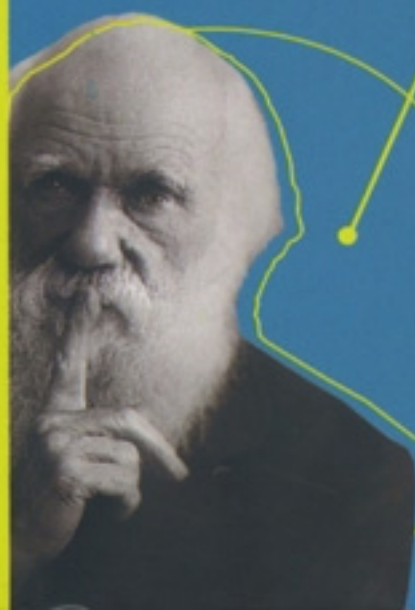

VISIT...

LANZAROTE
Caliente.COM

МІЛЬОНИ ЧУДЕС

ДИЛЕМА ЕВОЛЮЦІЇ

РІК ДЕЙТОН

Millions of Miracles

Rick Deighton

© Endurancepress
577 N Cardigan Ave Star, ID 83669 U.S.A.
ISBN 978-0-9960146-7-0
© Rick Deighton, 2015

OVERSEAS OUTREACH
Rick & Della Deighton
P. O. Box 1224
Nampa, ID 83653-1224
overseasoutreach@earthlink.net
(208)284-RICK (7425)
(208)467-6563 (Deighton Lighting)

Усі погляди є авторськими
й не обов'язково відображають позицію редакції.

Цитати з Біблії, якщо не вказано інше, наведено в перекладі Івана Огі-
єнка. Нумерація розділів та віршів відповідає перекладові.

ISBN 978-617-7248-72-8

© 2015 Rick Deighton

Усі права захищені. Жодна із частин тексту цієї книги не може бути відтворена
в будь-якому вигляді без письмового дозволу авторів та інших правовласників,
окрім коротких цитат у друкованих рецензіях.

Ріку,

надзвичайна книга! Це цінна інформація для тих, хто бажає знати, що створення світу – це правда, а теорія еволюції – брехня. Це твердження базується на доказах. У наш час відступництва ви утверджуєте Слово Істини, особистість Творця, Ісуса Христа! Ви сказали те, що варто було сказати. Ви проголосили це як пророцтво. Ви руйнуєте основні твердині антихриста, що, мовляв, Бога не існує! Цими твердинями є псевдонаукова теорія еволюції та фіктивна філософія, покликані до життя самим Спокусником.

«Бо ходячи в тілі, не за тілом воюємо ми, зброя бо нашого воювання не тілесна, але міцна Богом на зруйнування твердинь, ми руйнуємо задуми, і всяке винесення, що підіймається проти пізнання Бога, і полонимо всяке знання на послух Христові...» (2 Коринтян 10:3-5)

Благословень!

Стів Брегг, місіонер і засновник церкви в Філіппінах.

Брате Ріку!

Щойно закінчив читати «Мільйони чудес»! Ось мої враження.

Перша частина просто фантастична!!! Я цілком поділяю думку, що не можна одночасно і вірити Біблії, і приймати еволюційну точку зору. Будучи поєднаними, ці світогляди паплюжать Біблію. Дякую за надану можливість побачити вашу чудову роботу, Ріку.

Ваш друг і брат,

Чарльз, служитель християнської церкви Ігл.
(Чарльз Крейн – голова Біблійного коледжу «Бойс» та автор багатьох книг. Його остання книга називається: «Біблія: істинне та надійне Слово Боже», видана «Endurance Press». Вона неперевершена; я раджу вам придбати екземпляр та поринути в читання!)

Дякую, Ріку, за написання цієї потужної короткої книги! Від початку та до кінця вона кидає виклик читачеві здійснити оцінку його переконань щодо створення світу та пізнання єдиного істинного Бога Біблії. Після прочитання цієї книги я відчула себе ближче до Бога через істину, виражену на кожній сторінці. Я не лише усвідомила себе ближче до Бога, але також почуваюся краще спорядженою до серйозної боротьби за віру!

Нехай ця книга могутньо вплине на нашу культуру!

P.S. Ця книга буде чудовим стартовим ресурсом для кожного віруючого. Коли я отримаю екземпляр, то планую завжди мати його під рукою доти, адже напевно зустріну еволюціоніста, або ж теїстичного еволюціоніста.

У Христі,

Лаурена Родрігес, дружина Дієго Родрігеса (пастора, проповідника створення світу та підприємця).

Привіт, Ріку!

Учора закінчила читати Вашу книгу й вона мені насправду сподобалась. Книга досконало проста, відтак я сприйняла її дуже добре. Переконана, вона буде зрозумілою для моїх однолітків.

Почуваюся надзвичайно проінформованою, а також удячною за Боже створення. Дякую за написання цієї книги!

У Ньому,

Міранда Родрігес

(Міранді п'ятнадцять років, вона – донька Дієго та Лаурени. Це одна з моїх цілей – писати доступно, щоб будь-який старшокласник міг вільно розуміти цю книгу. Моліться, щоб Бог використовував її, щоб правда досягала збентежених молодих людей.)

Привіт, Ріку!

Щойно закінчив читати Вашу книгу. Вона чудова! Мені до вподоби спосіб, яким ви виклали християнам ілюзії лженауки, та як потім перейшли до застосування істини в формі виклику для невіруючих! Це добре написана

книга. Як ревний перед Богом, розумію корисність цієї книги. Вона не тільки забезпечила мене інформацією, але також підштовхнула до роздумів над Його силою і водночас могутністю. Дякую вам! О, і не забувайте – ви заслуговуєте особливої подяки за те, яким способом ви донесли істину. Ви виклали її такою, якою вона є, на відміну від багатьох, хто зараз пригладжують її та спрощують, намагаючись отримати підтримку світу! Тепер я хочу прочитати й інші ваші книги!

Пол Судхакар

Привіт, Ріку!

На мою думку, дуже добра робота. Дякую, що поділився зі мною. Чи можу я розсилати її іншим людям? Нехай Бог благословить тебе та твою сім'ю!

Віктор Барвікс

(Віктор – вірний посвячений місіонер, який із успіхом досягає душі на важкому місіонерському полі).

Вітаю, мій друже! Молюсь, щоб ти мав міцне здоров'я та насолоджувався плодами фундаментальної віри. Щойно закінчив читати твою статтю. Я отримав насолоду від читання та стійке відчуття, що ти створив потужний документ, який буде використовуватись для Божої слави та поглиблення знань християн і підтвердження створення світу. Ця тема насправду є гарячою. Багато людей, дивлячись на Великий Каньйон, кажуть самі собі, що річка мусила мільйони та мільйони років прокладати собі шлях через ці скелі... І маю зізнатись, що через мою людську природу та обмежене мислення і мені це видається логічним поясненням. Але я вірю, що, коли ми старанно читаємо Біблію, просячи Божественного одкровення через силу Духа Святого, більшість християн переконається, що Бог створив світ за буквальних 7 днів і що Землі не потрібно мільйонів років для того, щоб утворилося те, що ми спостерігаємо. Твоя стаття розпочинається з фактів із Писання та пізніше доповнюється науковими доказами

й аргументами. Дуже багатохристиян у наш час хочуть знайти компроміс та враховувати суспільну думку, проте ми покликані доносити абсолютну істину з любов'ю. Я стверджую, Ріку, що ти молодець. Уподобав статтю, тему й достеменно знаю, що кілька знайомих мені людей оцінять твій Богом даний талант і зусилля, відображені в цій статті...

«Бо діло служіння цього не тільки виповнює недостачі святих, але й багатіє багатьма подяками Богові» (2 Коринтян 9:12).

З любов'ю та повагою,

Вейд Рой

(Вейд – бізнесмен та тимчасовий місіонер в Україні).

Привіт, Ріку!

Прочитав Вашу статтю. Вона дуже провокативна. З сумішшю сарказму, гумору та істини (здебільшого, істини) ви порушили питання, з якими ми маємо зіткнутись, якщо справді щиро шукаємо правди про походження світу. Ви маєте чітке розуміння психології людства. Ми часто обираємо те, у що вірити, всупереч фактам, лише бажаючи, щоб воно було правдою.

Нехай Господь поширить цю статтю серед багатьох людей. Нехай і виклики, і похвала будуть багатими на плід правди.

Усе для Христа!

Ел Синнамон

Дорогий, Ріку!

Молюся, щоб Ваша книга була успішно опублікована. Упевнена, що вона знайде своїх читачів і принесе немалий плід. Правду кажучи, вона кидає виклик. Сподіваюсь, що в ній міститимуться посилання на інші ресурси, в яких читач за необхідності зможе знайти більший обсяг інформації щодо піднятих проблем.

Благословень!

Женя

Таке враження, ніби ця книга написана ангелом. Вона містить не просто інформацію чи думки, але побудована, як діалог із читачем. Для тих, хто бажає знати, це можливість, щоб проросло насіння, яке було посіяне. Для мене цінним є те, що ви пропонуєте надію спасіння на противагу безнадійній еволюції. Безмежно вдячний за можливість прочитати книгу. Нехай Бог відплатить за ваш час найкращим урожаєм.

Джой Вудард

Я переглянув ваш рукопис і ці факти є бездоганними...

Доктор Медісон Саеман, ветеринар

Це важлива праця, яку слід рекомендувати для вивчення всім студентам, особливо – випускникам шкіл та тим, хто планує вступати до вищих навчальних закладів.

Ця книга є великим підбадьоренням для християн, тому що справжня наука реально поєднується з істиною Біблії. Розуміння науки починається з біблійних істин, які є ключем, що відмикають двері науки.

Деяких християн ця книга може повернути з холодного світу сумнівів і дезінформації до добре освітленого дому, в якому в каміні палає гарячий вогонь, яким є істина стосовно Творця та Його творіння.

А для еволюціоністів ця книга є можливістю, даною для розуміння та для правди. Очевидно, що одне з найбільших старань еволюціоністів – це їхнє небажання вірити в Бога за будь-яку ціну, і цією ціною є наука, яка вартує їм власних душ.

*Степан Ягильницький,
засновник та директор місії «Колиска любові».*

Чому?

Мій друг, професор з вивчення Біблії, нещодавно запитав мене: «Чому ти вважаєш, що людям потрібна ще одна християнська книга про еволюцію та креаціонізм?». Оскільки подібне питання може виникнути в багатьох, відповім на нього.

1. По-перше, гостра необхідність у цій книзі сформульована вже в самій постановці питання. Він написав: «еволюція та креаціонізм». Еволюціоністи досягли значного успіху в виробленні своїх власних правил гри в дискусіях, відтак навіть професор із вивчення Біблії тепер використовує їхню термінологію. Я маю намір вирівняти умови гри. Сама суть питання – це **не** «еволюція проти креаціонізму», а «еволюціонізм проти креаціонізму». І це не просто тривіальне питання семантики. Читайте далі, якщо ви хочете зрозуміти, чому настільки важливо розрізняти ці поняття.

2. Зараз дебати щодо еволюціонізму та креаціонізму є дуже гарячою темою, особливо після дебатів Кена Хема та Білла Ная в лютому 2014 року, за якими спостерігали по всьому світу. Зауважу, що атеїстичні організації стверджують, що Білл Най у дискусії розбив на друзки Кена Хема, і вони використовують ці дебати як інструмент збору коштів для своїх організацій. Дивно лише, що вони, незважаючи на свої твердження, не розповсюджують відеозапис дебатів. З іншого боку, організація «Відповіді

в Книзі Буття» продає тисячі DVD копій цього запису. Отакої!!! Про що це свідчить? Ще зауважу, що Біл Най засипав Кена Хема на дебатах купою питань, тоді як часу в Кема було лише, щоб відповісти на декілька з них. «Відповіді в Книзі Буття» пропонують ще одну книгу Кена Хема, яка містить відповіді на всі ті питання.

3. У моїй новій книзі я використовую новий нестандартний підхід, який досі не помічав, щоб він був успішно використаний у жодній іншій публікації. Молюся, щоб це допомогло полонити увагу та переконати серця невіруючих, котрі до цього ігнорували інші підходи. Також молюся, щоб ця публікація спорядила посвячених віруючих бути хоробрими свідками Ісуса й підштовхнула номінальних віруючих до посвяти Христові.

4. Згідно з моїм підходом я намагаюся пояснити та спростити великі проблемні питання, котрі зазвичай спотворюються вченими з обох боків протистояння через надлишок академічного жаргону. В. Карл Хетчерсайд (один із моїх героїв) написав, що різниця між Ісусом та філософами полягає у тому, що філософи брали прості матерії і ускладнювали їх, а Ісус брав глибокі проблеми й робив їх простими та ясними. Я хочу в цьому наслідувати Ісуса Христа! Думаю, ця книга подана просто та зрозуміло, тому що мій друг, доктор Чарльз Крейн, після перегляду моїх чернеток сказав мені: «Ріку, це найкраще висвітлення еволюції, яке мені доводилося бачити!» То була велика честь для мене, оскільки доктор Крейн учений, який учитується уважно та глибоко.

5. Атеїстичні еволюціоністи, як от Ричард Докінз, стали надзвичайно агресивними та використовують вульгарні образи, паплюжачи креаціонізм та просуваючи еволюціонізм. Їхні книги, блоги та роздуті заяви щодо «факту» еволюції вже стали вірусом у соціальних мережах. І, як показало нещодавно проведене в Америці опитування «Harris Interactive Poll», вони мають вплив, адже за останні чотири роки відсоток американців, які вірили

в Бога, упав із 82 % до 74 %, а з 2005 року кількість тих, хто вірять у дарвінізм, збільшилася з 42 % до 47 %¹.

6. Я дуже зацікавлений у тому, щоб досягнути молодь. Задля цього я писав, використовуючи прямий та ясний стиль, щоб кожен підліток, який читатиме цю книгу, точно зрозумів суть. Раві Захаріас, апологет, філософ та євангеліст (який також є одним із героїв моєї книги), повідомляє, що він та члени його команди RZIM (Ravi Zacharias International Ministries) спостерігають найбільший притік людей в історії всього їхнього служіння. Він каже, що студенти прагнуть відповідей. Тож будемо терпляче та правильно давати їм відповіді, які ґрунтуються на Біблії, і що найважливіше – ділитимемось Євангелією нашого Господа Ісуса Христа!

7. І найголовніше: я пишу цю книгу для слави Божої та заради поширення Його царства. Молюся, щоб зміст цієї книги посприямв тому, щоб людські душі навіки були в Його царстві, як і моя. Раві Захаріас написав: «Це покоління зазнає атак скептиків та повинно знати, як реагувати на це. Ось чому ми існуємо».

Дорогий читачу!

Упродовж читання цієї книги перед вами поставнуть мільйони прикладів надзвичайної креативності нашого прекрасного Всемогутнього Бога і Його творчої роботи, від яких перехоплює подих. Незважаючи на те, що ми живемо на проклятій через гріх Землі, неймовірна краса та вражаючі свідчення того, що кожне творіння вказує на Творця, не лишають людству виправдань, якщо воно обирає відкинути Його.

Почитайте слова пісні Стейсі Френс.

¹ Про це соціологічне дослідження я дізнався від Генрі М. Морріса III із його статті «Проголошення невідомого Бога» в вересні 2014, пункт «Дії та факти» // Shannon-Missal, L. Americans' Belief in God, Miracles and Heaven Declines. The Harris Poll #97. Posted on harrisinteractive.com. December 16, 2013, accessed July 2, 2014.

Перехоплює подих

Піднімаєш завісу –
Ось початок вистави:
Поле вбране квітками,
Що танцюють із вітром.
Небо пахне грозою,
Блискавиця у хмарі,
І величне звучання громів.

Приспів:

Ти настільки величний,
Що захоплює подих.
Та краса, що створив Ти,
Невимовно чудова.
Твоя дивна майстерність
Постійно захоплює дух.

Стукіт серця невпинний
У грудях немовляти –
Ти створив дивовижно людей.
Дав допитливий розум,
Душу – світ відчувати,
Дух, що вічність у ньому живе.

Приспів.

Буду плескати гучно,
Буду я танцювати,
Заспіваю для Тебе хвалу.
Будеш Ти моїм святом,
Буду я прославляти
Твоє ім'я, допоки живу.

Ти захоплюєш дух мій,
Сяє слава Твоя звідусіль!

Приспів.

(Використано з дозволу “Breathless” by Staci Frenes c. 2012 Stone’s Throw Music/ASCAP.)

Молюсь, щоб упродовж вашої подорожі з цією невеликою книгою ви зустрілись із Господом Ісусом Христом, відклали всі перешкоди, відкрили серця і пізнали, що Він насправду є ваш «Дивний Порадник, Бог сильний, Отець вічності, Князь миру» (Ісая 9:5).

Присвята

Я присвячую цю книгу Господу Ісусові Христу, котрий є моїм Спасителем, моїм Дивним Порадником і моїм Князем миру, так само як Паном панів та Царем царів. До того, як ви почнете її читати, я хочу поділитись з вами сильними і проникливими речами, що стосуються Його особи, величності, сили та становища. Перший розділ починається з молитви апостола Павла за віруючих у Колосах.

«Через це то й ми з того дня, як почули, не перестаємо молитись за вас та просити, щоб для пізнання волі Його були ви наповнені всякою мудрістю й розумом духовним, щоб ви поводитися належно щодо Господа в усякому догодженні, в усякому доброму ділі приносячи плід і зростаючи в пізнанні Бога, зміцнюючись усякою силою за могутістю слави Його для всякої витривалости й довготерпіння з радістю, дякуючи Отцеві, що вчинив нас достойними участі в спадщині святих у світлі, що визволив нас із влади темряви й переставив нас до Царства Свого улюбленого Сина, в Якім маємо відкуплення і прощення гріхів. Він є образ невидимого Бога, роджений перш усякого творива. Бо то Ним створено все на небі й на землі, видиме й невидиме, чи то престоли, чи то господства, чи то влади, чи то начальства, усе через Нього й для Нього створено! А Він є перший від усього, і все Ним стоїть. І Він Голова тіла, Церкви. Він початок, первороджений з мертвих, щоб у всьому Він мав першенство. Бо вгодно було, щоб у Нім перебувала вся повнота, і щоб Ним поєднати з Собою все, примиривши кров'ю хреста Його, через Нього, чи то земне, чи то небесне» (Колосян 1:9-20).

Наступний розділ починається з попередження, потім більш довершено дає нам зрозуміти Його особистість та силу й завершується підтвердженням нашої безпеки та повноти в Ньому.

«Стережіться, щоб ніхто вас не звів філософією та марною оманю за переданням людським, за стихіями світу, а не за Христом, бо в Ньому тілесно живе вся повнота Божества. І ви маєте в Нім повноту, а Він Голова всякої влади й начальства» (Колосян 2:8-10).

Останній розділ, яким я ділюсь із вами, починається з заклику впокорити себе, наслідуючи Його приклад та знайти себе в Ньому, піднісшись на вершину Його могутності; щоб кожна голова схилилась і кожен язик проголосив, що «Ісус Христос є Господом в славі Бога Отця».

«Отож, коли є в Христі яка заохота, коли є яка потіха любови, коли є яка спільнота духа, коли є яке серце та милосердя, то доповніть радість мою: щоб думали ви одне й те, щоб мали ту саму любов, одну згоду й один розум! Не робіть нічого підступом або з чванливости, але в покорі майте один одного за більшого від себе. Нехай кожен дбає не про своє, але кожен і про інших. Нехай у вас будуть ті самі думки, що й у Христі Ісусі! Він, бувши в Божій подобі, не вважав за захват бути Богові рівним, але Він умалив Самого Себе, прийнявши вигляд раба, ставши подібним до людини; і подобою ставши, як людина, Він упокорив Себе, бувши слухняний аж до смерті, і то смерті хресної. Тому й Бог повищив Його, та дав Йому Ім'я, що вище над кожне ім'я, щоб перед Ісусовим Ім'ям вклонялося кожне коліно небесних, і земних, і підземних і щоб кожен язик визнавав: Ісус Христос то Господь, на славу Бога Отця!» (Филип'ян 2:1-11).

Подяка

Ми зобов'язані Дженсі Френдін за її експертизу, як вчителя англійської мови та редактора. Вона витратила чимало часу, виправляючи та вдосконалюючи текст, і надала багато влучних пропозицій і поправок. Дякуємо вам, Дженсі! Нехай Бог щедро благословить вас у вашій наступній місіонерській поїздці, коли ви використовуватимете англійську мову, щоб ділитись Євангелією. Книгу «Більше ніж переможці на зламі культур» я присвятив нашій доньці Сандрі Джой (Дейтон) Сміт, котра також є офіс-менеджером нашого проекту «Світло Дейтонів» та нашим служителем «Заокеанських досягнень» і Північно-західного наукового музею. Я дуже зобов'язаний їй за перетворення моїх головоломок на розбірливі рукописи для наших читачів. Оскільки я присвятив свою останню книгу їй, а мої перші публікації – Деллі, моїй дружині і співробітниці, цю книгу я хочу присвятити нашому Господу Ісусу Христу, котрий мотивує всіх нас шукати можливостей догоджати Отцю й славити Його.

Розділ 1

Атеїстичний еволюціоніст

Більшість еволюціоністів – це серйозні скептики, коли дискусія точиться навколо Божих чудес, однак вони надзвичайно спокійно сприймають такі неймовірні «чудеса», як результат «природного відбору», поєднаного з часом, випадковістю, мутацією² і, врешті-решт, – смертю. Усе перелічене – це стовпи натуралістичної філософії, відомої під терміном «макроеволюція». Справді, це – еволюціонізм, адже він є релігією (системою вірувань).

Щоб уникнути непорозумінь, слід якнайкраще визначати терміни. Говорячи на тему чудес, я хочу прояснити, що саме маю на увазі. Ось два перших визначення слова «чудо»:

² Упродовж багатьох років еволюціоністи покладали надії на мутації, як на ключ до перетворення молекул у людині. Але реальність відкидає ці великі надії до купи сміття, яка складається зі знищених науковими доказами ілюзій. Мутації руйнують та спотворюють ДНК – вони ніколи не додають таку нову інформацію, яка б сприяла перетворенню якогось виду на більш досконалий (більш розвинений). Безліч наукових експериментів підтвердили, що мутації калічать, а не перетворюють чудесним чином одне творіння на інше. Інколи (дуже рідко) трапляються позитивні мутації; як от виведення пшениці з короткими стеблами, яка зазнає менше шкоди від буревіїв. Але пшениця після мутацій усе ж залишилася пшеницею! Вона навіть не здобула ніякої нової інформації, лише втратила висоту. Отож, мій еволюціоністичний друже, якщо ви будете чесним із фактами, ви відкинете свої надії на чудотворні мутації.

1. Подія чи дія, яка, безсумнівно, суперечить відомим законам науки та викликана надприродними чинниками, є наслідком Божої дії.

2. Видатна подія або річ; диво.

(Webster's New World Dictionary of the American Language, College Edition, Cleveland and New York. The World Publishing Company, 1964.)

Оскільки багато людей звикли думати про чудеса лише в рамках першого визначення, хочу наголосити, що друге визначення має однакову вагу, та в цьому контексті зауважити, що еволюціоністи вірять у вражаючі чудеса, але атеїстичний еволюціоніст відмовляється визнавати, що чудеса, в які він вірить, можуть походити від Бога. Мій друг Стен Лутц дає ще одне прийнятне визначення чуда: «щось неймовірне, що трапляється саме по собі». Це визначення також влучно характеризує ті чудеса, в які вірить атеїстичний еволюціоніст.

Тож у які чудеса вірить еволюціоніст? Розділимо їх на сім категорій:

1. Він вірить, що Всесвіт існує. (Він може вірити, що існує багато світів, а це вже в самій назві містить суперечність, тому що термін «всесвіт», означає «єдність у різноманітності» й охоплює все існуюче.) Сер Ісаак Ньютон, один із найвидатніших учених в історії, сказав: «Цей Всесвіт існує, і вже через цей один неймовірний факт проголошує себе чудом...».

«Вам може бути складно вірити в те, що Бог зміг створити все з нічого. Але альтернативою цьому є ідея: ніщо зробило з себе все», – стверджує Марк Кахілл (принаймні цю цитату зазвичай приписують йому).

2. Він вірить, що живе походить від неживого (холодної, мертвої матерії). Він не може пояснити, як ця сама матерія з'явилася, лише стверджує, що «на початку не було нічого, потім воно (оце ніщо) стиснулося до малесенької крапочки, яка вибухнула і стала всім».

Питання: Як щось могло з'явитися з нічого? За Аристотелем, ніщо – це «те, про що мріють скелі»!

Питання: Як вибух міг стати причиною порядку і гармонії у Всесвіті? Порядок та гармонія в космосі – ось те, що ракетобудівельники вивчають для того, щоб прорахувати свої запуски. Фред Хойл порівнює віру в таке чудо з вірою в те, що в результаті вибуху на сміттєзвалищі міг би утворитися Боїнг 747.

Випадкові, бездумні, безцільні першопричини дали б лише випадкові, бездумні та безцільні результати. Хай там як, правда полягає в тому, що ми зовсім не це знаходимо в космосі. Ми бачимо точність, порядок, задум і красу попри те, що живемо на землі, проклятій через людський бунт проти Бога. Френсіс Крік, один із дослідників ДНК, сказав біологам: «Варто постійно нагадувати собі – те, що ми бачимо, не було сплановано, а еволюціонувало!» З якої причини він відчув потребу це сказати? Очевидно тому, що все творіння вказує нам на мудрість і славу Творця! Нам справді немає виправдань, якщо ми, замість віддати всю славу та велич Йому, славимо творіння якихось «випадкових процесів».

Питання: Яким чином живе може походити від неживого, коли ще Луї Пастер доказово продемонстрував, що живе походить лише від живого? Це закон біогенезу.

3. Він вірить у те, що природний відбір спричинив чудеса, які справді вражають. Навіть якщо ми поступимося еволюціоністові та припустимо початкове існування однієї живої одиниці – молекули, утім як тоді пояснити, що молекула стала людиною? Звідки мала з'явитися та надзвичайно велика кількість інформації? Щоб записати обсяг інформації, що міститься в ДНК однієї людини, знадобилась би така кількість книг, як відстань від Землі до Місяця! За образним висловом Раві Захаріаса, одна нитка ДНК дорівнює 600 000 сторінкам інформації.

Природа не є особою. Природа не може думати! Природа неспроможна робити висновки. Яким чином природа могла щось відбирати? Відбір означає, що природа могла робити вибір. «Природа» – це всього лише термін,

який ми використовуємо, щоб описати, як функціонують існуючі речі. І оскільки «природа» не є особистістю і не здатна мислити, «природа» не може нічого відбирати. Існують тисячі чи навіть мільйони прекрасних деталей у дизайні та функціях, котрі, згідно з віруванням еволюціоністів, просто виникли безпричинно, безтямно, без плану чи задуму. Кожна із них є чудом. Наприклад, до того як корова еволюціонувала в корову, чи бик еволюціонував у бика, як це створіння, еволюціонуючи, існувало досить довго, щоб перетворитися у щось? Важко повірити.

Як увесь комплекс репродуктивних органів тієї ж корови та бика випадково еволюціонували в однаковий час, щоб вони змогли народити теля? Вражаюче! Надзвичайно! Дивовижно та неймовірно! (Особливо – неймовірно.) Додайте до цього всього вірування еволюціоністів у те, що складний комплекс і репродуктивна система самок та самців мала випадково еволюціонувати одночасно тисячі разів для всіх різновидів тварин, щоб відтворити порядок для продовження їхнього існування. Чи ж це не віра в неймовірну безліч чудес?

4. Еволюціоніст вірить у те, що він може думати. Чому? Якщо мозок еволюціонував протягом мільярдів років без розумного задуму, без плану, без мети, тоді які логічні підстави дозволяють вам вірити в те, що ви можете раціонально мислити? Сам Чарльз Дарвін написав: «Але тому мене непокоять страшні сумніви: чи мають цінність або взагалі заслуговують на довіру докази людського розуму, що розвинувся з розуму нижчих істот? Чи хтось довірятиме доказам мавпячого розуму, якщо взагалі якісь докази в такому розумі є?» (із листа Чарльза Дарвіна до Вільяма Грехема 1881 року).

Філософ Рене Декарт був неймовірним скептиком, який ставив під сумнів усе, у чому лише міг сумніватися. Попри все, він не міг сумніватись у тому, що він може сумніватися. Оскільки сумнів – це форма мислення, йому належить відома фраза: «Я мислю, отже, я існую». Проте багато людей не знають того, що він дійшов у своїх

роздумах від власного існування до існування Бога. Чому? Той факт, що він існував і роздумував, привів його до приголомшливо очевидного висновку, що Творець створив його зі спроможністю мислити. Отже, Творець повинен бути мислителем, а не якоюсь сліпою силою, адже кожен наслідок має відповідні причини. Це є закон причини та наслідку. Тож коли наступного разу ви цитуватимете відомий вираз Рене Декарта «Я мислю, отже, я існую», ви можете продовжити логічний ряд та сказати: «Я мислю, а отже, існує Бог!»

5. Еволюціоніст вірить, що такі підвалини як мораль, етика, совість, любов, правда та вірність випадково еволюціонували через виживання найбільш пристосованих (закон джунглів – закон ікла й кігтя). Надзвичайно неімовірно й просто дивовижно!

6. Послідовний еволюціоніст, такий як доктор Вільям Провайн, вірить, що свободи волі (свободи вибору) не існує. Він детермініст. Така його віра також означає, що немає жодної надії. Яка іронія: атеїстичний еволюціоніст проголошує філософію, що сповідує відсутність свободи волі та надії, а все тому, що він хоче мати свободу вільно грішити і не бути зобов'язаним відповідати перед Всемогутнім Богом, як власним суддею.

Класичний випадок цього сценарію трапився 1959 року на святкуванні, присвяченому століттю відомої книги Чарльза Дарвіна «Походження видів». Спікером того вечора був відомий британський біолог сер Юліан Гакслі (його дід Томас Гакслі мав прізвисько «Бульдог Дарвіна»). Під час телевізійного інтерв'ю його запитали, чому ця книга так швидко здобула популярність. Він дав уражаюче відверту відповідь, зокрема від нього самого та від імені еволюціоністів часів його діда, коли сказав, що вони не хотіли втручання Божої моралі в їхні сексуальні вподобання.

Еволюціоніст гамує «правду несправедливістю», «бо гнів Божий з'являється з неба на всяку безбожність і неправду людей, що правду гамують неправдою, тому що те, що можна знати про Бога, явне для них, бо їм Бог об'явив. Бо

Його невидиме від створення світу, власне Його вічна сила й Божество, думанням про твори стає видиме. Так що нема їм виправдання, бо, пізнавши Бога, не прославляли Його, як Бога, і не дякували, але знікчемніли своїми думками, і запаморочилось нерозумне їхнє серце. Називаючи себе мудрими, вони потуманіли» (Римлян 1:18-22).

7. Еволюціоніст вірить у «відсутню ланку» незважаючи на той факт, що вона ще й досі відсутня. Термін «відсутня ланка» – це загальне визначення невідомої для науки перехідної форми створіння від одного виду до іншого. (Чи ви усвідомлюєте, що навіть термін «створіння» вказує на Творця?)

Міфи еволюції

Вам відомо, що еволюціоністи настільки старалися знайти підтвердження своїм переконанням, що беззаперечно приймали сумнівні докази й навіть розповсюджували міфи? Наприклад, «яванська людина» була розцінена, як істинна відсутня ланка, хоча як доказ надавалися всього кілька малих кісткових фрагментів людини та мавпи, що були знайдені на відстані майже п'ятдесяти футів один від одного (15,24 м).

Дуже хочу поділитись із вами трьома яскравими прикладами із книги Пола С. Тейлора «Ілюстрована книга походження», сторінка 36, які слугують підтвердженням моєї точки зору:

«Наука відносить «яванську людину» до *Pithecanthropus erectus* (*питекантроп прямоходячий*) – 1894 («erect аретан»). Це – так званий різновид *Homo erectus* (*людини прямоходячої*). Набір кісток складається переважно з фрагментів черепної коробки (знайденої 1891 року) та стегнової кістки (знайденої рік потому). Євген Дюбуа знайшов ці кістки, коли прибув на острів Ява для пошуків «відсутньої ланки», щоб підтвердити еволюцію. Пізніше дослідження показало, що стегнова кістка майже нічим не відрізняється від аналогічної кістки сучасної людини. Черепна коробка

натомість дуже подібна до мавпячої і не може мати нічого спільного з кісткою ноги. Черепна коробка була знайдена на відстані 46 футів від стегнової кістки. Зрештою Дюбуа визнав, що черепна коробка, радше, належала гібоноподібній мавпі.

Поза сумнівом, «**яванська людина**» була черговою серйозною помилкою – оманливою комбінацією мавпячої черепної коробки й стегнової кістки людини».

«Незабаром після цієї знахідки «**небраська людина**» була офіційно названа *Hesperopithecus haroldcooki* (*геперопітеком*). Чимало провідних еволюціоністів, зокрема й видатний Генрі Ф. Осборн, спершу оголосили її справжньою відсутньою ланкою. Докази були використані проти креаціонізму в відомій справі «Мавпячого процесу» в Дейтоні, Тенессі.

Яскрава реконструкція, що була представлена, базувалася на єдиному доказі – одному зубові, знайденому в Небрасці, та кількох предметах, як припускалося, – знаряддях праці. Пізніше розкопки показали решту останків. Зуб не належав твариноподібній людині чи навіть мавпі. Власником зуба виявився представник різновиду дикої свині, які зараз мешкають лише у Парагваї»³.

«Реконструкція «**пілтдаунської людини**» (*Eoanthropus Dawsoni*) мала за основу фрагменти черепа, знайдені в гравійному кар'єрі Пілтдауна, Східний Сассекс, Англія. Упродовж приблизно 40 років ця знахідка використовувалась як класичний доказ того, що людина еволюціонувала від мавпоподібної тварини, аж поки 1940 року була повністю спростована як абсолютний міф. Людина з Пілтдауна виявилася грубим шахрайством та складалася зі змінених, скомбінованих кісток орангутанга й сучасної людини. На жаль, люди, зокрема – сотні вчених, цьому повірили і не тому, що докази були переконливими, але через те, що вони *хотіли* вірити в це».

³ Геофізик доктор Сергій Головін ставиться до цього прикладу, як до часу, коли свиня зробила мавпу з людини! Людиною був Гарольд Кук – саме той, що знайшов цю «відсутню ланку» і навіть зажив сумнівної слави, оскільки та була названа на його честь.

Нещодавно еволюціоністи знову раділи, що знайшли «відсутню ланку». Проте подальший пошук показав, що кістки, які, на їхню думку, належали людиноподібному та мавпоподібному створінню, насправді виявились черепом молодого осла. Щодо деталей з цього приводу, можете звернутись до доктора Джона Морріса в ІКД (Інститут креаційних досліджень, www.icr.org).

Я вважаю за потрібне вірити там, де віра є необхідною, отже, віддаю належне наполегливості вчених із еволюціоністичним світоглядом у справі пошуку відсутньої ланки, вмінню ігнорувати факти та не бачити фальшивок!

Відверті зізнання

Розглянемо відповідні цитати та свідчення самих еволюціоністів, які стосуються записів щодо розкопок:

«Доктор Тім Вайт (антрополог-еволюціоніст, Каліфорнійський університет, Берклі) процитував: «Уламок кістки віком у п'ять мільйонів років, який вважався ключицею людиноподібної істоти, в дійсності є шматком ребра дельфіна... Проблема багатьох антропологів у тому, що вони так сильно жадають знайти гомініда (так звану «людино-мавпу»), що будь-який уламок кістки стає кісткою гомініда».

[Ян Андерсон, «Ключиця гомініда виявилась ребром дельфіна», *New Scientist*, Vol. 98, No. 1355 (April 28, 1983), p. 199.]

«Мої спроби експериментально продемонструвати еволюцію, що продовжувались більше 40 років, зазнали краху» (Н. Х. Нільсон, відомий ботанік і еволюціоніст).

«Очевидно, що сучасна людина не могла походити від жодної мавпи. Залиште мавпу в спокої і все, що сьогодні на неї схоже... Це просто смішно описувати людину як «голу», чи будь-яку іншу мавпу».

[Джозеф С. Вейнер, «Природна історія людини», *New York: Universe Books*, 1971, p. 33 (підкреслено мною).]

«Більше того, завжди проголошувалось, що ці нові знахідки, які нарешті відкрили в результаті розкопок,

виняткової ваги й показують справжній перебіг еволюції, а також що ми стоїмо на порозі відкриття самого ходу макроеволюції. Проте правда в цьому питанні є діаметрально протилежна: відома на сьогодні існуюча фізична структура, котру можна назвати біохімічними основами життя, як відкривають учені (часто з жахом), свідчить, що еволюціоністичні тези стають усе більш неправдоподібними, ніж будь-коли раніше... На молекулярному рівні ці розділення і цей ієрархічний порядок вирізняються такою математичною точністю, перед якою раз і назавжди замовкають усі незгодні. **На фундаментальному рівні це постає як строго очевидний факт, що не існує ніяких перехідних видів, і що так звана «відсутня ланка» справді відсутня».**

[Вольфганг Сміт, «Тейярдизм і нова релігія: ретельний аналіз вчення П'єра Тейяра де Шардена», P.O. box 424, Rockford, Illinois 61105: Tan Books and Publishers, Inc., 1988, р. 8 (виділено мною).]

«Жоден із п'яти музеїв офіційно не зміг представити жодного доказу перехідної форми серед скам'янілих організмів, що підтвердив би перехід від одного виду до іншого» (Лютер Сандерленд, дослідник).

Абсолютно неправий!

Підіб'ємо підсумки цих зізнань

Дарвін вірив, що його теорія (фантазія) буде доведена подальшими дослідженнями, особливо скам'янілостями. Він стверджував, що скам'янілості на час їхнього існування були незавершеними створіннями. Проте **Чарльз Дарвін був неправий – абсолютно неправий!** Видатний учений із теорії креаціонізму, доктор Дуейн Гіш, написав книгу, присвячену дарвінівським гіпотезам (які навіть не досягли необхідного рівня, щоб стати офіційними теоріями), і назвав її: «Скам'янілості кажуть: «Ні!». Пізніше він назвав свою оновлену версію: «Скам'янілості все ще кажуть: «Ні!». Дуейн Гіш дебатував із еволюціоністами

більше трьохсот разів і жодного разу не програв дебати. Тому й не дивно, що чимало еволюціоністів відмовляються дебатовати з креаціоністами. Зараз еволюціоністи часто використовують тактику зверхнього ствердження, що, мовляв, макроеволюція є підтвердженим наукою фактом, а отже, опускатись до дебатів з креаціоністами є нижче їхньої гідності.

Багато років тому, коли доктор Кент Ховінд дискутував із ученим-еволюціоністом, він підкреслив зверхнє ставлення свого опонента, звернувшись до публіки приблизно такими словами:

«Друзі, хочу пояснити: те, що мій опонент зараз говорив до вас на академічному жаргоні, свідчить, що, на його думку, це є дуже складним питанням і ваш рівень освіти є недостатнім, а простіше – ви занадто тупі, щоб зрозуміти те, що він пробує вам пояснити. Відверто кажучи, я думаю, ви розумієте ці питання занадто добре, і саме це його турбує».

Мільйони «відсутніх ланок»!

Сам термін «відсутня ланка» вводить в оману. Не може існувати однієї «відсутньої ланки» між мавпою та людиною. Таких «відсутніх ланок» мали б бути мільйони! Для того щоб у процесі повільної, поступової «еволюції» один вид перетворився в абсолютно інший, мусили б існувати тисячі перехідних форм між цими видами. У реальності цих відсутніх ланок – мільйони, і всі вони ще й досі відсутні.

Усі ж вагомі докази, на які вказують еволюціоністи, однозначно належать до сфери мікроеволюції. Мікроеволюція – також оманливий термін. Що існує насправді, то це видозміни в межах створених видів. Усемогутній Бог створив кожен вид тварин із певною інформацією, яку містить їхня ДНК, щоб вони пристосовувалися до різних умов життя, що і відбувається без переходів до абсолютно іншого виду творіння.

Відомий приклад Чарльза Дарвіна стосовно зябликів на Галапагоських островах, які «еволюціонували» в іншу породу зі зміненим розміром дзьобу, є фальшивкою! Вони навіть не еволюціонували в інший вид птахів, а просто продовжили існувати завдяки інформації в їхній ДНК, що дозволяє пристосовуватися до навколишнього середовища з довгими і короткими, або ж міцнішими дзьобами. Водночас, усі вони залишились зябликами! Різні підвиди зябликів – це все, що він міг задокументувати. Хіба це підтверджує, що динозаври могли еволюціонувати в птахів?

Щоб динозавр «еволюціонував» у птаха, як впевнено стверджують багато еволюціоністів, знадобилась би неймовірна кількість інформації. Звідки б мала з'явитися ця інформація? Інформація може лише походити від мислителя – інформатора – розуму-знавця. Від Творця!

Дарвін прислужився собі, як медвідь!

Чарльз Дарвін чітко написав у своїй найвідомішій книзі:

«Якби можна було показати, що існує складний орган, котрий не міг утворитися шляхом численних успішних незначних модифікацій, моя теорія була би зруйнована дощенту» («Походження видів», Розділ 6).

У процесі написання книги він дотримувався гіпотетичної думки, що такого складного органа не існує. Мікробіолог Майкл Біхі зруйнував дарвінівські химерні припущення в своїй книзі-блокбастері в галузі мікробіології, присвяченій незнижуваній складності бактерії-джгутіка. Дарвін не був компетентним у цій сфері досліджень, зрештою і не міг, адже такі технології тоді ще не були доступними. Заголовок книги Майкла Біхі (захищена авторськими правами 1996): «Біохімія кидає виклик еволюції». Учений Давид Берлінський написав: «Ніхто не може сподіватися відстоювати Дарвіна без того, щоб відповісти на виклики, які кидає ця першокласно написана й довершена книга».

Насправді ж існують тисячі тисяч прикладів незнижуваної складності й поза межами мікроскопічного світу. Термін «незнижувана складність» просто означає, що все має розташовуватися на своєму місці й одночасно злагоджено працювати, або ж воно не працюватиме взагалі. Ще задовго до виходу книги Майкла Біхі, доктор Дуейн Гіш уміло й гумористично розписав складність особливостей організму дятла, який мусив злагоджено функціонувати відразу від початку його створення для того, щоб це створіння вижило.

Як я уже згадував вище, складна репродуктивна система і в самця, і в самиці, що взаємно доповнюють одна одну, для більшості творінь на землі мали одночасно співіснувати від самого початку, щоб функціонування цих видів було можливим у принципі. Саме так Усемогутній Бог створив тварин. І саме так Він створив нас! Вірити, що все це відбулося поступово, безпричинно, без задуму та Творця, це те ж саме, що вірити в фантастичну, нелогічну, ненаукову та чудодійну магію!

Неспроможність побачити різницю між макроеволюцією та мікроеволюцією зводить на манівці

Макроеволюція – це дарвінізм. Це релігія (система вірувань), про яку я писав раніше. Вона є віруванням в еволюцію від молекул до людини, без інтелекту, який би за цим стояв – без плану, мети, без призначення, задуму чи Творця. Ця релігія починається з нічого, абсолютно з порожнього місця (водночас, еволюціоністи не вірять в абсолют), і закінчується тим, що все існує та функціонує з точністю. Яка ж неймовірна система вірувань!

Мікроеволюція – це адаптація. «Мікро» означає «малий». Еволюціоністи часто вказують як на доказ «еволюції» на невеликі відмінності в межах певних видів тварин, через які виникають окремі породи. Їм також подобається замінювати визначення «еволюція» на «зміни з плином

часу». За такого пояснення, «еволюція» є фактом! Хто відкине те, що все змінюється з часом? Проте мікроскопічні зміни, які надають можливість рослинам і тваринам пристосуватися до навколишнього середовища, яке також змінюється, не є макроеволюцією. Усемогутній Бог заклав у ДНК свого творіння вражаючу здібність до адаптації. Інформація, потрібна для незначних змін, уже там записана! **Мікроеволюція не підтверджує макроеволюцію! Насправді мікроеволюція – це пристосування, тож сам термін «мікроеволюція» є оманливим.** Ключовим фактором тут є інформація! Те, що інформація, яка необхідна для малих змін, уже присутня в ДНК Божого творіння, тому що Він, у Своїй надзвичайній турботі, уже запрограмував її туди, є ще одним аргументом на користь створення, а не еволюції. Інформація може надійти лише від того, хто нею володіє – знаючого розуму. Здатність творіння пристосовуватися до навколишнього середовища є могутнім підтвердженням надзвичайного розуму нашого Творця. Мікроеволюція – це фальшивий термін.

Я порушував ці питання на одному з симпозіумів у розмові з двома «серйозними противниками» – ученими з Росії, які дотримуються еволюціоністичного світогляду. Після моєї презентації «Місце креаціонізму в науковому світогляді», яка зараз є розділом 2 у книзі «Готовий відповідати», ці вчені намагались використати як доказ еволюції зміни в пшениці. Відповідаючи, я вказав на те, що навіть якщо фермери і можуть тепер мати якіснішу пшеницю та збирати більше центнерів з гектара, це не слугує доказом еволюції з двох важливих причин:

1. Пшениця все ж залишилася пшеницею! Вона не еволюціонувала в тварину чи навіть у інший вид рослин.
2. Ці зміни були результатом процесу **творіння**, а не еволюції. Висококваліфіковані вчені викликали ці ретельно продумані зміни після років досліджень та експериментів. Зміни були результатом продуманого дизайну, а не випадкового **процесу**!

Це не той шлях, який би підтверджував факт макроеволюції. Це тактика обману та підтасовок.

Неправильні припущення

Дарвіністи частенько використовують хибні припущення, найсерйознішим із яких є ірраціональне використання схожості між мавпою та людиною (чи будь-яким іншим створінням) як підтвердження для походження від спільного предка. **Ні, і ще раз – ні! Набагато логічнішим висновком із того факту, що багато творінь мають схожі характерні риси будови тіла, буде визнання того, що вони створені одним і тим же Творцем!** Підготовлені студенти художнього факультету можуть із одного погляду на картини сказати, який саме художник намалював їх, не дивлячись на підпис під ними. Чому? Тому що вони бачать спільні риси творів, які підтверджують роботу одного й того ж митця.

Мій друже, якщо ви вірите, що «на початку Бог створив небо і землю», тоді ви вірите в надзвичайного Генія, котрий вічний, усемогутній, і Він є джерелом чудес. У такому разі ви не матимете жодних проблем із розумінням інших чудес від Бога, як і записано у Його слові!

Якщо ж ви відмовляєтесь вірити цій декларації, записаній у Книзі Буття 1:1, тоді перед вами постане необхідність вірити в безліч безпричинних чудес і, таким чином, ви не матимете ніякої раціональної причини для обґрунтування ваших вірувань.

Хіба перетворення гусениці на метелика не є еволюцією?

Звичайно ж, ні! **Це – не еволюція!** Звісно, це є «зміна з плином часу», однак не еволюція, через дві прості причини:

1. Таке перетворення – зовсім не результат процесу випадкових удалих змін.

2. Це перетворення – вражаючий доказ на користь створення, а не еволюції! Неперервний процес змін від яйця до гусениці, потім – лялечки і метелика, був заздалегідь запрограмований у ДНК цього створіння його чудесним Творцем. Це прекрасний приклад дизайну, спланованого геніальним дизайнером. Кожен крок у цьому процесі спрацьовує завдяки ретельно продуманим хімічним і генетичним процесам. Якщо ми глибоко аналізуватимемо, як увесь цей процес сплановано, роздуми над цим складним планом наповнять нас чистою й благоговійною хвалою нашого Творця. Дуже рекомендую прочитати хорошу статтю «Метаморфози: симфонія чудес», написану Гордоном Вілсоном (журнал «Відповіді» за квітень-червень 2014).

«Із давніх-давен люди дивувались із видимого переродження гусениці в метелика. Нові технології роблять видимою цю симфонію невидимих дивовижних змін» (цитата з «Метаморфози: симфонія чудес»).

Чи знаєте ви яку-небудь комп'ютерну програму, яка би виникла без програміста?

**«Чи відомий вам якийсь винахід,
за яким би не стояв винахідник?»**

Я неодноразово ставив це запитання студентам коледжів в Україні та Америці. Жодного разу ані студент, ані викладач не назвав такого винаходу.

Подумайте над цим! Незалежно від того, чи цей винахід такий простий, як ручка, чи складний, як комп'ютер або робот, він спочатку існував у вигляді нематеріальної ідеї в думках винахідника, ще до того, як він набув матеріальної форми, котру ми можемо бачити й торкатися. Це науковий факт! Відтак що є логічним та обґрунтованим науковими доказами – креаціонізм чи еволюціонізм?

Існують три основні системи вірувань щодо походження світу:

1. «На початку Бог створив небо і землю» (Буття 1:1).
2. На початку «існувало ніщо», яке потім стиснулося, вибухнуло й стало всім, яке, своєю чергою, почало функціонувати в гармонії, не зважаючи на відсутність якого-небудь плану чи творця за цим усім. Аристотель визначає «ніщо», як «те, про що мріють скелі»! Юлія Ендрюс співала: «Ніщо, прийшовши з нічого, – нічим не може бути!» Вона має рацію!
3. Початку не було взагалі, Всесвіт існує вічно. (Якщо це правда, тоді чому ж усі гарячі тіла не вигоріли ще й досі?) Наприклад, чому наше Сонце все ще горить, якщо воно вже існує вічність?

Еволюціоністична пропаганда шляхом фальші та шахрайства

Чи знаєте ви, що еволюціонізм (помилково названий «наукою») настільки позбавлений реальних доказів, що деякі еволюціоністи задля того, щоб розповсюджувати свої переконання, опустили до фальшивої та шахрайської пропаганди? Чи відомо вам, що багато еволюціоністів продовжують публікувати й розповсюджувати пропаганду навіть після її спростування? Одним із яскравих прикладів, що підтверджують такі дії, є фраза та фейк: «онтогенез є рекапітуляцією філогенезу», брехливий «доказ», введений і розповсюджуваний Ернстом Геккелем. Наступна коротка стаття від Вілліса Е. Кейтлі ілюструє цю думку:

«Онтогенез є рекапітуляцією філогенезу. Ого! Пихатість риторики спантеличує! Ця грандіозна тарабарщина є не лише пихатою, але й оманливою та безбожною, тому що принижує ще ненароджених дітей до напівлюдського зародка невизначеного виду.

Рекапітуляція була демонічним обманом, який розповсюджував німецький атеїст Ернст Геккель 1866 року. Його «біогенетичний закон» мав за відправну точку ідею, що людський ембріон у своєму розвитку проходить через

усі попередні процеси еволюції. Його ілюстрації відображають початкову ймовірність «зябрових щілин» у стадії риби, потім показують, як ембріон успішно прогресував до форм амфібії та рептилії і, нарешті, у людський образ.

Знаковим є той факт, що його ілюстрації були свідомо підроблені, і факт підробки був пізніше доведений. Проте ця шахрайська теорія до сьогодні все ще використовується, як один із головних доказів еволюції, її навіть можна побачити в багатьох сучасних підручниках. Цей старомодний тезис виріс до концепції, що людина є всього лиш... твариною і не має жодної внутрішньої цінності, відповідно расизм, війни, варварська жорстокість і злочинна поведінка просто відкидають нас до попереднього еволюційного стану, гріх є просто культурною аномалією. Не лише людина, але й саме життя деградувало до світської незначущості й аборт став соціально прийнятним і легальним.

“Яка ж диявольська розпуста!” Оскільки людина створена за образом Божим, цей безбожний міф про еволюцію ембріона також понижує Бога до мерзенного рівня, як це описано в Римлянам 1:23: «І славу нетлінного Бога змінили на подобу образу тлінної людини, і птахів, і чотириногих, і гадів». Рекапітуляція повторюється!

Автор Псалмів описує нас, як прекрасно створених, та і Соломон сказав: “Як не відаєш ти, яка то путь вітру, як кості зростають в утробі вагітної, так не відаєш ти чину Бога, що робить усе”».

(Willis E. Keithley, Portraits on Nature's Palette, Vol. II, Portland, OR, Eagle Graphics Co., 1994, pp. 9-10).

Сфальсифіковані образи розвитку людського ембріона Ернеста Геккеля ще 1874 року були визнані неправильними. Але вони досі використовуються в пропаганді еволюціонізму.

Найсериознішою та найтрагічнішою брехнею, котра коли-небудь пропагувалася через фальшивку Геккеля, було твердження, що людський ембріон до народження

не є людиною. Багатомільярдна індустрія абортів побудована на брехні, що в материнському лоні не людина, а всього лише тварина, що перебуває на певних стадіях свого розвитку. «То не дитина» – це огидна брехня. Науково доведено, що від моменту запліднення в утробі матері розвивається нове людське життя. Понад 56 мільйонів американських дітей і ще більше мільйонів немовлят по всьому світу приносяться в жертву на язичницьких жертівниках «зручності» й «сексуальної свободи». Мільйони матерів і батьків перебувають у рабстві почуття провини й горя, тому що в своїх серцях і свідомості вони знають, що обрали повірити брехні задля власного задоволення й зручності.

Дуже рекомендую вам прочитати Розділ 3 із книги «Готовий відповідати», який називається «Катастрофічні наслідки дарвінізму». Прочитайте Розділи 5 і 6 із «Більше ніж переможці на зламі культур». Розділ 5 – «Пристрасна чистота: навіщо йти на компроміс із чистотою, дотримуючись вимог культури?», Розділ 6 – «Шкільні постріли й жахливі травми – чому?» Усе це доступно на нашому вебсайті: www.overseasoutreach.com).

Ще один дивовижний прийом

«Професор Ричард Левонтин, генетик (та самопроголошений марксист), безперечно є одним із лідерів в еволюційній біології. Він написав цей дуже показовий коментар (курсив був в оригіналі). Він ілюструє безумовне філософське упередження проти створення, описаного у Книзі Буття, незважаючи на свідчення фактів.

”Наша готовність до прийняття наукових постулатів, що суперечать здоровому глузду, є ключем до розуміння реальної боротьби між наукою й надприродним. Ми переходимо на бік науки, *незважаючи на* визначну абсурдність деяких із її конструкцій, *незважаючи на* провал у досягненні багатьох екстравагантних обіцянок щодо здоров'я і життя, не зважаючи на толерантність ученої громади до

бездоказових, таких-собі історій, тому що нашим головним зобов'язанням є зобов'язання перед матеріалізмом.

І справа не в тому, що методи чи інституції науки так чи інакше змушують нас до прийняття матеріалістичних пояснень феноменального світу, навпаки, – ми керовані нашою *основною* прихильністю до створення пристрою дослідження й набору концептів, які виробляли б матеріалістичні пояснення незалежно від того, наскільки нелогічні й наскільки містичні для непосвячених вони були б. Більше того, цей матеріалізм – абсолютний, тому ми не можемо допустити ніякого Божого втручання в своєму баченні.

Видатний учений Льюїс Бек любляв казати, що той, хто може повірити в Бога, може повірити в будь-що. Звернутися до всемогутнього божества – це означає допустити, що в будь-який момент закони природи можуть бути відкинуті, щоб сталися чудеса“»⁴.

Об'єктивно?

Проникливого читачеві очевидно, що відверте зізнання Ричарда Левонтіна говорить, що вчені не є неупередженими особами, котрі просто тримаються того, на що вказують факти. Чи ви зауважили, як він хитро використовує слово «наука» на користь його власної філософії натуралізму (матеріалізму)?

І це підтверджується, коли він пише: «справжня боротьба між наукою і надприродним...» Узагалі боротьба ця **не є** між наукою і надприродним, але – між натуралістичною філософією і надприродним. Наука буквально означає знання, а «початком знання є страх Господній» (Приповісті 1:7). Те, що Ричард Левонтін називає наукою, насправді є філософією натуралізму, яка відкидає Бога та все надприродне, натомість приймаючи «очевидну абсурдність».

У наступному абзаці він використовує справжнє значення слова «наука», коли пише: «...те, що так чи інакше

⁴Richard Lewontin, Billions and Billions of Demons (review of The Demon-Haunted World: Science as a Candle in the Dark by Carl Sagan, 1997), The New York Review, p. 31, 9 January 1997.

змушує нас до прийняття матеріалістичних пояснень феноменального світу, не є методами чи інституціями науки...», та робить потому відверте зізнання: «...але на противагу, ми *першочергово* керуємося нашою вірністю матеріалістичним причинам, щоб створити інструмент для дослідження і набір концепцій, які виробляли б матеріалістичні пояснення, незалежно від того наскільки б вони здавалися нелогічними чи містичними для непосвячених. Більше того, цей матеріалізм є абсолютним, відтак ми не можемо дозволити, щоб Божа нога ступила за наші двері».

Можливо, атеїст не може знайти Бога через ту ж причину, що й грабіжник не може знайти офіцера поліції.

Адріан Роджерс

Учені, що стали науковими фантастами

Герберт Веллс був ученим та істориком, який також став відомим письменником-фантастом на початку ХХ століття. Його книга «Війна світів», опублікована 1898 року, явно була фантастичною, проте його книга про еволюцію, «Наука життя», опублікована 1930 року, презентувалася як наукова публікація, тоді як насправді теж була фантастичним твором. Мій батько, який не вірить істині Божого Слова, але свято вірить в еволюціонізм, якось дав мені свою копію «Науки життя» і сказав: «Ось тут ти знайдеш більше правди, ніж у своїй Біблії!». Також батько казав мені, що хоча Біблія і містить деякі корисні життєві принципи, проте в ній повно міфів. Міфами він назвав описані у Біблії чудеса, однак ніщо не завадило йому повірити у дивовижні чудеса еволюціонізму. Мій тато прийняв такі християнські принципи, як чесність і відповідальність для ведення свого бізнесу, й залишив

мені дуже хороший приклад, як застосовувати ці принципи в житті, проте відтоді, як я прийняв Христа як свого Господа і Спасителя, його заяви щодо Біблії стали для мене справді надокучливими. Я присвятив велику частину свого життя дослідженню Біблії та фактів, що її підтверджують. Батько ж продовжував повторювати те, що він завчив, і це було неправильно. (Одним із остаточних «доказів» еволюції, який він полюбляв наводити, було Геккелеве шахрайство.)

Звідки я знаю, що «Наука життя», написана Гербертом Веллсом, є науковою фантастикою? Зрозуміло, що він не був очевидцем, який бачив зародження життя, однак описав усю драму еволюції так, ніби сам спостерігав, як вона розгорталася, причому в найяскравіших фарбах, які лише можна уявити. Він так описав історію, ніби сам був її свідком. Це «наукова» фантастика! Можливо, нам навіть краще видалити слово «наукова».

На щастя, як історик, доктор Веллс був більш щирим. Коли його запитали, хто, на його думку, найбільш вплинув на історію, він відповів, що це Ісус Христос; і немає нікого хто б і близько стояв поруч із Ним. **Це доволі сильне зізнання, як для невіруючого!**

Більше прикладів

Ось кілька прикладів від видатних учених, які проголошували дикі ідеї і науково фантастичні історії, що видавалися за науку:

1. Френсіс Крік був одним із першовідкривачів ДНК. Оскільки він відкинув Всемогутнього Бога як Творця ДНК і обрав вірити еволюціонізму, він запропонував ідею «спрямованої панспермії». Що це таке? Це необґрунтована гіпотеза, що життя на Землі було «насажене» прогресивною цивілізацією прибульців із дуже далекої галактики. Чому ж він запропонував цю ідею? Тому що знав, що немає наукових шляхів для пояснення походження

життя на Землі. Та чи його ідея вирішує еволюціоністичну дилему? Ні! Аж ніяк! Він лише пересунув проблему з Землі кудись далеко, у космічні простори й ускладнив це все тим, що «в усьому винні прибульці». Якщо ви бажаєте перевірити гіпотезу стосовно прибульців, я дуже рекомендую вам роботи Гарі Бейта, адже він ретельно досліджував цю тему з наукового, історичного й біблійного поглядів упродовж багатьох років. Його книга називається «Вторгнення прибульців: зв'язок НЛО та еволюції» (Creation Ministries International, P.O. Box 350, Powder Springs, GA 30127, 800-616-1264 www.creation.com).

Якщо ви думаєте, що я через мої власні химерні вигадки звинувачую Френсіса Кріка у впровадженні концепту «спрямованої панспермії», ви можете пересвідчитися, прочитавши це в його книзі «Життя, як воно є: його походження та природа» (Simon and Schuster, 1981). Щоб підкреслити свою фантазію, він навіть використовує великі літери: «Спрямована Панспермія». У момент відвертості, на сторінці 117, він надихає нас «довіритись польоту своєї фантазії». Друзі, в мене немає галюцинацій! Я не вигадую! Це чистої води фантастика, утім багато людей класифікують її як науку! Зверніть увагу на назви розділів:

Десятий **«Наскільки рано могло зародитись життя?»**

Одинадцятий **«Що вони могли прислати?»**

Дванадцятий **«Будова ракети»**.

2. Карл Саган написав книгу «Драconi Едему: спекуляції з еволюцією людського інтелекту» (Random House, May 1977). У польоті своєї фантазії він припускає, що легенди про драконів виникли на тих залишках спогадів у людському мозку, які успадковані від наших древніх тваринних предків-савців, котрі бачили драконів і боялися їх. Якщо ви думаєте, що Зигмунд Фройд (ще один дарвініст) теж робив дивні припущення, ви маєте рацію! Але Карл Саган дозволив своїм фантазіям зайти набагато далі. Він припускає, що міфи про гномів, тролів,

велетнів і карликів також походять із глибин нашої генетичної пам'яті, успадкованої від мавпоподібних предків людини. Також до вашої уваги розділ книги Карла Сатана, який він назвав «Едем, як метафора», якщо, звісно, ви схильні до будь-якої форми компромісу з теїстичним еволюціонізмом, який відносить перші розділи книги Буття до метафор. У цьому розділі він кілька разів наводить цитати з Буття і перекидає факти задля власної історії, присвяченій еволюціонізму. Ви дійсно хочете наслідувати його приклад? **Сатана теж цитував Писання Ісусові й перекидавав, щоб спокусити Його!**

3. Стівен Гокінг, може, і є одним із найвидатніших людей сучасності, але в своїй останній книзі він підтримує ту ідею, що існування Всесвіту бере свій початок з нічого! Не забувайте, що Аристотель дав визначення поняттю «ніщо» як «те, про що мріють скелі».

Чому ми можемо навчитися?

Ось моє бачення!

Талановиті люди можуть мати дуже химерні фантазії, пропонувати дивні ідеї і наполегливо відстоювати свої антинаукові переконання. Бурхлива уява цих учених насправді не поступається фантазії нашої трирічної онучки Трініті Хоуп! На противагу їм, вона змушує нас усміхатися. А от дивні ідеї деяких видатних науковців абсолютно не смішні. Будь-ласка, не дозволяйте літерам, які символізують чиєсь відоме ім'я, вразити і приголомшити ваш розум дикими домислами цієї знаменитості!

Спостереження Марка Твена

Дотепні вислови Марка Твена допомогли йому стати одним із найвідоміших американських авторів. Цей афоризм, можливо, відгукнеться у вашій свідомості: **«Наука**

зачаровує. Відкрийте дріб'язковий факт – і ви можете перекручувати його як завгодно».

Неуважний професор

Класичним прикладом неуважного професора є, без сумніву, Альберт Ейнштейн. Він був дуже талановитим, але настільки зосередженим на роздумах над науковими формулами та припущеннями, що часто навіть не звертав увагу на дрібні, незначні деталі, як от – де він знаходиться чи куди йде. Чи чули ви про випадок, коли він подорожував поїздом і не міг знайти свій квиток, щоб пред'явити кондуктору? Тоді кондуктор сказав йому: «Я знаю вас, докторе Ейнштейн! Не хвилюйтесь: я певен, що ви купували квиток». Кондуктор попрямував далі виконувати свої обов'язки, та коли він повертався, професор Ейнштейн стояв навкарачки, шукаючи квиток під сидінням. Кондуктор мовив: «Докторче, я ж сказав, що вам не потрібно показувати мені квиток. Я знаю, хто ви». «Юначе, я також знаю, хто я, але я не знаю, куди я прямую! Я мушу знайти свій квиток!».

А чи знаєш ти, друже, куди прямуєш, адже всі ми рухаємося в напрямі до вічності?

Мої спостереження

Я побачив, що атеїстичний еволюціоніст більш довірлива особа, котра вірить у набагато фантастичніші чудеса, ніж ті з нас, хто визнають свою віру в Бога і прославляють Його! Льюїсу Бекові варто краще придивитися! Емануїлові Канту також слід побачити те, що лежить у нього під носом! Він і Девід Г'юм заплутали безліч філософів і вчених своїми закрученими концепціями про те, що творіння не підтверджує наявності Творця.

Наступне моє спостереження: я помітив, що багато людей сприймають науковців як урівноважених, цілком раціональних особистостей, котрі спостерігають факти й просто констатують їх. Після співпраці з багатьма вченими на симпозіумі «Людина та християнський світогляд»,

конференціях та інших зустрічах я зауважив, що вчені – це звичайні люди, а не супермени. Усі людські істоти мають інтелект, емоції та волю. Більшість рішень щось придбати ґрунтуються на емоціях, узгоджуються інтелектом і відстоюються силою волі. Творці реклами знають це! Усе більше нових машин продаються, базуючись на елегантності стилю, запаху нової шкіри й престижі, який вона забезпечить новому господарю, замість практичності в пересуванні. Невже ми такі наївні, що уявляємо собі вчених надістотами, у яких емоції не відіграють жодної ролі при виборі світогляду? Вони є звичайними людьми! Вони не живуть на Олімпі. Багатьох із них я знаю особисто й можу підтвердити, що вони приховують у собі так само багато пристрастей, як будь-хто із нас.

По-третє, маю зауважити, що вибір, вірити в еволюціонізм чи креаціонізм – це питання віри. Чому ви будете вірити? Кожен щирий і відвертий християнин знає і визнає, що віра є основою світогляду. Наприклад:

«Бо спасені ви благодаттю **через віру**, а це не від вас, *то дар* Божий, не від діл, щоб ніхто не хвалився» (Ефесян 2:8-9).

«**А віра то підстава** сподіваного, **доказ** небаченого... **Вірою ми розуміємо**, що віки Словом Божим збудовані, так що з невидимого сталося видиме» (Євреїв 11:1, 3).

Іронія ситуації в тому, що більшість еволюціоністів декларують віру в самі лише факти, і водночас впевнено й непохитно відкидають те, що їх переконання базуються саме на вірі. **А фактом є те, що еволюціоніст зробив вибір віри – вірити у те, в що він вірить!!!** Чому? Тому що він вірить свідченням натуралістичних філософів (учених, які вивчають походження Всесвіту), котрі не були там, не бачили і не перевіряли того, що діялося. Еволюціоніст сам не був і не бачив, точніше – не міг бачити й у будь-який спосіб перевірити «докази», що підтверджують еволюцію на власному досвіді, емпірично. **Тому він довіряє через віру!** Це не християни в дійсності роблять крок сліпої віри, не підтвердженої доказами. **«Насправді крок віри –**

це вірити в еволюцію», – заявляє Брюс Малоун, хімік із сімнадцятьма власними патентами.

Цілуючи жаб

Кілька років тому я підсміювався з Кріс Стотт, сенаторової доньки-підлітка (до всього ще й милої, ніжної, молодой леді), з приводу надпису на її футболці: «Ти поцілуєш багато жаб, поки знайдеш принца!» Звісно, це на-тяк на казку про принцесу, яка поцілувала жабу й та перетворилась на принца. І діти, і дорослі знають, що це казка. Проте, коли звучить еволюціоністична казка, прихована за димовою завісою мільйонів років і наукового жаргону, що жаба перетворилась на принца, ця історія захоплює не тільки юних і легковірних дітей, але й мільйони таких же легковірних дорослих, зокрема науковців, обдурених цією ілюзією. Учений-еволюціоніст Джорж Волд написав, «Час – це герой сюжету, де неможливе стає можливим». Мій друже, будь ласка, **не робіть** цей крок віри. Казка залишиться казкою незалежно від того, скільки мільйонів років чи як багато диму й дзеркал використано для ілюзії. Будьте пильними! Будьте розбірливими! Не дайте себе обдурити! І, якщо ви леді – ви ж не збираєтесь шукати принца, цілуючи жаб?

Ось до вашої уваги іще кілька прикладів фантастичних казок, у які вірять багато еволюціоністів:

1. Міф «Від гієни до кита». Деякі еволюціоністи запропонували «гіпотезу», що сухопутна тварина, схожа на гієну (*Pachuaena*) або вовка (*Pakicetus*), еволюціонувала в кита. У книзі доктора Карла Вернера «Еволюція: грандіозний експеримент», том 1, автор пояснює, що для цього знадобилось би, як мінімум, вісім фундаментальних змін. І ось лише одна з них – маса тіла повинна збільшитися з 70 до 160 000 кілограмів!

2. Міф «Від динозавра до птаха». У такому разі навіть величезний апатозавр та інші динозаври, що важать

50 тонн чи більше, відросли крила й порожнисті кістки, із холонокровних стали теплокровними і стиснулися, щоб стати горобцями, канарками та колібрі.

Якщо ці приклади не є вірою
в чудеса, то що ж це тоді?

Більше неправильних припущень

Ідучи таким шляхом визначення еволюціонізму як релігії, хочу вказати на ще кілька неправильних припущень:

1. Багаторазове повторення твердження не робить його правильним, проте призводить до того, що люди починають вірити в його правдивість. Це чистісінька пропаганда. Творці реклами добре це вивчили. Гітлер з його нацистами також користувалися цією практикою. Тож які еволюціоністичні фрази, як мантри, повторюються знову і знову?

А. Еволюція – це факт!

Б. Вік Землі – приблизно 4,5 мільйона років, а Всесвіту – від 13 до 17 мільйонів років.

В. Вік гірських порід складає мільйони та мільйони років.

2. Усі ці твердження базуються на наступних, основаних на вірі припущеннях натуралістичної філософії:

А. Немає Бога – немає Творця – відповідно, немає Архітектора.

Б. Бог не створив землю і небо за шість днів.

В. Усе розвинулося (еволюціонувало) поступово протягом мільйонів років із тією самою швидкістю, з якою все відбувається зараз. Це філософія уніформізму – суттєвого елемента філософії натуралізму. Ця хибна філософія, проте, свідкує про істинність Біблії, адже апостол Петро, натхненний Духом

Святим, чітко напроорокував появу цієї хибної доктрини: «Це вже другого листа пишу я до вас, улюблені. У них нагадуванням я буджу вашу чисту думку, щоб ви пам'ятали слова, що святі пророки давніше звістили їх вам, і заповідь Господа й Спасителя, що одержали через ваших апостолів. Насамперед знайте оце, *що в останні дні прийдуть із насмішками глузії*, що ходитимуть за своїми пожадливістями, та й скажуть: Де обітниця Його приходу? Бо від того часу, як позасинали наші батьки, *усе залишається так від початку творіння. Бо сховане від тих, хто хоче цього, що небо було напочатку, а земля із води та водою складена словом Божим, тому тодішній світ, водою потоплений, згинув*» (2 Петра 3:1-6).

Г. Інше хибне припущення, на яке вказує Петро в цьому розділі, це доктрина про те, що ніколи не було світового потопу часів Ноя для покарання цього злого світу. Еволюціоністи стверджують і вважають, ігноруючи факти, що світового потопу не було. Чому? Тому що це суперечить їхній натуралістичній філософії, ось чому! Потоп був Божим судом для цього злого світу, відтак повірити, що цей суд був, означає визнати, що існує Суддя і що ми Йому підзвітні. Тож, як і описує Петро, вони глузують. Але глузування нічого не доводить, окрім як виявляє ставлення самого насмішника.

Альфред М. Ревінкель, магістр гуманітарних наук (M.A., V.D., LL.D.), написав книгу під назвою «Потоп у світлі Біблії, геології і археології», опубліковану 1951 року, а Джон К. Віткоб молодший, доктор теології (Th.D.), і Генрі М. Морріс, доктор філософії (Ph.D.), написали книгу під назвою «Потоп Книги Буття: біблійний запис та його науковий зміст», опубліковану 1961 року. Обидві книги вказують на лавину доказів катастрофи, що описана в Книзі Буття з 6 по 9 розділ і загальновідома як Ноевий потоп. Подальші ж масштабні пошуки Інституту

досліджень створення та багатьох інших біблійних наукових організацій численними доказами підтверджують, що потоп насправду відбувся. Наш власний Північно-західний музей науки та й будь-яка інша наукова організація, яка досліджує модель креаціонізму, може надати цю інформацію. Чи відкрите ваше серце, щоб прийняти її? Ви можете зв'язатися з нами: www.northwestsciencemuseum.com, email: infnwsm@northwestsciencemuseum.com; 1831 N. Wildwood St., Boise, ID 83713; (208) 972-6288.

Я підкину вам лише кілька яскравих прикладів із багатьох доказів світового потопу, що описаний у Книзі Буття 6-9:

1) Якщо описаний у Книзі Буття потоп насправді відбувся, то чи не слід нам було б очікувати знайдення мільйонів скам'янілих решток, похованих у піщаниках, кам'яному вугіллі, вулканічному попелі тощо, унаслідок великих цунамі, вулканічної активності, землетрусів та зміщень земної кори після того, як Бог призвав «всі глибини безодні» розкритися на додачу до сорока днів дощу? Кен Хем звертає увагу на те, що палеонтологи й археологи **знаходять** «мільйони мертвих останків, похованих у гірських пластах по всій Землі».

2) У печерах на високих горах Франції дослідники знайшли останки верблюда та шаблезубого тигра, поховані під піском і глиною вкупі з кістками риб та інших морських істот. Це набуває доведеного сенсу в разі потопу, тому що сухопутні тварини пересувались би до вищих і вищих вершин і шукали би притулку в печерах.

3) Пласти піщаників, які пролягають через весь континент Північної Америки, від Південної Аризони до Аллегани на сході Штатів, досягають сотень футів у товщину. Піщаники – це серйозний доказ потопу. Хіба повинь могла б залишити такі масивні відкладення піщаника?

4) Крейдяні нашарування, які мають сотні футів у товщину, також переконливо підтверджують світовий потоп. Білі скелі Дувру напевне є найвідомішими з цих масивних крейдяних нашарувань. Хіба вони можуть бути результатом повені?

5) Виверження вулкана Сент-Хеленс 18 травня 1980 року надало велику кількість доказів щодо реальності світового потопу, викликавши утворення геологічних розколів, каньйонів і гірських хребтів. Ось уривок із газети «Асоціація наукового дизайну» за січень 2013 року: «Активність гори Сент-Хеленс, як стверджує геолог доктор Стівен Аустін, була найвизначнішою геологічною подією XX століття. Це кидає виклик панівним уніформістським парадигмам щодо віку Землі...»

6) Деякі люди запитують, де ж узялося стільки води, щоб затопити цілу землю. Відповідь: насамперед, це підземні води, що залягають під земною поверхнею, додалися до проливного дощу, що йшов сорок днів і сорок ночей. Розгляньте цитату Марка Харвуда з журналу «Створення», №35, липень-вересень 2013 року, С.40: «Якщо вирівняти гори й підняти глибини океану, так щоб Земля була ідеальною сферою, то океан покривав би землю з глибиною близько 3 км (2 милі) (Mark Harwood B.Sc., B.E. (Hons), Ph.D.). Тепер розглянемо цей доречний уривок з Писання: «Благослови, душе моя, Господа! Господи, Боже мій, Ти вельми великий, зодягнувся Ти в велич та в славу! Зодягає Він світло, як шати, небеса простягає, немов би завісу. Він ставить на водах палати Свої, хмари кладе за Свої колесниці, ходить на крилах вітрових! Він чинить вітри за Своїх посланців, палючий огонь за Своїх слуг. Землю Ти вгрунтував на основах її, щоб на вічні віки вона не захиталась, безоднею вкрив Ти її, немов шатою. Стала вода над горами, від погрози Твоєї вона втекла, від гуркоту грому Твого побігла вона, виходить

на гори та сходиться в долини, на місце, що Ти встановив був для неї. Ти границю поклав, щоб її вона не перейшла, щоб вона не вернулася землю покрити» (Псалми 103:1-9).

7) Легенди про потоп у різних культурах і народностях по всьому світу є ще одним могутнім підтвердженням істинності події глобального потопу в історії нашого світу. Доктор Джон Морріс опублікував статтю під назвою «Традиції всесвітнього потопу» в журналі «Дії та факти» за листопад 2014 року. Стаття починається з цих двох абзаців: «Одним із найсильніших доказів всесвітнього потопу, який знищив усіх людей на Землі, окрім Ноя та його сім'ї, є наявність легенд про всесвітній потоп у фольклорі різних народностей по всьому світі. І всі вони дуже схожі. Можуть бути присутні місцева географія і культурний аспект, але всі вони фактично розказують одну й ту ж історію. Упродовж багатьох років я зібрав більше 200 історій, які були видані різними місіонерами, антропологами, етнографами...»

За подальшими доказами підтвердження потопу рекомендую вам зв'язатись із Інститутом дослідження створення через www.icr.org, на www.searchforthetruth.net, 3275 P.O. Box 59029, Dallas, TX 75229; 800-337-0375 та Search for the Truth Ministries at www.searchforthetruth.net, 3275 East Monroe Road, Midland, MI 48642, 989-837-5546.

3. Ще один живий приклад зухвалого постулату віри, котрий повторюють знову й знову: «Космос – це єдине, що існує, існувало й буде існувати завжди!» Це одна з останніх мантр Карла Сагана, яку він повторював як вступ до кожної з його програм у серії «Космос». Якби він просто заявляв, що «Бога не існує!», то зіткнувся би з протистоянням і негативними відгуками, тож натомість він прикрив свої атеїстичні переконання цим «науковим» жаргоном. Якщо ж зазирнути в суть, він говорить саме це.

Питання: **Чи є ця мантранауковим фактом?** Ні! Це, безсумнівно філософське твердження релігії матеріалізму. Очевидно, що це один із догматів віри Карла Сагана. Додавши краплинку фантазії, з натуралістичної перспективи ми могли б назвати це твердженням «науки про походження». Так чи інак, ця наука не діє!!! Чому? Бо ми її не спостерігаємо! Вона не продемонстрована! Вона не повторюється! **Це лише догмат його віри, котрий мільйони людей сприйняли, як науковий, тому що Саган був ученим. Вони вирішили, що він говорить про науку, тоді як він узагалі демонстрував власну пропаганду.** Наразі він знає краще, бо йому особисто довелося зустрітись із Богом. На жаль, він занадто довго відкладав. Сподіваюся, що ви не зробите такої ж трагічної помилки!

Віра в еволюцію – це аморальний вибір!

Я чув, як Раві Захаріас ділився своїм досвідом, коли він читав лекції в коледжі щодо доказів існування Бога. Студент-християнин запросив двох студентів-атеїстів на цю зустріч, і вони прийшли з наміром спростувати доводи Раві під час запитань-відповідей після лекції. Незважаючи на свій намір, вони мовчали, коли ставилися запитання, тож після зустрічі християнин запитав своїх друзів-атеїстів, чому вони не висловили свої заперечення. Вони зізнались, що презентація була настільки переконливою, що вони не могли спростувати слова промовця. І все ж вони залишилися атеїстами. Тож Раві зробив висновок, що вибір атеїста не є інтелектуальним, він – моральний!!! (Можливо, у цьому разі слово «аморальний» буде доречнішим!)

Наша стаття – це сакральний дар від Бога, подібно як і наша етнічна приналежність. Він створив кожного з нас на Свій образ і подобу, і кожен із нас є або чоловіком, або жінкою. Ось чому жорстокі чи принизливі жарти щодо чиеїсь національності чи статі є вкрай неправильні та аморальні. З боку людини проявом невдячності є нарікання на те, як вона була створена, і відчуває, що вона мала

бути чоловіком (а вона є жінкою), чи мав би бути жінкою (а є чоловіком). Емоції скороминуші та часто суперечать істинному стану речей. Почуття досить часто не відповідають фактам, саме тому пілотів строго вчать **не** довіряти своїм відчуттям, коли вони не можуть бачити, але покладатися на прилади. Ті, хто довірилися своїм почуттям, знищили життя своє та інших, розбившись об землю.

Зверніть увагу на цей вислів: «Зміна статі біологічно неможлива» (Пол МакХаг, професор психіатрії в шпиталі Джонса Гопкінса, доводячи те, що трансгендеризм – це психічний розлад (журнал «Волл Стріт» за 12 липня 2014 року, процитований у журналі «Сітізен» за листопад 2014 року)).

Операції зі зміни статі демонструють повну зневагу до того, ким Бог створив вас, і є нерозважливим учинком, тому що зміни ці лише зовнішні. Фактом залишається те, що ви є чоловіком чи жінкою у кожній клітині вашого тіла. Біблія каже нам: «Задовольняйтеся тим, що маєте», відтак прийміть свою сексуальність як священну відповідальність. Усемогутній Бог створив вас чоловіком або жінкою – охороняйте це як священну відповідальність! Використовуйте свою мужність чи жіночність, щоб принести славу Богові через послух керівництву Святого Духа, стаючи тими, ким Бог для вас запланував бути і відносячись до інших людей із повагою, як чоловіки чи жінки, створені за Божим образом. Хіть, виражена в порнографії чи аморальності в будь-якій формі, є грубим порушенням цієї священної довіри. Чи хочете ви знати волю Божу для вашого життя? Ось вона, могутня, викладена коротко, і її зрозуміти неважко:

«Бо це воля Божя, освячення ваше: щоб ви береглись від розпусти, щоб кожен із вас умів тримати начиння своє в святості й честі, а не в пристрасній похоті, як і погани, що Бога не знають. Щоб ніхто не кривдив і не визискував брата свого в якійбудь справі, бо месник Господь за все це, як і перше казали ми вам та засвідчили. Бо покликав нас Бог не на нечистість, але на освячення. Отож, хто оце

відкидає, зневажає не людину, а Бога, що нам також дав Свого Духа Святого» (1 Солунян 4:3-8).

Окремі особистості, як і великі групи людей, що ігнорують ясне вчення цього уривка (як і багатьох інших), водночас стверджують: «Бог мене створив таким і Він приймає мене таким, як я є (без змін і без розкаяння)». Ти народився з зіпсутою природою (успадкованою від своїх батьків, і так по ланцюжку аж від Адама з Євою), для якої брехня, перелюб, крадіжка й егоїзм є природними. Чи будеш ти стверджувати, що «Бог створив мене таким»? Є навіть церкви, що прикидаються християнськими і приймають та розповсюджують цю брехню. Вони заявляють, що благодать не вимагає покаяння, проте Слово Боже вчить протилежному. Святий Дух надихнув апостола Павла написати: «Бо з'явилася Божа благодать, що спасає всіх людей, і навчає нас, щоб ми, відцуравшись безбожності та світських пожадливоростей, жили помірковано та праведно, і побожно в теперішнім віці» (Тита 2:11-12). Також нам необхідно пам'ятати, що ангел Господній сказав Йосипу: «А Йосип, муж її, бувши праведний, і не бажавши ославити її, хотів тайкома відпустити її. Коли ж він те подумав, ось з'явивсь йому Ангел Господній у сні, промовляючи: Йосипе, сину Давидів, не бійся прийняти Марію, дружину свою, бо зачатє в ній то від Духа Святого. І вона вродить Сина, ти ж даси Йому ймення Ісус, бо спасє Він людей Своїх від їхніх гріхів» (Матвія 1:19-21).

Зверніть увагу, що ангел сказав Йосипу дати Йому ім'я Ісус, «бо спасє Він людей Своїх від їхніх гріхів». Він не сказав, що Він спасє людей у їхніх гріхах (і піде далі). Він пройшов через приниження, тортури й смерть на хресті, щоб спасти Своїх людей від їхніх гріхів! Тепер знову поглянемо в 1 Солунян 1:4-8: «Отож, хто оце відкидає, зневажає не людину, а Бога, що нам також дав Свого Духа Святого». Зрозуміло сказано? Чи дивитесь ви аморальні фільми? Потураєте порнографії і вдаєте, що Бог не знає чи не помічає цього? Якщо ви граєте в такі ігри з Богом, Він не буде обдуреним. Ви або розкаєтесь і будете вільними,

або продовжите грати в ті ж ігри, обманюючи себе, обманюючи інших й обманюючи Бога?! Це серйозно!

«Завжди радійте! Безперестанку моліться! *Подяку складайте за все, бо така Божя воля про вас у Христі Ісусі*» (1 Солунян 5:16-18).

Чи прислухаєтесь ви й керуватиметеся Божою мудрістю, що кличе вас прийти додому, до Нього? Карл Саган чекав, поки не стало аж надто пізно – невже, ви зробите так само?

Корінь найбільшого з усіх гріхів – це, всупереч численним доказам, які Він дав через Його Творіння, Його Слово і що найголовніше – через Його воскресіння, відмова повірити в Ісуса Христа, Бога, явленого нам у плоті. Ось що Він сказав за ніч до Свого розп'яття про вражаючу роботу Святого Духа: «Та Я правду кажу вам: Краще для вас, щоб пішов Я, бо як Я не піду, Утішитель не прийде до вас. А коли Я піду, то пошлю вам Його. А як прийде, Він світові виявить про гріх, і про правду, і про суд: **тож про гріх, що не вірують у Мене**; а про правду, що Я до Отця Свого йду, і Мене не побачите вже; а про суд, що засуджений князь цього світу» (Івана 16:7-11).

Розгляньте цей заклик мудрості («софія»), що описується в образі жінки:

«Кличе мудрість на вулиці, на площах свій голос дає, на шумливих місцях проповідує, у місті при входах до брам вона каже слова свої: Доки ви, нерозумні, глупоту любитимете? Аж доки насмішники будуть кохатись собі в глузуванні, а безглузді ненавидіти будуть знання? Зверніться ж ви до картання мого, ось я виллю вам духа свого, сповіщу вам слова свої! Бо кликала я, та відмовились ви, простягла була руку свою, та ніхто не прислухувався! І всю раду мою ви відкинули, картання ж мого не схотіли! Тож у вашім нещасті сміятися буду і я, насміхатися буду, як прийде ваш страх. Коли прийде ваш страх,

немов вихор, і привалиться ваше нещастя, мов буря, як прийде недоля та утиск на вас, тоді кликати будуть мене, але не відповім, будуть шукати мене, та не знайдуть мене, за те, що науку зненавиділи, і не вибрали страху Господнього, не хотіли поради моєї, погорджували всіма моїми докорами! І тому хай їдять вони з плоду дороги своєї, а з порад своїх хай насищаються, бо відступство безумних заб'є їх, і безпечність безтямних їх вигубить! А хто мене слухає, той буде жити безпечно, і буде спокійний від страху перед злом!» (Приповісті 1:20-33).

Ви слідуєте за вірою та послухом, чи керуєтеся почуттями?

Для більшої ясності щодо біблійної та благочестивої точки зору на протиположності збоченням світу стосовно статі, розгляньте Розділи 3, 4 і 5 книги «Більше ніж переможці на зламі культур». Назви цих розділів: «Наскільки толерантними є толерантні угруповання?», «Фіктивні шлюби проти щасливих шлюбів» і «Пристрасна чистота: навіщо йти на компроміс з чистотою заради культури?» Можете знайти її на нашому сайті: www.overseasoutreach.com, або пишіть нам на P.O. Box 1224, Nampa, Idaho 83653 і замовляйте книгу.

Дарвінівський міф

«Я вірю що дарвінівський міф свого часу буде очолювати перелік найбільших обманів в історії науки», – Сорен Ловтрап

У першому абзаці передмови надзвичайної книги «Немає виправдань» Вернера Гітта, доктора філософії Боба Комптона, доктора філософії Джорджа Фернандеса, доктора філософії Вільяма А. Демскі написано ось що:

«У першому розділі Послання до римлян апостол Павло пояснює, що властивості фізичного світу являють достатньо доказів існування Бога, щоб визнати атеїзм

не лише інтелектуально неспроможним, але й морально нестерпним. Ніхто не ігнорує Божу силу й славу ненаароком, така дія завжди походить від рішення волі. Отже, відомий вислів Бертрана Рассела: «Якщо мене спитають при вході в ворота раю, чому я не вірив у Бога, то я відповім: «Через брак доказів», ніколи не виглядав, принаймні в межах християнського богослов'я, як справжнє виправдання. Фізичного творіння в усі часи завжди було достатньо, щоб запевнити людство в Божій силі й славі та підтвердити, що протилежне завжди було ознакою нерозсудливості (порівняйте з Псалмом 13:1)».

Нездатність відрізнити точну науку від науки про походження = плутанина!

Точна наука

Точна наука базується на емпіричних доказах – на тому, що ми можемо перевірити через наші п'ять відчуттів. Щоб бути правдивою, точна наука повинна бути:

1. Спостережувана.
2. Демонстрована.
3. Повторювана.

Точна наука – це основа для експоненціального зростання технологій у XX і XXI століттях.

Наука про походження

Наука про походження є водночас і філософією, і вірою, тому що вона пов'язана з походженням. Те, що трапилось у минулому, – сьогодні **не спостерігається! Не демонструється! Не повторюється!** Кожен індивідуаліст – чи вчений, чи інший професіонал, буде розцінювати докази, які він бачить, із перспективи свого світогляду. Коли ж докази не збігаються з очікуваннями його світогляду – тоді той, хто шукає правду, змінить свій світогляд і відмовиться від своїх хибних вірувань заради розповсюдження

правди. Мій друг і співпрацівник доктор Сергій Головін є хорошим прикладом такої ефектної зміни. Народився він і виріс у Криму, і з дитинства був вихований у філософії дарвінізму та марксизму. Маючи яскравий і допитливий розум, він став геофізиком і професором в університеті. Його проникливий розум попереджав його, що натуралістична філософія не має відповідей для найглибших питань людського серця, тож як молодий одружений чоловік і успішний вчений, він шукав правду. Як любов могла вийти з закону джунглів (виживає сильніший)? Він знав, що любов існує – його мати Валентина та дружина Ольга були реальними доказами існування любові.

Ось перелік інших глибоких питань, які постають свого часу перед кожною людиною:

1. Звідки я з'явився?	Походження
2. Чому я тут?	Мета
3. Хто я є?	Індивідуальність
4. Чи має життя сенс?	Сенс
5. Куди я йду?	Доля

Із волі Божого провидіння Сергія відправили на наукові дослідження на острів Шпіцберген, що в Північно-Льодовитому океані. Збираючи сувеніри для Ольги, він зупинився в «Найпівнічнішій церкві світу», де норвезький пастор подарував йому Біблію російською мовою.

Сергій сказав нам, що він уже шукав правду в книгах Нью-Ейдж. Учення Нью-Ейдж допомагало йому почуватися краще, але не відповідало реальності. А коли він читав Біблію, це не допомагало йому краще почуватися, тому що вона вказувала на його гріхи, зате – відповідала реальності. Він із захопленням читав Біблію місяцями, перевіряв її, зрештою визнав свої гріхи, прийняв Христа як свого Господа і Спасителя і знайшов того, хто охрестив його в Христі. Сергій зрозумів з тексту, записаного в Дії 2:38, як слід реагувати на Євангелію: «А Петро до них каже: покайтеся, і нехай же охреститься кожен із вас у

Ім'я Ісуса Христа на відпущення ваших гріхів, і дара Духа Святого ви приймете!»

Він був настільки переконаний та захоплений своїм відкриттям правди, що не міг утриматися, щоб не ділитися нею. Його дружина Ольга також стала християнкою і приєдналася до його роботи зі заснування Християнського науково-апологетичного центру досліджень. Такі вчинки коштували йому докторського звання⁵ і місця роботи в університеті, але вже зараз їхнє служіння торкнулося мільйонів життів через мультимедійні ресурси. Слава Богові! Вважаю за честь знати їх і працювати з ними.

Чи спростовує існування Бога наявність зла й страждань?

Ні! Абсолютно ні. Цей факт підтверджує, що непокора Богові тягне за собою жахливі наслідки! Це доводить, що ми живемо на проклятій землі, як написано в Книзі Буття та чітко підтверджено в Посланні до римлян 8:18-25. Коли Ісус ще був на землі, за ніч до розп'яття, щоб понести покарання за наші гріхи, Він сказав Своїм апостолам: «Це Я вам розповів, щоб мали ви мир у Мені. Страждання знаєте в світі, але будьте відважні: Я світ переміг!» (Івана 16:33). Хороша новина для християн записана в Посланні до римлян 8:26-29: «Так само ж і Дух допомагає нам у наших немочах; бо ми не знаємо, про що маємо молитись, як належить, але Сам Дух заступається за нас невимовними зізданнями. А Той, Хто досліджує серця, знає, яка думка *Духа*, бо з волі Божої заступається за святих. І знаємо, що тим, хто любить Бога, хто покликаний *Його* постановою, усе допомагає на добре. Бо кого Він передбачив, тих і призначив, щоб були подібні до образу Сина *Його*, щоб Він був перворідним поміж багатьма братами».

Погляньте на оці підсумки біблійних концепцій:

⁵ Рік потому він отримав ступінь Магістра гуманітарних наук в міжнародному інституті ТСМ (Австрія) і ступінь доктора в семінарії Асбурі (США), потім успішно захистив докторську дисертацію з богослов'я в Україні (те, чого не траплялось у колишньому Радянському Союзі відтоді, як комуністи були при владі з 1917 року).

«Труднощі в нашому житті призначені для того, щоб зробити нас кращими, а не злішими» (автор невідомий).

«Біль устанавлює прапор реальності всередині фортеці бунтівного серця!» (автор невідомий).

Якщо вас цікавить детальніша відповідь на ці хвилюючі питання, зайдіть на наш сайт: www.overseasoutreach.com і прочитайте Розділ 6 «Більше ніж переможці на зламі культур», який називається «Шкільні постріли й жахливі травми – чому?» Також, будь ласка, уважно й із молитвою прочитайте Книгу Йова у вашій Біблії і зверніть увагу на розділи 37-42, бо саме там пряма мова Бога, і ми бачимо результати [зміни в способі мислення Йова].

Коли ж ви хочете глибше вивчити цю тему, зверніться до нової книги Раві Захаріаса під назвою «Навіщо страждати?» та класичної книги Джеймса Добсона на тему страждань «Коли присутність Бога не має значення».

Найголовніше

Як мені видається, в «еволюціоністичній дилемі» найголовніше наступне: еволюціоніст обрав вірити в натуралістичну філософію (еволюціонізм) тому, що він спотворив термін «наука» до значення, що все має трактуватися лише через призму чисто природних причин, **без надприродного втручання. Однак у результаті він вірить, що природні причини мають надприродні сили, що призводять до надприродних чудес!**

Він обирає славити «природу» (природний відбір), замість віддати славу Богу. Чому? Може, через те, що «природа» не вимагає звіту за гріх, на відміну від Бога? Тож він відкидає Божу істину, яка говорить, що ми маємо гріховну, зіпсовану природу, і натомість вірить у те, що добре «чинити за покликом природи». Що тоді він робить із правдою, яку вже знає? Він притлумлює її! Що він робить із почуттям провини? Він намагається виправдати

його людськими ідеями релігії і філософії, але кожна з них – це дорога в нікуди. Мудрець Соломон зафіксував це, коли написав: «суєта суєт – все суєта... під сонцем» (усе те, що без Божого відкриття, любові, благодаті й прощення). Що ж він робить із любов'ю? Шукає її, але завжди не там! У нього все закінчується тим, що провина лише більшає, а любові стає все менше і менше.

Суть проблеми в тому, що проблема в серці!

Коли Бог знехтуваний, а Його Слово заборонено в суспільстві, зачерствілі серця й заглушені совісті стають скоріше правилом, аніж винятком. Подорожуючи з моєю дружиною Беллою, ми відвідали три нацистські концен-траційні табори смерті: Дахау й Бухенвальд у Німеччині та Саласпілс у Латвії. Відбиток зла, від якого холоне кров, лежить на цих місцях та підтверджує актуальність Божої істини, що «людське серце найлукавіше над все та невігойне, хто пізнає його?» (Єремія 17:9). Достоевський абсолютно правильно писав, що якщо Бога немає, тоді все дозволено. Як інакше ми можемо пояснити те, що нацистські лікарі проводили жахливі експерименти на єврейських чоловіках, жінках і дітях (так само як і на всіх інших національностях, кого вони вважали недолюдьми), а потім ішли до своїх домівок, у свої сім'ї, відвідували концерти Вагнера, займалися повсякденними справами? Заглушені совісті! Зачерствілі серця! Зіпсуті розуми! **Там, де немає Божих ідеалів, сатана стає ідеальним господарем!** Не дивно, що ці табори називали «пеклом на землі»!

Людина за серцем Бога?

Чому Давид був людиною за серцем Бога? Я вірю, що Слово Боже називає його так саме через його покірність. Навіть після того як Самуїл помазав його бути царем Ізраїлевим, поки Саул ще був на троні, Давид смиренно чекав Божого часу, щоб зійти на престол. Він бачив

Саула як «Божого помазаного» і силою не скидав його з трону, хоча мав чимало можливостей це зробити, водночас Саул намагався його вбити. Після жахливих гріхів перелюбу, вбивства й лицемірства Давида Бог посилає пророка Натана, щоб викрити й протистояти йому. Якби Давид був гордим чоловіком, він напевне сказав би Натанові: «Як смієш ти мене звинувачувати?» Він мав владу наказати вислати або стратити Натана, та все ж не виявив пихи чи гніву. Давид покійно визнав свої гріхи й щиро розкаявся. Слово Боже навчає: «Та ще більшу благодать дає, через що й промовляє: Бог противиться гордим, а смиренним дає благодать. Наблизьтесь до Бога, то й Бог наблизиться до вас. Очистьте руки, грішні, та серця освятить, двоєдушні!» (Якова 4:6,8). Ви можете прочитати про Давидове смиренне розкаяння в гріхах і палкі молитви про Боже прощення в 31 і 50 Псалмах.

Може, освіта вирішить проблему?

Секулярний гуманіст (атеїст) пропонує розв'язати світові проблеми за допомогою освіти, себто навчати, виходячи з постулатів еволюціоністичного світогляду, які викреслюють Бога з загальної картини. Вони вірять, що людина є мірилом усього, отож шукають вирішення проблеми голоду в світі через зменшення популяції людства. Це дуже дивний каламбур в атеїстичному (світському гуманістичному) світогляді – з одного боку, «людина – це мірило усього» (вона найвища, оскільки Бога не існує), а з іншого боку, людина – це найбільша проблема, адже, за їхніми підрахунками, Земля дуже перенаселена. Яке ж вони пропонують рішення?

1. Убивство! Позбутися від настільки великої кількості людей, наскільки це можливо, але маскувати вбивство людських істот за допомогою евфемізмів, як от «гідна смерть», «милосердне вбивство», «аборт», або ж «видалення продукту запліднення», і «враховуючи «рівень життя» (і ніколи «священність життя – людського життя»). Це в точності та

ж тактика й ті самі евфемізми, які використовували Гітлер, Сталін та інші пропагандисти.

2. Гомосексуалізм! Підносьте його! Поширюйте його! Заштовхніть його в горлянку через обурливі судові процеси та потужну пропаганду! Не зважайте на СНІД! Не зважайте на коротку тривалість життя тих, хто практикує гомосексуалізм! Чому б і ні? Гомосексуалісти не розмножуються! Тривалість їхнього життя набагато коротша!

За пристрастю, за підштовхуванням до абортів і гомосексуалізму стоїть диявольська брехня, що «людина – мірило всього». На жаль, завжди знаходяться чоловіки і жінки, готові кинути виклик Богові, незважаючи на ціну людського життя. Це все – плоди світського гуманістичного (атеїстичного) навчання. Ще одною мантрою атеїстичної філософії є те, що «жодне божество не здатне спасти нас... Ми маємо спасти себе самі». Так сказано в Гуманістичному маніфесті. Чи не здається вам іронічним, що «спасемо себе» включає в себе вбивство інших людей? У Книзі Приповісті 8:35-36 написано: «Хто бо знаходить мене, той знаходить життя, і одержує милість від Господа. **А хто проти мене грішить, ограбовує душу свою; всі, хто мене ненавидить, ті смерть покохали!**»

Згадайте Гітлера! Згадайте Сталіна! Згадайте Мао! «Всі, хто мене ненавидить, ті смерть покохали!» (Для більш ретельнішого трактування цієї теми розгляньте Розділ 6 книги «Більше ніж переможці на зламі культур», яку можна знайти на нашому сайті www.overseasoutreach.com.)

*«Сім'я без батька перебуває в біді – це світ болю!
Що ж сказати про світ без Отця?»*

Раві Захаріас

Ще в ХІХ столітті євангеліст Д. Л. Муді глибоко проаналізував доктрину, що освіта нібито може вирішити проблеми людства, застосувавши таку історію: «Якщо ви впіймали чоловіка, що краде гайки і болти на залізничних коліях, – не карайте його! Натомість зрозумійте

його, почистіть його одяг, відправте вчитися в коледж. Так, дайте йому освіту! Що ж ви матимете? Ученого крадія! Він не краде більше гайки з болтами, тепер він краде всю залізничну колію!!!» Ілюстрація Муді є доречною, вагомою й практично пророчною. Згадайте Енрона! Згадайте схеми з викрадення мультимільйонів доларів, які реалізувалися високоосвіченими хакерами. Розумний, високоосвічений крадій – це небезпечніший злодій!

Освіта без Бога **не** вирішує проблем нашого світу! Освіта сама по собі, як і освіта в Богові, не є ані нашим рішенням, ані нашим Спасителем. Навчання в Божій істині, через Слово Боже й правдива наука, що поважає Бога, є життєво важливими для мудрості й духовного зростання, якщо ці знання застосовуються. Однак, лише Ісус Христос є нашим Спасителем і нашим джерелом рішень! Релігійні лідери Ізраїля (часто згадувані як «юдеї» в Євангелії від Івана) були старанними учнями Писань Старого Заповіту, та коли як виконання обітниць, даних у цих Писаннях, прийшов Ісус, вони відкинули його як свого Месію. Чому? Тому що вони обирали частково, які обіцянки хочуть прийняти, і відкидали ті, які не входили в їхню картину ідей і традицій. В одній із багатьох суперечок із ними Ісус сказав: «Дослідіть-но Писання, бо ви думаєте, що в них маєте вічне життя, вони ж свідчать про Мене! Та до Мене прийти ви не хочете, щоб мати життя» (Івана 5:39-40).

Питання до вас: чи бажаєте ви прийти до Ісуса Христа, щоб мати життя? Він один, один-єдиний, хто взяв покарання за ваш гріх і може дати вам прощення і життя – вічне життя! «І нема ні в кім іншим спасіння. Бо під небом нема іншого Ймення, даного людям, що ним би спастися ми мали» (Дії 4:12).

Може, ви опираєтеся, стримуєтеся через злість на Нього, через те що допустив біль, проблеми й скруту в вашому житті? Хіба ви й досі не розумієте, що ми живемо на проклятій через гріх землі? Коли Бог створив землю, вона була добра, дуже добра! Ідеальна! Біль, проблеми, скрута й смерть захопили цю раніше мирну землю, як

наслідок повстання проти влади й істинності Всемогутнього Бога. Адам і Єва обрали вірити брехні диявола, а не Божій істині. Відтоді всі ми боремося з наслідками цього бунту. Ісус сказав Своїм апостолам: «Це Я вам розповів, щоб мали ви мир у Мені. Страждання зазнаєте в світі, але будьте відважні: Я світ переміг!» (Івана 16:33). Як же ми маємо поводитись у болях, проблемах і скруті, із якими неминуче зустрінемося на цій землі? Хороше питання! Це перевірка! Кожне з цих переживань є перевіркою. Сатана використовує їх, щоб спокусити нас. Бог використовує їх, щоб загартувати метал наших душ і зробити нас сильними. Я чув, як Давид Єремія сказав: «Проблеми – це дари Божі, покликані зробити нас сильними. Вони кують залізо в наших душах». Що ж Давид Єремія знає про проблеми? Він пастор дуже великої конгрегації, а пастори щодня вислуховують проблеми людей. Також він пережив рак – важку форму раку. Він стикався з колосальними проблемами і дякував Богові за них (навіть якщо він і не просить, щоб вони знову повторювались!).

«Відчай приходить не тоді, коли ти переситився стражданням, а коли ти переситився веселощами».

Г. К. Честертон, процитовано Раві Захаріусом

Проблема зла і страждань – це не тільки проблема для християн, це глобальна проблема, з якою мають боротися і кожна релігія, і кожна філософія.

Біблійне християнство – це єдиний відомий мені світогляд, що має вагому, реалістичну відповідь. Чи знаєте ви будь-який інший світогляд, що дає адекватну відповідь на це питання?

Походження зла та походження добра

Біблійне християнство не тільки дає змістовну відповідь щодо походження зла, воно, з іншого боку, має чітке

пояснення походження добра. Еволюціонізм, як релігія, напускає туману, щоб прикрити те, що наука світської-гуманістичної філософії **не має** чіткої відповіді ні щодо походження зла, ані щодо походження добра. Чому не має? Тому що в ній відсутні підстави моральних законів. Поняття добра і зла вкорінені та базуються на моральному законі. Якщо ви виключите Бога з загальної картини, тоді не має морального Законодавця. Якщо ж немає Законодавця, то й немає основ для існування морального закону. Якщо ж морального закону немає, тоді й не існує такого поняття як зло! Аналогічно, тоді не може бути такого поняття як добро! Глибоко в душі ми не приймаємо, що все морально нейтральне, тому що на найглибшому рівні нашого єства, завдяки совісті, кожен із нас знає, що **існують** як добро, так і зло.

Якщо все походить із нічого, за волею випадку, безпричинно, без плану, без задуму, без Дизайнера, тоді так само немає підстав для морального закону. Проникливий російський філософ і письменник Достоевський на всі 100 % точно зауважив, коли написав: **«Якщо Бога немає, то все дозволено!»**

Тож, мій атеїстичний друже, якщо ви злитесь на Бога через усе зло в світі, які підстави ви маєте для свого гніву? Яке зло? Якщо немає Бога, то не існує й такого поняття, як зло! Також, якщо Бога немає, на кого тоді ви злі?

Його запрошення та Його застереження

Можливо, глибоко в вашому серці гніздиться біль, нестерпний фізичний або емоційний біль. Часто за нашою злістю ховається біль чи страх. Злість часто є захисною реакцією зраненого серця. Бог знає – і він піклується про вас! Усемогутній Бог відклав убік Свою мантию слави – Його покривало Божественності, щоб зійти на цю прокляту гріхом землю, як безпомічне Дитятко. Він був народженим від Діви й виплеканий у безвісності, щоб

працювати теслею, щоб жити, як людина, підкорена нашим болям, розчаруванням і випробуванням, і все ж залишитись безгрішним. Ось чому Він міг заплатити ціну за ваш і мій гріх, коли пішов на старий, грубий хрест, щоб померти за нас. Перед тим, як зробити це, Він відкрив Свої обійми й серце для нас Своїм запрошенням: «Прийдіть до Мене, усі струджені та обтяжені, і Я вас заспокою! Візьміть на себе ярмо Моє, і навчіться від Мене, бо Я тихий і серцем покірливий, і знайдете спокій душам своїм. Бо ж ярмо Моє любе, а тягар Мій легкий!» (Матвія 11:28-30). Це запрошення можуть й привабливе, але Він також дає ще один сильний заклик, який містить у собі попередження: «...Коли хоче хто йти вслід за Мною, хай зречеться самого себе, і хай візьме свого хреста та й за Мною йде! Бо хто хоче душу свою зберегти, той погубить її, а хто згубить душу свою ради Мене та Євангелії, той її збереже. Яка ж користь людині, що здобуде весь світ, але душу свою занапастить? Або що назамін дасть людина за душу свою? Бо хто буде Мене та Моеї науки соромитися в роді цім перелюбнім та грішнім, того посоромиться також Син Людський, як прийде у славі Свого Отця з Англами святими» (Марка 8:34-38).

Як ви зреагуєте на Ісусове запрошенням? Слідуватимете за Ним? Довіритесь Йому? Послухаєтесь Його? Чи ж відкинете Його? Глузуватимете з Нього? Шукатимете, як уникнути Його? Пам'ятайте: **«Сьогодні день спасіння»!** Це надзвичайно могутні застереження для тих, хто насміхається з Нього чи ж шукає, як Його уникнути.

Диявольське засідання

Ви знаєте влучну історію про те, як сатана збирав засідання демонів для стратегічного планування щодо того, як відвернути душі від царства світла та ув'язнити їх у його царстві темряви? На цьому засіданні сатана запрошував демонів виступити і пред'явити їхню найефективнішу стратегію зведення.

Перший демон ступив наперед і промовив: «Я скажу їм, що Бога не існує!» Пролунали оплески. Сатана кивнув і відповів йому: «Роби так! Але пам'ятай: лише незначний відсоток людей піде за цією брехнею, бо глибоко всередині вони знають, що Він є»!

Другий демон ступив наперед і промовив: «Я скажу їм, що пекла не існує»! Цього разу овації були значно гучніші. Сатана кивнув і відповів йому: «Так! Це чудово! Це те, у що вони хочуть вірити! Роби так!»

Третій демон ступив наперед і промовив: «Я скажу їм: “Не треба поспішати!”» Цього разу шум оплесків був майже оглушливий! Сатана посміхнувся своїм найжорсткішим оскалом і сказав: «Безперечно, твоя стратегія найефективніша! Уперед! Роби це!»

Зранені серця

Якщо ви відчуваєтеся розбитим, зломленим чи відчуваєте гіркоту від того, що вас відкинули, образили чи зреклися друзі або сім'я, саме ті, хто мали любити і приймати вас – не бійтесь повернутись додому, до Ісуса, і довірити Йому ваше зранене серце. Він розуміє! Прочитайте про те, що сталося з Ним у Його рідному місті (в якому Він виріс, а не народився): «І прибув Він до Назарету, де був вихований. І звичаєм Своїм Він прийшов дня суботнього до синагоги, і встав, щоб читати. І подали Йому книгу пророка Ісаї. Розгорнувши ж Він книгу, знайшов місце, де було так написано: *На Мені Дух Господній, бо Мене Він помазав, щоб Добру Новину звіщати вбогим. Послав Він Мене проповідувати полоненим визволення, а незрячим прозріння, відпустити на волю помучених, щоб проповідувати рік Господнього змилювання. І, книгу згорнувши, віддав службі й сів. А очі всіх у синагозі звернулись на Нього. І почав Він до них говорити: Сьогодні збулося Писання, яке ви почули! І всі Йому стверджували й дивувались словам благодаті, що линули з уст Його. І казали вони: Чи ж то Він не син Йосипів? Він же промовив до них: Ви Мені конче скажете приказку: Лікарю, уздоров самого*

себе! Учини те й тут, у вітчизні Своїй, що сталося чули ми у Капернаумі. І сказав Він: Поправді кажу вам: Жаден пророк не буває приємний у вітчизні своїй. Та правдиво кажу вам: Багато вдовиць перебувало за днів Іллі серед Ізраїля, коли на три роки й шість місяців небо було зачинилося, так що голод великий настав був по всій тій землі, а Ілля не до жадної з них не був посланий, тільки в *Сарепту* Сидонську до овдовілої *жінки*. І багато було прокажених за Єлисея пророка в Ізраїлі, але жаден із них не очистився, крім Неємана сиріянина. І всі в синагозі, почувши оце, переповнилися гнівом. І, вставши, вони Його вигнали за місто, і повели аж до краю гори, на якій їхнє місто було побудоване, щоб скинути додолу Його... Але Він перейшов серед них, і віддалився» (Луки 4:16-30).

Апостол Іван пояснює це так: «Воно (Світло, яке є Ісус Христос – прим. перекладача) в світі було, і світ через Нього повстав, але світ не пізнав Його. До свого Воно прибуло, та свої відцурались Його. А всім, що Його прийняли, їм владу дало дітьми Божими стати, тим, що вірять у Ймення Його...» (Івана 1:10-12).

Чи звернули ви увагу на 12 вірш? Якщо ви приймете Його як вашого Спасителя, Він дасть вам право стати дітям Божим – бути прощеним, очищеним, наповненим Його Духом і всиновленим у Його царську сім'ю. Хіба це не дивовижно? Це насправду чудова новина! Він зробив усе це можливим і доступним для нас, бо впокорив Самого Себе, щоб узяти людську подобу, пішов на приниження – бути зневаженим, відкинутим, побитим, у синцях, поламаним (плоть, не кістки), обпльованим, осміяним, роздягненим і розп'ятим, щоб заплатити за наші гріхи, за нас. Він не заслуговував на це, але зробив це. Він узяв нашу провину на Себе, щоб звільнити нас від прокляття гріха і відплати за нього – смерті. Якщо ви прийдете до Нього зі смиренним розкаянням, ось що ви знайдете: «Він зламаносердих лікує, і їхні рани болючі обв'язує, вираховує Він число зорям, і кожній із них дає ймення. Великий Господь наш, та дужий на силі, Його мудрости міри нема! Господь

підіймає слухняних, безбожних понижує аж до землі» (Псалми 146:3-6); «Дорогу життя Ти покажеш мені: радість велика з Тобою, завжди блаженство в правиці Твоїй!» (Псалми 15:11); «Бо хвилю триває Він у гніві Своїм, все життя в Своїй ласці: буває увечорі плач, а радість на ранок!» (Псалми 29:6); «Блаженний, кому подарований злочин, кому гріх закрито, блаженна людина, що Господь їй гріха не залічить, що нема в її душі лукавства! Коли я мовчав, спорохнявіли кості мої в цілоденному зойку моему, бо рука Твоя вдень та вночі надо мною тяжить, і волога моя обернулася на літню посуху! Села. Я відкрив Тобі гріх свій, і не сховав був провини своєї. Я сказав був: Признаюся в проступках своїх перед Господом! і провину мого гріха Ти простив. Села» (Псалми 31:1-5).

Коли ви прийдете до Нього й приймете Його благодать і прощення, визнаючи, що Ісус – Господь, тоді Він дасть вам благодать, прощення і Його Духа. І саме в силі Духа Святого ви зможете звільнитися від вашої образи на Нього й пробачити тим, які образили вас. Ви можете згадати, що навіть на хресті в нестерпній агонії Він молився за Своїх катів: «Отче, відпусти їм – бо не знають що чинять вони». Це дає нам силу і благодать молитись так, як Він учив: «І прости нам довги наші, як і ми прощаємо винуватцям нашим» (Матвія 6:12). Це надзвичайно важливо, тому що після того, як Він навчив нас цієї молитви, Ісус сказав: «Бо як людям ви простите прогріхи їхні, то простить і вам ваш Небесний Отець. А коли ви не будете людям прощати, то й Отець ваш не простить вам прогріхів ваших» (Матвія 6:14-15).

Ось останнє запрошення в Слові Божому: «А Дух і невіста говорять: Прийди! А хто чує, хай каже: Прийди! І хто прагне, хай прийде, і хто хоче, хай воду життя бере дармо» (Об'явлення 22:17).

Божі застереження

Будь ласка, зверніть особливу увагу на ці доречні перестороги з Божого Слова: «Не вихвалюйся завтрашнім

днем, бо не знаєш, що день той породить» (Приповісті 27:1). Бог використовує повторення для акцентування нашої уваги, тож розгляньте й ці вірші: «Тому то, як каже Дух Святий: сьогодні, як голос Його ви почуєте, не робіть затверділими ваших сердець, як під час нарікань, за дня випробовування на пустині...» (Євреїв 3:7-8); «Аж поки говориться: сьогодні, як голос Його ви почуєте, не робіть затверділими ваших сердець, як під час нарікань!» (Євреїв 3:15); «То ще призначає Він деякий день, сьогодні, бо через Давида говорить по таким довгим часі, як вище вже сказано: Сьогодні, як голос Його ви почуєте, не робіть затверділими ваших сердець!» (Євреїв 4:7). Послання до євреїв акцентує увагу на перевазі Ісуса понад усіма іншими, тож зараз розгляньмо цей уривок: «І хоч Сином Він був, *проте* навчився послуху з того, що вистраждав був. *А вдосконалившись, Він для всіх, хто слухняний Йому, спричинився для вічного спасіння...*» (Євреїв 5:8-9).

Проігноруєте ви Його, чи послухаєтеся? Хоча Біблія чітко навчає нас, що ми не можемо нічого такого вдіяти, щоб заробити спасіння нашими хорошими ділами, вона не каже нам, що нам не обов'язково Його слухатися, щоб прийняти Його вільний дар спасіння. Ще раз зверніть увагу на це твердження: «Він став автором вічного спасіння для всіх, хто підкоряються Йому». «Хто вірує в Сина, той має вічне життя; *а хто в Сина не вірує, той життя не побачить, а гнів Божий на нім перебуває*» (Івана 3:36).

Підкоряючись Євангелії

Чи помітили ви, що в Писанні Євангелія («добра новина») – це не тільки те, у що можна вірити, але і те, чому слід підкорятися? Ось які слова підтримки та натхнення сказав Павло до переслідуваних християн у Салоніках: «Бо то справедливе в Бога віддати утиском тим, хто вас утискає, а вам, хто утиски терпить, відпочинок із нами, коли з'явиться з неба Господь Ісус з Анголами сили Своєї, в

огні полум'яному, що даватиме помсту на тих, хто Бога не знає, *і не слухає Євангелії Господа нашого Ісуса*» (2 до Солунян 1:6-8).

Слово «євангелія» означає «добра новина». Яка добра новина? Павло в 1 Коринтян 15:1-4 підсумовує це так: «Звіщаю ж вам, браття, Євангелію, яку я вам благовістив, і яку прийняли ви, в якій і стоїте, якою й спасаєтесь, коли пам'ятаєте, яким словом я благовістив вам, якщо тільки ви ввірували не наосліп. Бо я передав вам найперш, що й прийняв, що Христос був умер ради наших гріхів за Писанням, і що Він був похований, і що третього дня Він воскрес за Писанням...»

Це торкнулося вашого серця і ви хочете виявити послух Євангелії, утім не знаєте як? Не буду висловлювати мою власну думку, а краще поділюся Словом Божим.

Після надання Великого доручення Своїм апостолам, Ісус сказав: **«Хто увірує й охреститься, буде спасений, а хто не увірує засуджений буде»** (Марка 16:16).

Петро говорить: **«Покайтеся, і нехай же охреститься кожен із вас у Ім'я Ісуса Христа на відпущення ваших гріхів, і дара Духа Святого ви приймете!»** (Дії 2:38).

Павло наполягає: **«Віруй в Господа Ісуса, і будеш спасений ти сам та твій дім»** (Дії 16:31).

Послух Євангелії – це прийняття благодаті Божої на Його умовах, а не заробляння спасіння. **«Бо спасені ви благодаттю через віру, а це не від вас, то дар Божий, не від діл, щоб ніхто не хвалився. Бо ми Його твориво, створені в Христі Ісусі на добрі діла, які Бог наперед приготував, щоб ми в них перебували»** (Ефесян 2:8-10).

«Скуштуйте й побачте, який добрий Господь, блаженна людина, що надію на Нього кладе!» (Псалми 33:9). Ключове слово тут – надія. **Спасенна віра в Божу благодать – це надія на Господа Ісуса Христа!** Чи надієтесь ви на Нього, і лише на Нього, щоб бути спасеними? І це не є надія на Ісуса плюс ваш гороскоп, чи плюс хороша карма, чи плюс ваші добрі справи, чи плюс ваша

схильність постійно слухатись Його. Ще раз розгляньте вірш із Книги Дії 4:12: **«І нема ні в кім іншим спасіння. Бо під небом нема іншого Ймення, даного людям, що ним би спастися ми мали».**

Якщо ви надієтесь на ваш послух, щоб спасти себе, то ви маєте хибну й недоречну надію! Якщо ви надієтесь на ваше хрещення, то маєте хибну й недоречну надію! Якщо ви надієтесь на родинний спадок, то ви маєте хибну й недоречну надію! Якщо ж ви надієтесь, що ваші добрі діла переважають ваші погані вчинки, то ви маєте хибну й недоречну надію! Ісус ваша надія – надійтеся на Нього, і лише на Нього, щоб бути спасеними! Ваша віра – ваше розкаяння – ваше хрещення – ваше зізнання – **не є джерелом вашого спасіння!** Вони результат послуху Ісусові Христу, який є нашим Спасителем. **Вони є покорою Йому, але аж ніяк не джерелом. Надійтеся на Нього, і лише на Нього, хто є джерелом вашого спасіння!**

Одне самотнє життя

Він народився у маловідомому селі,
Дитя селянської жінки.
Він виріс в іншому маловідомому селі,
Де працював у майстерні теслі,
Доки йому не виповнилося тридцять.

Ніколи не писав книжок,
Не мав ніколи свого кабінету,
Жодного разу не був у школі,
Ніколи не бродив великим містом,
Ходив не далі, ніж за двісті миль
Від місця, де він народився.
Він не робив жодної з тих речей,
Що в нас асоціюється із величчю,
Не мав дипломів, лише він сам, як є.

Йому було всього лиш тридцять три:
Його друзі розбіглися,

Один із них зрікся його.
Він був виданий своїм ворогам
І пройшов через знущання суду,
Прибитий до хреста між двома крадіями,
Поки він умирав, його кати розігрували його одяг –
Єдину його власність на землі.

Завдяки співчуттю його друга,
Коли він помер,
Його поклали в позичену гробницю.

Дев'ятнадцять століть минуло,
А сьогодні Ісус – центральна фігура людства
І лідер людського прогресу.
Усі армії, що коли-небудь марширували,
Усі воєнно-морські сили, що коли-небудь плавали,
Усі парламенти, що коли-небудь засідали,
Усі разом узяті царі, що колись царювали,
Не вплинули на життя людства на землі
Так могутньо, як одне самотнє життя.

Док Джеймс Аллен, 1926

Чому ж коротке життя Ісуса Христа на цій землі вплинуло на життя людства могутніше, ніж будь-яке інше? Ось проникливі коментарі британського вченого, євангеліста й пастора Джеймса Стюарта.

Уражаюче поєднання протиріч

Він був найсмирненнішим і найнижчим із усіх синів людства, і все ж Він говорив про прихід на хмарах із небес у славі Божій. Він був настільки суворим, що злі духи кричали з жахом від Його приходу, і водночас Він був настільки добродушним і привабливим, таким доступним, що діти любили гратися з Ним, а малята ховалися у Його обіймах. Його присутність на невинному святкуванні сільського весілля була як промінь сонячного світла.

Ніхто навіть наполовину не був настільки терплячим із грішниками, і водночас ніхто ніколи не говорив таких обпалюючих та вбивчих слів про гріх. Надламаної тростини Він би не переламав. Усе Його життя було любов'ю, але одного разу Він запитував фарисеїв, як вони взагалі очікують уникнути прокляття пекла. Він був мрійником, провидцем видінь, і водночас – затятим реалістом. Він поставив на місце всіх самозванців-реалістів. Усім Він був слугою, обмив ноги учням, і водночас – впевнено увійшов у храм і торгаші з митниками попадали один на одного від несамовитого пориву й вогню, який вони побачили в Його очах.

Він спас інших, і не спас Себе самого. В історії немає схожого поєднання контрастів, які виринають у Євангелії. Таїнство Ісуса є таїнством Божественної Особистості.

Джеймс Стюарт

Хто створив Бога?

Може, ви пригадуєте, чому саме це питання є некоректним та первинним питанням? Хоча деякі й ставлять його щиро, мені доводилося бачити, як запитували самовдоволено, із легковажним ставленням (майже з тріумфом – ніби кажучи: «Ага! Попався!»). Ось дві причини, чому саме таке питання є некоректним:

1. Це спроба сховатися від реальності Божого існування через нерозуміння того, ким є Бог. Він – Усемогутній, Вічний Творець усього, Вічна Першопричина. Питання некоректне, адже якби хтось створив Бога, Він уже не був би Богом!!! «Господи, пристановищем нашим Ти був з роду в рід! Перше ніж гори народжені, і поки Ти витворив землю та світ, то від віку й до віку Ти Бог!» (Псалми 89:1-2). «Співайте для Господа пісню нову, уся земле, співайте для Господа! Співайте для Господа, благословляйте Ім'я Його, з дня на день сповіщайте спасіння Його! Розповідайте про славу Його між поганями,

про чуда Його між усіми народами, бо великий Господь і прославлений вельми, Він грізний понад богів усіх! Бо всі боги народів божки, а Господь створив небеса, перед лицем Його слава та велич, сила й краса у святині Його!» (Псалми 95:1-6).

2. Це питання належить до типу «вічної регресії». Це значить, що навіть якщо хтось й спробує відповісти на питання «Хто створив Бога?», то той, хто запитує, може продовжувати ставити те ж саме питання постійно, знову й знову.

Моїм атеїстичним друзям (або опонентам – якщо ви так забажаєте)

Нещодавно я почув, як Раві Захаріас (чоловік, яким я захоплююсь через його мудрість та добре серце), сказав: «Найнебезпечніша спокуса – це бажання робити правильні речі неправильним чином». Говорячи про це, хочу зауважити, що мене хвилює, як би я в моєму запалі викрити брехню еволюціонізму не викликав у вас враження, що ви є моїм ворогом. Узагалі, мій ворог – це сатана, батько брехні. Ви його жертва. Колись я був однією з тих жертв, що нерозумно заявляють: «Я не вірю в Бога, бо я ніколи Його не бачив!» Я був лише маленьким хлопчиком, напевне одинадцятирічним, але чи то для хлопчика, чи для відомого чоловіка, скажімо, як Юрій Гагарін, заявляти таке вкрай безглуздо. Чому? Тому що це неправда, і глибоко в серці кожна раціональна людська істота знає, що це неправда!

Як одинадцятирічний хлопчик, чи зважував я всі причини, щоб вірити чи не вірити в Бога? Звісно, що ні! Це був емоційний вибір, явно не інтелектуальний. Також відверто скажу стосовно радянського космонавта Юрія Гагаріна. Я вірю, що його заява, що він не бачив Бога, коли був у відкритому космосі (тобто що Бога не існує), також була емоційним, а не раціональним (інтелектуальним) твердженням. В обох віршах у Псалми 13:1 і Псалми 52:1 сказано:

«Безумний говорить у серці своїм: Нема Бога! Зіпсулись вони, і обридливий чинять учинок, нема добродетельця!...» Це є Богом натхненне Слово Істини і двічі Він дає його нам, щоб наголосити на цьому. Я був одним із цих безумців. Узагалі кожен із нас грішить у безумстві, й усі ми винні.

Що ви робите зі своєю провиною?

Пригадую, як одного разу я чув розповідь Р. Ч. Спрауела щодо дебатів, які в нього були віч-на-віч зі скептиком. На всі докази Божої істини від Спрауела його друг-скептик як аргумент наводив заяву, що вважає Спрауелові докази сфальсифікованими. Нарешті Спрауел поглянув йому в вічі й запитав: «Скажіть, що ви робите зі своїм почуттям провини»? У ту мить скептик забув про свою обережність, поглянув Спрауелові в очі й сказав: «Оце і є справжня проблема». **Друже, це і твоя проблема також.** Ісус покараний за твою і мою вину, Він любить тебе більше, ніж ти можеш збагнути – більше, ніж будь-який друг, який колись любив чи ще полюбить тебе. Правда в тому, що ти вже знаєш, що Бог існує, і ти втікав, ховався від Нього і створював димову завісу з виправдань, щоб тільки не вірити в Нього. Чому? Саме через твоє почуття провини, ось чому! Якщо ти відкриєшся й щиро прийдеш до Нього, Він очистить тебе єдиним дієвим фактором очищення, що забере твою провину – кров'ю Ісуса Христа, даною, щоб заплатити за твій гріх.

Дивіться на корені та на плоди!

Оцінюючи істинність та цінності будь-якої філософії, добре звернути увагу як на корені, так і на плоди тієї філософії (світогляду).

Корені

Щодо філософії атеїзму – які її корені? Слово Боже каже в обох віршах Книги Псалми 13:1 і 52:1: «Безумний

говорить у серці своїм: Нема Бога! Зіпсулись вони, і обридливий чинять учинок, нема добродетельця!...» Це нам ясно свідчить, що корінь атеїзму – це безумство, бунт і нечестя. Я вірю, що буде доречно додати до цього переліку ще й гіркоту. Колись у мене було два екземпляри книги «Синдром атеїста», автор якої проаналізував життя відомих атеїстів. Не зважаючи на значну відмінність у їхньому досвіді, усі вони мали одну спільну рису – погані стосунки з їхніми батьками та гіркоту, яку вони затаїли на своїх земних батьків і яка виражалась у їхньому ставленні до небесного Отця. Ця ознака не характерна для кожного атеїста, утім може бути домінуючим чинником для багатьох.

Плоди

А щодо плодів атеїзму, то раджу вам дослідити, що трапилось із відомими атеїстами наприкінці їхнього життя – таких людей, як Мадлен Мюррей О'Хейр, Вольтер, Жан-Поль Сартр, Оскар Вайлд, Ентоні Флю, Фрідріх Ніцше, Йосиф Сталін і Леонід Брежнєв. Наведу вам два приклади, щоб пожвавити інтерес до самостійного дослідження цього питання.

1. Вольтер (1684–1778) був відомим атеїстом, чий вплив сильно відобразився на культурі Франції та погляди якого були покладені в підвалини кривавої, аморальної й безбожної Французької революції. Це було тоді, коли під сонцем тисячі разів опускалася гільйотина, густа й червона кров текла вулицями й «Вік причин» розпочав свій відлік. («Вік гедонізму», якщо бути точнішим.) Вольтер пророкував, що не більш як за сотню років після його смерті Біблія буде мертвою книгою, яку можна буде знайти лише за склом у музеях. Історична реальність така, що через двадцять п'ять років після його смерті Біблійне товариство

купило його будинок, щоб використовувати його як склад для Біблій (я навіть читав, що вони друкували там Біблії). Чи можна вважати Вольтера пророком? Французьке Біблійне товариство донині володіє цим будинком і Біблія на сьогодні є бестселером серед усіх книг світу. Раві Захаріас сказав: «Біблія має власне почуття гумору, що проявляється у тому, щоб потішатися над тими, які риють їй могилу». Також я читав опис Вольтерових дорікань, ненависті й мук під час його хвороби, яка і призвела до його смерті. Покоївкамедсестра, яка прислужувала йому, заявила, що навіть за все золото Франції вона не стане більше свідком смерті атеїста.

2. Леонід Брежнєв був могутнім диктатором Радянського Союзу. Брежнєв, послідовник Хрущова, був, напевне, найвідомішим атеїстом у того-часному світі. Він намагався знищити всі Біблії в комуністичних країнах, які знаходилися під його контролем, та ліквідувати біблійне християнство. Филип Янсі був одним із християнських лідерів, яких після падіння Радянського Союзу запросили на зустріч із російськими політиками. Політичні лідери усвідомлювали, що їхнє комуністично-атеїстичне суспільство було зіпсутим, відтак вони запросили християнських лідерів, щоб ті допомогли їм у формуванні життєвих етичних принципів. Филип Янсі розповідає, що на цій вражаючій події дехто з тих політиків ділились із ним такою історією: на похоронах Брежнєва, коли для його дружини настав час останнього прощання з покійним, вона нахилилась через край труни, щоб поцілувати його і перехрестила його груди. Чому? Бо в той хвилюючий момент вона зрозуміла, що в атеїзмі немає надії. Єдина надія для загробного життя лише в Ісусі Христі!

Підсумок

Оцінивши плоди філософії еволюціонізму, подумайте над влучним спостереженням російського письменника Достоевського: **«Якщо Бога немає, то все дозволено»!** Задумайтесь, чому ми переживаємо такі соціальні безумства, як судовий дозвіл для 38-річного чоловіка законно відвідувати жіночі туалети й роздягальні через його заяву, що він почуває себе жінкою? Може, причина у тому, що наша культура понад п'ятдесят років витісняла Бога з суспільного життя?

Еволюціонізм – це філософія (релігія гуманізму), що встановлювалась для публічних шкіл, тож якщо ми вчимо дітей, що вони ніщо інше аніж тварини, чому ж ми тоді дивуємося, коли вони поведуться як тварини? Тварини живуть заради трьох речей:

1. Самозбереження.
2. Розмноження.
3. Самозадоволення.

Про що повинні співати атеїстичні «церкви»?

Незважаючи на той факт, що Бог уклав вічність у наші серця, атеїсти відкидають це і тримаються за свою безнадійну філософію – «будемо їсти, пити і веселитись, адже завтра помremo». Тому мені видається досить дивним, що деякі атеїсти створюють «церкви». Навіщо? Можливо, «біда не приходить одна»?

Комік Тім Хокінс іронію від цього дивного явища передав у деяких із останніх пісень, із якими виступав на сцені. Ось кілька його гіпотез, про що атеїсти можуть співати: «Еволюцію я знаю, оскільки Дарвін мені каже. Випадково живі – якщо ви слабкі, то вам не вижити» (на мелодію до гімну «Ісус любить мене»).

«У чому причина, у чому причина того, що ми існуємо, – такої причини не існує» (на мелодію до гімну «Глибокий і широкий»).

Ще одне щире зізнання

Раві Захаріас додає історію про дебати між християнином і атеїстом. У ході дебатів християнин запитав свого опонента: «Містере Гловер, якщо, коли ви пізно ввечері проїжджатимете через один із найжорсткіших районів міста, ваша машина зламається і ви раптово помітите групу молодиків, які вийшли з будівлі навпроти, то краще чи гірше ви почуватиметеся, коли дізнаєтеся, що вони щойно вийшли з уроку вивчення Біблії?» З великою неохотою містер Гловер визнав, що він відчує полегшення. Це героїчне зізнання!

Воскресіння Ісуса – це історичний факт!

Між іншим, воскресіння Ісуса з мертвих є ключовим моментом істинності того, що Він є тим, за кого себе видавав. Якщо ви відкидаєте те, що Ісус воскрес із мертвих, про що юдейський учений Симон Грінліф⁶ заявив, як про найбільш підтверджений історичний факт, тоді як ви мені поясните (та й собі також) навернення Савла з Тарсу? Він був найжорстокішим переслідувачем перших християн і навернувся, оскільки побачив воскреслого Христа по дорозі в Дамаск.

Він став апостолом Павлом, найревнішим місіонером Євангелії Христової. Він є другим після Ісуса, хто мав такий великий вплив на хід історії. Бог використав його, щоб записати близько половини книг Нового Заповіту. Будь ласка, серйозно розгляньте кілька вагомих розділів з найбільш систематичного богословського тексту що був коли-небудь написаний – Дух Святий був натхненням для книги Римлян, написаної апостолом Павлом.

⁶ Для детальнішої інформації щодо Симона Грінліфа, відкрийте 26 сторінку моєї книги «Чи є помилки у Біблії?», яка доступна на нашому сайті Overseas Outreach: overseasoutreach.com. Також ви можете прочитати Розділ 3 у книзі «Готові відповідати», «Катастрофічні наслідки дарвінізму», що є доступною на Overseas Outreach.

Могутній, влучний уривок Називаючи себе мудрими, вони потуманіли

«Бо я не соромлюсь Євангелії, бож вона сила Божа на спасіння кожному, хто вірує, перше ж юдеєві, а потім гелленові. Правда бо Божа з'являється в ній з віри в віру, як написано: А праведний житиме вірою. Бо гнів Божий з'являється з неба на всяку безбожність і неправду людей, що правду гамують неправдою, тому, що те, що можна знати про Бога, явне для них, бо їм Бог об'явив. Бо Його невидиме від створення світу, власне Його вічна сила й Божество, думанням про твори стає видиме. Так що нема їм виправдання, бо, пізнавши Бога, не прославляли Його, як Бога, і не дякували, але знікчемніли своїми думками, і запаморочилось нерозумне їхнє серце. Називаючи себе мудрими, вони потуманіли, і славу нетлінного Бога змінили на подобу образу тлінної людини, і птахів, і чотириногих, і гадів. Тому то й видав їх Бог у пожадливістях їхніх сердець на нечистість, щоб вони самі знеславляли тіла свої. Вони Божу правду замінили на неправду, і честь віддавали, і служили створінню більш, як Творцеві, що благословенний навіки, амінь. Через це Бог їх видав на пожадливість ганебну, бо їхні жінки замінили природне єднання на протиприродне. Так само й чоловіки, позоставивши природне єднання з жіночою статтю, розпалилися своєю пожадливістю один до одного, і чоловіки з чоловіками сором чинили. І вони прийняли в собі відплату, відповідну їхньому блудові. А що вони не вважали за потрібне мати Бога в пізнанні, видав їх Бог на розум перевернений, щоб чинили непристойне. Вони повні всякої неправди, лукавства, зажерливості, злоби, повні заздрости, убивства, суперечки, омани, лихих звичаїв, обмовники, наклепники, богоненавидники, напасники, чваньки, пишні, винахідники зла, неслухняні батькам, нерозумні, зрадники, нелюбовні, немилостиві. Вони знають присуд Божий, що ті, хто чинить таке, варті смерті, а проте не тільки самі чинять, але й хвалять тих, хто робить таке» (Римлян 1:16-32).

Надзвичайна любов

«А Бог доводить Свою любов до нас тим, що Христос умер за нас, коли ми були ще грішниками. Тож тим більше спасемося Ним від гніву тепер, коли кров'ю Його ми виправдані» (Римлян 5:8-9).

Сила, що змінює

«Чи ви не знаєте, що ми всі, хто христився у Христа Ісуса, у смерть Його христилися? Отож, ми поховані з Ним хрищенням у смерть, щоб, як воскрес Христос із мертвих славою Отця, так щоб і ми стали ходити в оновленні життя. Бо коли ми з'єдналися подобою смерти Його, то з'єднаємось і подобою воскресення, знаючи те, що наш давній чоловік розп'ятий із Ним, щоб знищилось тіло гріховне, щоб не бути нам більше рабами гріха, бо хто вмер, той звільнивсь від гріха! А коли ми померли з Христом, то віруємо, що й жити з Ним будемо, знаючи, що Христос, воскреснувши з мертвих, уже більш не вмирає, смерть над Ним не панує вже більше! Бо що вмер Він, то один раз умер для гріха, а що живе, то для Бога живе. Так само ж і ви вважайте себе за мертвих для гріха й за живих для Бога в Христі Ісусі, Господі нашім» (Римлян 6:3-11).

Постійний конфлікт

«Бо ми знаємо, що Закон духовний, а я тілесний, проданий під гріх. Бо що я виконую, не розумію; я бо чиню не те, що хочу, але що ненавиджу, те я роблю. А коли роблю те, чого я не хочу, то згоджуюсь із Законом, що він добрий, а тому вже не я це виконую, але гріх, що живе в мені. Знаю бо, що не живе в мені, цебто в тілі моїм, добре; бо бажання лежить у мені, але щоб виконати добре, того не знаходжу. Бо не роблю я доброго, що хочу, але зле, чого не хочу, це чиню. Коли ж я роблю те, чого не хочу, то вже не я це виконую, але гріх, що живе в мені. Тож знаходжу закона, коли хочу робити добро, що зло лежить у мені. Бо маю задоволення в Законі Божому за внутрішнім чоловіком, та бачу

інший закон у членах своїх, що воює проти закону мого розуму, і полонить мене законом гріховним, що знаходиться в членах моїх. Нещасна я людина! Хто мене визволить від тіла цієї смерті? Дякую Богові через Ісуса Христа, Господа нашого. Тому то я сам служу розумом Законові Божому, але тілом закону гріховному...» (Римлян 7:14-25).

Жодного осуду! Згідно з Його образом!

«Тож немає тепер жадного осуду тим, хто ходить у Христі Ісусі не за тілом, а за духом, бо закон духа життя в Христі Ісусі визволив мене від закону гріха й смерті... І ті, хто ходить за тілом, не можуть догодити Богові. А ви не в тілі, але в душі, бо Дух Божий живе в вас. А коли хто не має Христового Духа, той не Його. А коли Христос у вас, то хоч тіло мертве через гріх, але дух живий через праведність. А коли живе в вас Дух Того, Хто воскресив Ісуса з мертвих, то Той, хто підняв Христа з мертвих, оживить і смертельні тіла ваші через Свого Духа, що живе в вас... І знаємо, що тим, хто любить Бога, хто покликаний Його постановою, усе допомагає на добре. Бо кого Він передбачив, тих і призначив, щоб були подібні до образу Сина Його, щоб Він був перворідним поміж багатьма братами... Але в цьому всьому ми перемагаємо Тим, Хто нас полюбив. Бо я пересвідчився, що ні смерть, ні життя, ні Анголи, ні влади, ні теперішнє, ні майбутнє, ні сили, ні вишина, ні глибина, ані інше яке створіння не зможе відлучити нас від любови Божої, яка в Христі Ісусі, Господі нашім!» (Римлян 8: 1-2, 8-11, 28-29, 37-39).

Тепер я хотів би поділитися з вами моїм власним свідченням.

Від атеїзму до Всемогутнього

Коли мені було десять чи одинадцять років, я проголосив себе атеїстом, говорячи: «Я не вірю в Бога, адже я Його

ніколи не бачив». Для мене було нескладно залишитись і укріпитись у цьому відкиненні біблійної істини і Всемогутнього, тому що я хотів бути «справжнім чоловіком». Моє спотворене бачення мужності напевне походить від того, що багато чоловіків у моїй сім'ї були невіруючими й скептично ставилися до Біблії. Дивлячись назад, я розумію, що мої мотиви проголошення свого невір'я були справді емоційними, а не продуманими. Проблема не була (і не є) в тому, що Бог не залишив чітких доказів Свого існування та правдивості Свого Слова. Основна проблема була в тому, що я знав, що я грішник, і не бажав каятись. Якщо б я визнав існування Бога та істину Його Слова, мені довелося б зустрітись з проблемою моєї гріховності та змінитись. Натомість, я заперечував Його існування. Ісус зрозуміло описав цю ситуацію, коли сказав: «Люди ж темряву більш полюбили, як світло, лихі бо були їхні вчинки!» (Івана 3:19).

Я дуже вдячний Богові, що Він звільнив мене з пут невір'я. Він використав маму (яка відправила мене до недільної школи, VBS (Vacation Bible School) і табору християнського служіння), люблячих і водночас строгих учителів і могутнього та вірного проповідника Слова. Через них і через хвилюючу відповідь на мою першу палку молитву Дух Святий осудив мене в моєму гріху й привів до Христової любові й прощення. У січні 1956 року в жахливій аварії на тракторі мій тато втратив свою ліву руку. Він працював далеко від міста й утратив дуже багато крові до того, як його привезли до лікарні, відтак лікарі спочатку думали, що вони працюють із трупом. Коли ж я випадково почув, як моя сім'я перешіптувала-ся (оскільки вони намагалися захистити мене від суворої реальності, що, мовляв, не сподіваються, що татко доживе до ранку), я серйозно помолився, щоб Бог урятував татове життя, і відчув глибоку впевненість, що Він є там і Він почув мене. Татове одужання вразило лікарів. Пізніше один із них сказав мамі, що на той час він не поставив би й фальшивого шеляга на татові шанси вижити. Бог відповідає на молитви! Бог, якого я прославляю, є

не тільки Всемогутнім Творцем, але також і милостивим Небесним Отцем, що полюбив мене, не зважаючи на мій гріх, почув мою молитву і відповів «так» на моє прохання, навіть якщо я й був лайливим невіруючим і говорив, що я не вірю в Нього. Він показав Себе мені й привів мене до Себе. 22 квітня 1956 року я йшов по коридорі церкви⁷ мого рідного міста Лонгмонт, Колорадо, і віддав мій гріх і моє життя Ісусові. «Я вірю, що Ісус є Христос, Син Бога Живого» – визнав я і прийняв Його як мого Господа і Спасителя. Навіть тато з мамою прийшли того дня, щоб побачити моє хрещення в Христі. Я маю надзвичайного й чудового Отця, який усе прощає! Він спас мене й оберігає Своєю надзвичайною благодаттю через мою віру в Ісуса Христа. «Бо спасені ви благодаттю через віру, а це не від вас, то дар Божий, не від діл, щоб ніхто не хвалився. Бо ми Його твориво, створені в Христі Ісусі на добрі діла, які Бог наперед приготував, щоб ми в них перебували» (Ефесян 2:8-10).

Кілька років тому під час причастя я написав цю записку Ісусові:

Дорогий Ісусе!

Я ціную Тебе, тому що Ти взяв мене як одинокє, збентеженє, зруйнованє, пригніченє гріховнє дитя, врятував ціною Своєї крові й дав мені мету життя. Усе, ким я є, усе, чого я досягнув, і все, чого я колись досягну, – це все завдяки Тобі!

Я люблю Тебе!

Рік

Різниця між християнином і скептиком

Для християнина у центрі стоїть радість, а сум міститься на периферії; для скептика ж сум є центральним, а радість периферична. Чому? Тому що християнин зрозумів ключові питання – підвалини життя, навіть якщо він і

⁷ Зараз церква в моєму рідному місті називається «Лайф Брідж».

має все ще безліч питань без відповідей. Тож які є основні питання життя?

1. Звідки я з'явився?	Походження
2. Чому я тут?	Мета
3. Хто я є?	Індивідуальність
4. Чи має життя сенс?	Сенс
5. Куди я йду?	Доля

Оскільки скептик не відповів на ці основні питання в своєму розумі й серці, він має швидкоплинні моменти щастя (радості), але більшість часу його серце сповнене глибоким сумом.

Спостереження Раві Захаріуса та Ріка Дейтона (ґрунтуються на думках, висловлених Г. К. Честертоном)

Найбільш приголомшлива істина:

«Так бо Бог полюбив світ, що дав Сина Свого Однородженого, щоб кожен, хто вірує в Нього, не згинув, але мав життя вічне. Бо Бог не послав Свого Сина на світ, щоб Він світ засудив, але щоб через Нього світ спасся. Хто вірує в Нього, не буде засуджений; хто ж не вірує, той вже засуджений, що не повірив в Ім'я Однородженого Сина Божого. Суд же такий, що світло на світ прибуло, люди ж темряву більш полюбили, як світло, лихі бо були їхні вчинки!» (Івана 3:16-19).

Друже, може ви думаєте: «Я не вірю в Бога, тож чому ви намагаєтеся переконати мене, що Той, Хто не існує, любить мене? Що Він віддав Свого власного Сина, щоб заплатити за мою провину? Крім того, я не вірю, що вже осуджений за те, що не вірю в Нього». Ви можете таїти в своїй голові ці думки, **але глибоко в середині свого серця ви знаєте, що Він існує, любить вас і що ви винні у ваших гріхах.** Так, гріхах! Брудних, гнилих гріхах. Хочу нагадати вам запитання Р. Ч. Спрауела до скептика: «Що ви робите зі своїм почуттям провини?» Чи ви думаєте, що можете самі розібратися з цим? Чи ж ви не усвідомлюєте, що

пісня «Я сам це зробив» буде, імовірно, основною піснею тієї течії в бік пекла? Як сказав Френсіс Бекон: «Бідна та людина, центром життя якої є вона сама».

Нещодавно Грег Лаурі розповів про пару з Нью-Йорка, що вела радіотрансляцію під назвою «Погоня за щастям». Сумна іронія цієї історії в тому, що вони разом наклали на себе руки. Хіба ж не вражає той факт, що вони давали неправильні поради й самі наслідували їх? **У своєму серці ви знаєте, що ви потребуєте Його!**

Ось Христове запрошення:

«Прийдіть до Мене, усі струджені та обтяжені, і Я вас заспокою! Візьміть на себе ярмо Моє, і навчіться від Мене, бо Я тихий і серцем покірливий, і знайдете спокій душам своїм. Бож ярмо Моє любе, а тягар Мій легкий!» (Матвія 11:28-30). А останнім запрошенням в Біблії є наступне: «Я, Ісус, послав Свого Ангола, щоб засвідчити вам це у Церквах. Я корінь і рід Давидів, зоря ясна і досвітня! А Дух і невіста говорять: **Прийди! А хто чує, хай каже: Прийди! І хто прагне, хай прийде, і хто хоче, хай воду життя бере дармо!**» (Об'явлення 22:16-17).

Ось наш прихисток:

«Господи, пристановищем нашим Ти був з роду в рід! Перше ніж гори народжені, і поки Ти витворив землю та світ, то від віку й до віку Ти Бог!... Дні літ наших у них сімдесят літ, а при силах вісімдесят літ, і гордощі їхні страждання й марнота, бо все швидко минає, і ми відлітаємо. Хто відає силу гніву Твого? А Твоє пересердя як страх перед Тобою! Навчи нас лічити отак наші дні, щоб ми набули серце мудре!... і хай буде над нами благовоління Господа, Бога нашого, і діло рук наших утверди нам, і діло рук наших утверди його!» (Псалми 89:1-2, 10-12, 17).

«Хто живе під покровом Всевишнього, хто в тіні Всемогутнього мешкає» (Псалми 90:1).

Запитання до Розділу 1:

1. Чому віра в те, що Всесвіт існує, це віра в чудо?
2. Чому віра в «самозародження» (життя походить із неживого, через випадковість), – це віра в чудо?
3. Чому вірою в чудо є віра в те, що Великий вибух привів до порядку, дизайну й точності?
4. Що саме Френсіс Крік порадив біологам нагадувати собі?
5. Чарльз Дарвін і безліч його послідовників практично поклоняються «природному відбору». Чи є це твердження правильним? Обґрунтуйте, будь ласка, свою відповідь.
6. Чому для еволюціоніста віра в те, що він здатний мислити, є як і вірою в чудо, так і логічною помилкою?
7. Чи можливо, щоб такі нематеріальні якості, як любов, вірність, совість і моральні закони, еволюціонували через виживання найсильнішого?
8. Якщо еволюціоніст буде послідовним у своїх віруваннях як, наприклад, доктор Вільям Провайн, у що він тоді віритиме?
9. Чи справді «відсутня ланка» допомагає еволюціоністам пояснювати походження людини? Конкретизуйте свою відповідь.
10. Назвіть хоча б один із міфів еволюціоністів і поясніть його особливості.
11. Обдумайте одне з відвертих припущень еволюціоністів, які надруковані в цьому розділі.
12. Як Кен Ховінд викрив зверхнє ставлення опонента-еволюціоніста, з котрим він дискутував?
13. Розкажіть, у чому найбільша різниця між мікро-еволюцією та макроеволюцією.
14. У чому небезпека віри в те, що подібності будови тіла людини та мавпи – це доказ спільних предків?
15. Чи знаєте ви винахід, який виник би без винахідника? Чому це питання є важливим?

16. Як Чарльз Дарвін «прислужився собі, як ведмідь»?
17. Хто такий Ернест Геккель і чому так важливо розуміти, що він зробив?
18. Що визнав професор Ричард Левонтин?
19. Згадайте вченого, який став письменником у жанрі наукової фантастики. Поясніть, чому те, що він писав, радше є науковою фантастикою, ніж наукою.
20. Що об'єднує тих учених, які стали письменниками у жанрі наукової фантастики?
21. Яке відношення має казка про принцесу й жабу до дебатів між креаціоністами й еволюціоністами?
22. Яке відношення до еволюціонізму й креаціонізму має біблійний опис світового потопу?
23. Чому віра в еволюціонізм є аморальним вибором?
24. Чому так важливо розуміти різницю між точною наукою і наукою про походження?
25. Чи наявність зла і страждань спростовує існування Бога? Поясніть свою відповідь.

Додаткові запитання

1. Що ви думаєте з приводу освіти як шляху до вирішення всіх проблем людства?
2. Чому запитання «Хто створив Бога?» є некоректним?
3. Чому запитання «Чи може Бог створити таку велику каменюку, яку Він не зможе підняти?» є некоректним?
4. Чи є щось неможливим для Бога? Обґрунтуйте свою відповідь.

Розділ 2

Теїстичний еволюціоніст

Як же щодо теїстичної еволюції? Багато наївних християн доходять висновку, що теїстичний еволюціонізм – це компроміс, який примирює науку й Писання. Чому я використовую слово «наївні»? Креаціонізм і еволюціонізм не поєднуються – вони є протилежними і протиставленими світоглядами. Крім того, еволюціонізм узагалі є фальшивою релігією. Це «знання, неправдиво названого так» (1 Тимофію 6:20).

Особисто я намагався примирити ці два світогляди на початку мого християнського життя, але зрозумів, що це неможливо. Протягом останніх двадцятьох років я серйозно дослідив цю тему. І біблійно, і логічно неможливо поєднати ці два поняття. Кожна спроба зробити це перекручує Писання й ставить під загрозу або зневажає біблійні істини задля розповсюдження гуманістичних доктрин. Це також перекручує тверді наукові докази, які свідчать проти еволюціоністичних часових рамок.

Якщо ви колись відкрито й чесно досліджуєте аргументи еволюціонізму, незалежно – атеїстичного чи теїстичного, вони випаровуються, як ранкова роса чи туман під сонячним промінням, коли їх торкається сяйво абсолютної істини Писання та доказової науки.

Що таке теїстичний еволюціонізм? Це філософія, котра вчить нас, що немає протиріч між еволюціонізмом і креаціонізмом, тому що Бог використовує еволюцію як Свій спосіб творити. Іншими словами, Бог не творив наказуючи (чудом – Він наказав і воно з'явилося), але Він використав процес еволюції, що тривав упродовж величезних періодів. Один чоловік, який прийняв цю доктрину, сказав мені: «Я знаю, що Бог створював, та мені неважливо як Він це зробив». Однак, правда в тому, що ми маємо перейматися тим, як Він це зробив! Чому? **Бо Він сказав нам, як це сталося! Це було створення силою Його Слова!**

Теїстичні еволюціоністи не належать до категорії віруючих у те, що все почало існувати суто з природних причин, як вірять і атеїстичні еволюціоністи. Але я вірю, що доктрини, яким вони вчать, набагато більш оманливі й небезпечні для легковажних віруючих, ніж атеїстичний еволюціонізм. Коротко викладу мої причини для такого твердження. Підсумок Розділу 2 пояснює це ретельніше.

1. Теїстичний еволюціонізм грубо спотворює силу Всемогутнього Бога й нашого люблячого Отця. Чому?

- А. Бог, якого я прославляю, є могутнім! Йому не потрібні роки спроб і помилок, щоб завершити роботу.
- Б. В еволюціонізмі смерть є одним із героїв історії, але наш люблячий Отець не використовував закон ікла й кігтя, щоб усунути слабких і недорозвинених із видів тварин, що Він створив.
- В. Бог відкрив у Писанні істину про найвищу владу. Коли ця влада говорить, речі трапляються! Коли Ісус наказав вітру і хвилям заспокоїтись, чи багато часу знадобилося, щоб вони зреагували? Два століття? Два роки? Два місяці? Два тижні? Дві години? Ні! Це відбулося миттєво! Коли, як Творець, Він наказав: «Хай станеться світло!» – як довго

це тривало? Наступний вираз: «І сталося світло» (Буття 1:3).

Г. Теїстичний еволюціонізм викривлює і спотворює Писання, щоразу намагаючись втиснути мільйони років у текст Книги Буття. Набагато легше всунути футбольного гравця в дитяче спорядження, ніж утиснути мільярди чи мільйони років у Книгу Буття без спотворення значення процесу творіння!

Книга Псалмів, хоч і використовує образне мовлення, вміщає в собі також і велику кількість точних, історичних фактів. Будь ласка, серйозно й чесно задумайтесь над цим текстом:

«Словом Господнім УЧИНЕНЕ НЕБО, а подихом уст Його все його військо... Буде боятися Господа ціла земля, всі мешканці всесвіту будуть лякатись Його» (Псалми 32:6, 8).

Тепер розглянемо Послання до Євреїв 11:3: **«Вірою ми розуміємо, що віки Словом Божим збудовані, так що з невидимого сталося видиме».**

Яким є ваш вибір?

Тепер ви маєте вибір – прийняти на віру те, що говорить Боже Слово – чи відкинути його. Заперечення є небезпечним вибором. Ісус сказав: **«Хто цурається Мене, і Моїх слів не приймає, той має для себе суддю: те слово, що Я говорив, останнього дня воно буде судити його! Бо від Себе Я не говорив, а Отець, що послав Мене, то Він Мені заповідь дав, що Я маю казати та що говорити»** (Івана 12:48-49). І застереження Павла: **«Стережіться, щоб ніхто вас не звів філософією та марною оманю за переданням людським, за стихіями світу, а не за Христом, бо в Ньому тілесно живе вся повнота Божества»** (Колосян 2:8-9).

Чи можливо це – бути християнином (який вірить Біблії) і водночас вірить в еволюціонізм? Так, це можливо, але за таких умов **неможливо** бути послідовним християнином! Чому ні? Тому що Біблія навчає креаціонізму, а світські гуманісти (атеїсти) вчать еволюціонізму! Це протилежні й суперечливі світогляди!

Наглухо закриті

Проблема, з якою я часто стикаюсь у спілкуванні з теїстичними еволюціоністами та «прогресивними креаціоністами», є те, що вони зазвичай наглухо закриті для перевірки їхніх доктрин зрозумілими свідченнями Божого Слова. (До речі, «прогресивний креаціонізм» – це той же теїстичний еволюціонізм, прикритий оманливою назвою. Якщо ви називаєте «Фольксваген» «Мерседесом», хіба ж він від того через якесь диво стане «Мерседесом»?)

Ось який випадок нещодавно трапився у мене із теїстичним еволюціоністом. Я шукав пастора помісної церкви, щоб запросити його завітати до нашого «Віжн-центру» від Північно-західного музею науки (ПЗМН), але двері його офісу були зачинені. Поки я йшов назад до свого фургончика, чоловік, який сидів у своєму автомобілі на парковці, запитав: «Чи можу я вам допомогти»? Він сказав, що пастор має скоро надійти, адже в них призначена зустріч. Тож я дав йому мою візитку, картку з адресою і годинами роботи «Віжн-центру» та запрошення відвідати цей заклад. Я розповів йому, що метою нашого музею є прославити Бога, а не Дарвіна. У відповідь він сказав, що вірить як у креаціонізм, так і в еволюцію. «Немає ніякого конфлікту», – сказав він. Тоді я запитав, чи не проти він, щоб перевірити це в світлі Писання. Він відповів твердженням, що дні створення в 1 розділі Книги Буття не є реальними днями. Я спитав його, чи погоджується він, що Біблію найкраще коментує сама Біблія. Він це підтвердив. Тоді я запитав його, чи бажає він поглянути на власний Божий коментар до Буття 1, але він не

був готовим. Його серце не було відкритим. (Я мав намір показати йому, що Бог сказав Мойсею в контексті Десяти заповідей: «Пам'ятай день суботній, щоб святити його! Шість день працею і роби всю працю свою, а день сьомий субота для Господа, Бога твого: не роби жодної праці ти й син твій, та дочка твоя, раб твій та невілница твоя, і худоба твоя, і прихोцько твій, що в брамах твоїх. **Бо шість день творив Господь небо та землю, море та все, що в них**, а дня сьомого спочив тому поблагословив Господь день суботній і освятив його» (Вихід 20:8-11)).

Я ще раз спробував достукатись до його розуму, до переосмислення, запитавши: «Скільки років було Адамові на сьомий день?» Оскільки він був створений шостого дня, тож на сьомий день він прожив лише один день, чи мільйони років? Він відповів: «Я не знаю». Після цього він грубим чином завершив розмову. Він зачинив двері своєї машини й причинив вікно, потім віддав мені картку з запрошенням до ПЗМН і мою візитку директора ПЗМН та знову зачинив віконце. Розмову завершено! Чи не нагадує це вам давній вираз: «Не збивайте мене фактами з пантелику, я вже прийняв рішення!» Тепер, щоб прояснити, чому я вірю, що теїстичний еволюціонізм є особливо небезпечною ілюзією для віруючих, хочу поділитися з вами трьома листами, які я написав другові, євангелісту молодого творіння, російському місіонерові з Середньої Азії.

Листи до брата по вірі

Лист 1

Дорогий брате!

З приводу твого останнього речення: «Мій дорогий брате Ріку, я сподіваюся, що ми достатньо стійкі в вірі й дусі, щоб упоратися з цими проблемами!», хочу запевнити тебе, що моя любов і турбота до тебе і твоєї сім'ї залишається такою ж глибокою та сильною, як і завжди. Також дуже переймаюся через Віла. Якби це було не так,

я не витрачав би годину за годиную на пошуки та листи й спілкування з ним, щоб переконати його відмовитися від учення Хью Росса. Двадцять років тому в мене не було таких глибоких і сильних переконань із приводу віку Землі й Всесвіту. Мої переконання зміцнились, ґрунтуючись на: 1. Текстах Біблії. 2. Вагомих наукових доказах щодо віку Землі і віку Всесвіту. (Багато з цих наукових доказів ви можете знайти на сайтах: Institute for Creation Research, Answers in Genesis, Bruce Malone's website [Search for the Truth Ministries], Creation Today, Christian Center for Science & Apologetics, та багато інших.)

Закликаю тебе, мій дорогий брате, спочатку й із особливою обережністю та молитвою перечитати Книгу Буття розділи 1-9, а потім 2 Петра 3.

Приміром, ти написав: «Можливо зорі й усі об'єкти в космосі були там, до того як Бог почав творити перші форми життя на 3 день? Я не знаю». **Коли ти уважно перечитаєш Буття 1, ти дізнаєшся, коли Бог створив Сонце, Місяць і зорі, і чому Він створив їх!** Оскільки Він показує чому, ми знаємо, що Адам і Єва бачили зоряне небо й не потрібно було ніяких мільйонів років, щоб світло здолало свій шлях. Бог промовив – і воно з'явилося. «Словом Господнім учинене небо, а подихом уст Його все його військо... Буде боятися Господа ціла земля, всі мешканці всесвіту будуть лякатись Його» (Псалми 32:6, 8).

Коли ти уважно й із молитвою прочитаєш Буття 6-9 і 2 Петра 3, будь ласка, спитай себе: **Як хтось може серйозно сприймати Слово Боже і все ж стверджувати, що потоп був локальним?** (Концепція локального потопу має вирішальне значення у вченнях про старий вік Землі.)

Також, будь ласка, подумай, чому Сергій Головін написав: «Я вважаю це дивною ідеєю – проповідувати брехню, щоб привести до правди».

І ще, чи серйозно розглядав ти докази м'яких тканин у кістках динозавра? Як щодо статті «Застосування елементарної математики до даних, наведених у Книзі Буття»?

Ось тобі моє побажання: «Бог же надії нехай вас наповнить усякою радістю й миром у вірі, щоб ви збагатились надією, силою Духа Святого!» (Римлян 15:13).

Нехай Усемогутній Бог примножить твій вплив більше, ніж ти можеш мріяти.

Твій і Його,
Рік.

Лист 2

Дорогий брате.

Звісно, я згадуватиму тебе й твою сім'ю в моїх молитвах. Бог відчинить двері для твого приїзду в США в Його час!

Ти запитував: «Як ти вважаєш, якій із неправильних доктрин слідує Вілсон?» – відтак дам тобі коротку відповідь. Якщо ти читатимеш мою невелику книгу «Чи містить Біблія помилки?», там ти знайдеш більш повні й конкретні відповіді. Догматично Вілсон слідує небезпечній доктрині Хью Росса, а саме:

1. Приймаючи й висуваючи еволюційний графік щодо віку Всесвіту приблизно в 17 мільярдів років і віку Землі близько 4,5 мільярда років. Для того щоб підтримувати цю доктрину, вони мають серйозно викривити і спотворити ясне вчення Слова Божого. Викривлення Писання задля припасовування його до упередженої ідеї є грубим порушенням Божої істини – ти погоджуєшся?

А. Це вчення перекидає часові рамки, наведені в Біблії – як у Книзі Буття 1, в родоводах із Буття, так і в родоводі у Луки.

Б. Лука відстежує родовід Ісуса аж до Адама. Якщо ж перший Адам був лише алегорією, а не реальною історичною людиною – як тоді Ісус може бути реальною людиною? Це підриває Євангелію.

2. Хью Росс також наполягає, що неандертальці насправді не були людьми. Він учить, що вони були напівлюдьми, «людиноподібними», що існували до появи Адама і Єви. Це основний компроміс в еволюційній доктрині. Це зневажає біблійне вчення в аспекті того, що зробив Бог на шостий день Створення.

3. Хью Росс учить, що Ноевий потоп був локальним потопом. Це явно помилкова доктрина, що висміює те, чому прямо навчає Буття 6-9 і 2 Петра 3. (У книзі «Чи містить Біблія помилки?» є цілий розділ під назвою «Безглузді помилки локального потопу».)

Брате, я прочитав книги Хью Росса, які Вілл просив мене прочитати. І вказав Віллу на багато помилок – неправдивих учень, як ось це – але він вперто їх тримається. Також я переглянув і прослухав увесь набір DVD із Хью Россом і професором Волтке, які дискутують із Кеном Хемом і Джейсоном Ліслі.

4. Хью Росс навчає, що «природа» – це 67-ма книга Біблії. Його розуміння і значення терміну «природа» – це його власне спотворене бачення, що відповідає еволюціонізму в його часових рамках.

5. Хью Росс учить, що смерть і руйнування існували за мільйони років до того, як Адам і Єва згрішили. Це головне осквернення біблійного вчення щодо постулатів, що Боже творіння дуже добре, а також чому Ісус прийшов «знищити справи зла». (Прочитай Римлян 8:18-25.)

Сподіваюся, аргументи пояснюють.

З повагою Твій і Його,

Рік.

Лист 3

Дорогий брате!

Так, ми поділяємо твою радість щодо дитячого табору «Справжня любов». Можливо, ти міг би організувати й підлітковий табір «Справжня любов», а потім – ще один для дорослих. У світі дуже багато непорозуміння з приводу того, що таке істинна любов згідно з Божим Словом. Сатана є ошуканцем – шахраєм!

Я радію, що наостанок ти залишився з чудовим відчуттям завершеної роботи. До того ж котеджі й інші будівлі є прекрасними. Я сказав Деллі, що споруди є набагато кращими, ніж які ми використовували для дитячих таборів у Естонії, коли я поїхав туди навчати доказам християнства

влітку 1998 року. Раніше табори використовувалися для того, щоб натреновувати дітей та молодь бути комуністами. Особливо радісно було чути, як діти співали своїм батькам, їхнім родичам і решті гостей на завершальній програмі: «Він моє все – Він усе для мене. Ісус, Агнець Божий, – Ім'я, достойне Твоє Слави!» Як зворушливо!

Звертаюся до тебе з приводу твоїх висновків щодо того, що вік Землі – неважливе питання. Ти в цьому впевнений? Сподіваюся, ти все ще можеш бачити справжню любов у моїх глибоких питаннях для твоїх роздумів. Ісус ставив Петрові дуже глибокі питання, бо Він насправду любив Петра. Правильно? (Прочитай Івана 21:15-19.)

Тепер хотів би прокоментувати твій короткий електронний лист, надісланий тобою до повідомлення про дитячий табір. Мета моїх листів **не** в тому, щоб надихнути тебе «боротись» (як ти це назвав) із Вілом. Він уже сказав тобі, що не бажає говорити на цю тему. Кілька тижнів тому він написав мені, що пора б уже нам зрозуміти, що ми не згодні один з одним. Я погодився. Незабаром після цього він знову порушив цю тему, надіславши мені статтю Хью Росса «Причини вірити» разом зі свідченням. Я відписав і відповів йому, що це було хороше свідчення і надіслав йому також свідчення Спайка Псарріса – колишнього атеїста, який відкрився Христові й біблійному креаціонізму через вивчення Сонячної системи. Як астронавт, він бачив забагато доказів проти вчення щодо давності Всесвіту. Кілька днів тому Вілл надіслав мені статтю Хью Росса. Можливо, він більш наполегливий, ніж я!

Моя мета – переконати тебе в важливості цих питань, бо ти прекрасний співрозмовник і маєш величезний потенціал. Твоє життя вплине на багато інших життів. Будь ласка, почитай надзвичайну статтю «На варті хороших внесків» (надіслану 8/25).

Ні, я не намагаюсь тебе навернути – ти вже навернений. Ти мій брат у Христі, і я люблю тебе, як мого брата. Я намагаюся переконати тебе усвідомити важливість цих питань, і чітко зрозуміти, **що** саме є реальною проблемою. Більшість

листів Павла були написані з тією ж метою: переконати християн щодо життєво важливих питань. Якщо ти вважаєш, що я азартно й несамовито тебе переконую, перечитай Павлове Послання до галатів! До коринтян! Вони приймали хибні вчення і Павло ревно роз'яснював їм, що було неправильно і чому це було неправильно.

Мені здається, ти не розумієш справжньої причини, чому я так серйозно намагаюся тобі це пояснити. Я так думаю, бо ти написав, що близький до того, щоб повірити, що вік Землі/Всесвіту не є такий важливий. **Вік Землі не є основною проблемою – це питання лише вершина айсберга. Основним питанням є істина Слова Божого! Точність, непоргрішність і авторитет Слова Божого – ось головне.**

Свідки Єгови стверджують, що вони вірять в авторитет Слова Божого, але вони перекручують і перетлумачують уривки з Писання, що не підходять до їхнього віросповідання. І ця проблема є не лише у них, але також і в інших культах. Це також фундаментальна проблема в питанні еволюційних часових рамок, які були запропоновані Чарльзом Лаєллем і прийняті Чарльзом Дарвіном. Незмірні віки надзвичайно суттєві для брехні еволюціонізму, але суперечать істині креаціонізму. Чому? Тому що Бог створив усе силою Свого Слова! Він наказав, і воно з'явилося! Повноцінне, цілком функціональне. Чудесно! **Бог, якого я прославляю, є могутнім – Йому не потрібні мільярди (чи мільйони) років спроб і помилок, смерті й страждань, щоб поступово еволюціонувати (як каже Хью Росс – прогресивно створити) Своє творіння.**

Це питання відображає Божий характер й істинність Його Слова.

Ось кілька причин, чому я був розчарованим після твоєї відповіді в тому короткому електронному листі.

1. Я не очікую, що ти віритимеш у те, у що вірю я, лише тому, що я цього хочу. Я волію, щоб ти вірив у те, про що свідчать докази, якщо ти уважно їх дослідити.

2. Я не вірю, що ти старанно перевіряв докази. Знаю, що в тебе не було достатньо часу, щоб прочитати й перевірити

докази з моєї невеликої книги «Чи містить Біблія помилки?». Сумніваюсь, що ти уважно простудіював статті, які я просив Сенді відсканувати й надіслати тобі. Маю також підозру, що твоя відповідь – просто емоційна реакція через бажання відкинути це питання вбік як «неважливе». Упередження означає винесення дострокового рішення (винесення рішення до оцінки всіх наявних доказів).

- А. Чи читав ти обґрунтування Террі Мортенсона, чому це важливо? Він працює на організацію «Відповіді Буття» (Answers in Genesis) і написав свою докторську дисертацію на тему звідки з'явилися компромісні теорії (це теорії довгих віків, що вписуються в еволюційні часові рамки). Він стверджує, що за винятком усього кількох (буквально) Отців Церкви, які вірили в старий Всесвіт – християни майже 1800 років одноголосно приймали біблійні часові рамки, наведені в Книзі Буття через родоводи. Також Лука простежує родовід Ісуса назад аж до Адама. Немає жодної логічної можливості втиснути мільйони років у цей історичний запис. Ще грецькі філософи (навіть від 300 до 400 років до Р. Х.) пропихали еволюціонізм і стару Землю. На деяких із ранніх Отців Церкви сильно вплинула грецька філософія, тож нічого дивного, що деякі з них вірили в ідею старої Землі, незважаючи на те, що Біблія каже насправді.
- Б. Чи читав ти обґрунтування Генрі Морріса, чому це важливо? Він був одним із перших засновників доказового руху креаціонізму в ХХ столітті.
- В. Чи розглянув ти обґрунтування Брюса Мелоуна, чому це важливо?
- Г. Чи звертав ти увагу на обґрунтування Кена Хема, чому це настільки важливо?
- Д. Чи читав ти обґрунтування Джонатана Сафарті, чому це важливо?
- Е. Чи читав ти «У людській свідомості: Дарвін та новий світовий лад» Єна Тейлора? Сергій Головін

переклав її російською, її можна знайти в книгарнях та інтернеті.

Узагалі, брате, я не вірю, що ти виконав своє домашнє завдання щодо того, чому це питання є важливим – і все ж ти мене звинувачуєш (на серйозних підставах), що я просто хочу сперечатися. Я нагадаю тобі три речі:

1) Після того, як ти не погодився з моїми висновками щодо хрещення Святим Духом, я залишив це питання в спокої. Чому? Тому що це питання цікавої дискусії між християнами, але я не вважаю її настільки життєво важливою для непогрішимості й авторитетності Слова Божого. Ти здавався засмученим через це, тож я просто запевнив тебе в моїй турботі й любові до тебе як до мого брата, і залишив це. Частиною тактовності є розуміння, коли сперечатись і коли відпустити. Часом я не настільки тактовний, як мав би бути.

2) Інколи достойнішим буде відмовитись від суперечки і відпустити (це щодо неважливих питань і власних суджень). Коли ж на кону Боже Слово – відмовлятися боротися за його істину не є гідним учинком.

3) 3-й вірш Послання Юди дає нам чіткий наказ «боротись за віру». При поверховому погляді питання віку Землі/Всесвіту можуть здаватися незначними, та якщо копнути глибше, кожне компромісне положення підриває точність, непогрішність і авторитет Писання. Таким чином, воно також підриває Євангелію, коли ти слідуєш за ідеями логічних висновків. Чи означає це, що я не сприймаю як християн Віла і багатьох інших, які вірять, що Всесвіт існує мільярди років? Ні! Багато християн мають хибні ідеї і ніколи не сліднують своїм логічним висновкам. Навіть К. С. Льюїс у книзі «Просто християнство» згадує еволюцію так, ніби це факт. Часто ми, християни, маємо сліпі плями в нашому розумінні, але Ісус попереджав нас щодо сліпих, які ведуть сліпих. Лідери, вчителі, дотримуються навіть більш високих стандартів, ніж деякі християни.

Ти написав, що ти креаціоніст молодой Землі, бо сприймаєш Біблію буквально. Я креаціоніст молодой Землі не тому, що сприймаю Біблію **буквально**, але тому, що сприймаю її **серйозно**. Є різні види літературних стилів і жанрів і Біблія містить майже всі з них (якщо не всі). Кожен обізнаний, свідомий читач, який вивчав літературні стилі, знає, що ми маємо читати історичний текст інакше, ніж читаємо поезію (котра часто є дуже символічною). Я не сприймаю Об'явлення буквально, тому що воно наповнене символічною образністю. Буття ж я читаю буквально, бо це історична книга. Родоводи є буквальноними записами – звітами.

Більше пояснення

Тепер поясню більше, чому я такий розчарований твоєю відповіддю:

1. Я вважаю тебе другом і співробітником в проповіді Євангелія і креаціонізму. Я постійно молився за тебе і твою сім'ю упродовж останніх трьох років, і все ж ти ніби відкидаєш убік моє занепокоєння як «неважливе».

2. Я ставив тобі глибокі запитання щодо цієї проблеми і її важливості. На більшість із них ти і не намагався відповісти, і все ж ти написав, що вже вирішив, що вона не є важливою. Це невтішно. Може, ти своїм коментарем ігноруєш важливість віку Землі та вважаєш неважливим зауваження Сергія Головіна щодо дивного підходу Віла з використання брехні задля проповіді вченим правди (Євангелії)?

Брате, якщо б я не переймався тобою і нашою дружбою, я б, певно, не був би таким роздратованим і розчарованим. Будь ласка, уважно й із молитвою переглянь те, що я написав.

*Сподіваюся твій і Його,
Рік.*

Мій виклик теїстичним еволюціоністам

Зараз хочу поділитися з вами листом, який я надіслав доктору Крістоферу Дорану, професору Пеппердинського університету. Він є теїстичним еволюціоністом, який (разом із кількома колегами) агресивно просував цю доктрину. Вони навіть розповсюджували цю небезпечну доктрину серед студентів на популярних Пеппердинських лекціях у травні 2014 року. На жаль, основні християнські коледжі й університети вже зазнали впливу цього руйнівного й смертельного догматичного порушення біблійної істини щодо створення.

Зверніть увагу, будь ласка, що це мій не перший лист до Кріса – я вже раніше запрошував його переглянути те, що він декларує.

Привіт Крісе!

Твоя відповідь розчаровує. Це не просто інсинуації. Існує різкий контраст між дарвінізмом (еволюціонізмом) і біблійним креаціонізмом – вони протилежні й суперечливі світогляди. Я бачив циркових жокеїв, які їздять одночасно на двох конях, але тварин слід було повністю контролювати й рухатися в одному напрямі. Ці ж два «коні» рухаються в протилежних напрямках. Джеррі Бергман – прекрасний знавець, учений та історик. Чи приділяв ти коли-небудь час, щоб прочитати книгу «Темний бік Дарвіна»? Ось невеликий шматок тексту, доступний через “Educating the World On the Truth of Creation,” by Rocky Mountain Creation Fellowship (RMCF), Denver, Colorado, May Meeting Highlights.

Для RMCF було честю приймати доктора Джеррі Бергмана, професора науки в Північно-західному державному коледжі Огайо і учасника «Хто є хто в науці і релігії». Після 30 років навчання доктор Бергман дійшов висновку, що сам Чарльз Дарвін із його творами накоїв більше лиха за всю історію людства, ніж будь-яка інша людина. Мета його доповіді й кількох книг – показати, як він дійшов цього висновку.

Гітлер і Сталін вважаються найжорстокішими тиранами ХХ століття, але вони, як і Маркс, Ленін, Енгельс, Геккель та інші, були натхненні Дарвіном, і це чітко можна простежити за їхніми творами. Маркс сказав Дарвіну: «Твоя книга змінила моє життя», а еволюція стала центром марксистської доктрини, атеїстичного комунізму. До цього він був християнином, але після того, як він перейняв атеїстичні ідеї У. Берліна і Ч. Дарвіна, він став потужно впливати на людство у ворожому для християнства напрямі. Подібні метаморфози сталися і з Леніним: марксизм і дарвінізм дуже скоро стали його новою релігією. Майже в кожній нації, де комуністи були при владі, вони протистояли християнству й церкви знищувалися або ж нейтралізувалися.

Від підрахунків впливу дарвінізму доктор Бергман перейшов до аналізу наслідків 902 війн у людській історії, який показує, що в II Світовій війні смертність була в 28 разів більша, аніж в усіх інших разом узятих. Від часів Христа було майже 77 мільйонів християн-мучеників і більшість із них, понад 45 мільйонів, лише за останнє століття вбили в комуністичних країнах. Сталін, який планово винищив 80 мільйонів людей, спершу був студентом семінарії, перед тим як вивчив дарвінізм і став атеїстом, сказавши: «Усі ці балачки про Бога – просто нісенітниця».

Дарвін мав релігійну мету – «вбити Бога». Щоб досягти цього, хтось мав знищити причину, через яку люди вірять у Бога, а вона наступна: «творіння потребує Творця». Дарвінівським творцем був Природний Відбір, названий ним «моє божество». Дарвінізм – це двигун, який призводить у рух атеїзм, а атеїзм просуває еволюцію, оскільки, усвідомлюючи весь підтекст дарвінізму, вони знають, що новонавернені стануть атеїстами. Дарвін розумів, що якщо б еволюція була істинною, тоді не діяло б і нездоланне підтвердження в творінні самого Творця, зокрема існування Бога як особистості, свободи волі, життя після смерті, незмінних моральних законів і будь-якого кінцевого сенсу життя. Відтак атеїсти були ефективними: 98 % провідних учених є атеїстами.

Але еволюція через мутацію та природний відбір неможлива, тому що майже всі мутації шкідливі та викликають постійно зростаючі генетичні захворювання. Джеррі вірить, що вчені використовують еволюцію заради різноманітних соціальних факторів, зокрема сексуальної свободи. (Джеррі розповів нам про трьох професорів коледжу, які відкрито домагалися сексу від їхніх студентів.) Повсюдна індоктринація еволюції називається «фактом», і це створює соціальний тиск задля переконання. Послідовники еволюціонізму цілковито базують свій світогляд на дарвінізмі. Доктор Бергман написав книгу під назвою «Темний бік Дарвіна», перша з серії шести томів, у якій показав, що Дарвін є найлихішим із людей, що будь-коли жили на землі.

Дарвінівський расизм: підґрунтям Голокосту є расизм Дарвіна. Він вірив у те, що «нижчі раси», як от темношкірі, вимруть у процесі еволюції. Він навіть виступав проти допомоги хворим або ж вакцинації проти віспи, бо вбачав у цьому сприяння з боку природного відбору в очищенні раси. У своїй книзі «Занепад людства» він окреслює, наскільки великою була різниця між дикою та цивілізованою людиною. Дарвін висновує: «Людина, як і будь-яка інша тварина, безсумнівно розвинена зараз до найвищої точки завдяки боротьбі за виживання... І якщо вона й буде розвиватися далі, їй все ще доведеться залишатися суб'єктом реальної боротьби». Джеррі Бергман заявив: «Ця цитата є, певно, одним із найшкідливіших тверджень будь-коли сказаних одним із найвідоміших учених». Дарвінівський расизм стояв за нацистським Голокостом, спробою винищити тих, кого Гітлер вважав морально нижчими людьми (зокрема, євреїв, циган, чорношкірих та слов'ян) задля того, щоб збудувати «расово чисту Німецьку імперію». Тому він викреслив теологію творіння з німецьких церков і шкіл, замінюючи її на дарвінізм, а Біблію на «Майн Кампф» («Моя боротьба» – нім.). З приводу шкільної освіти Гітлер сказав: «Дозвольте мені контролювати підручники, і я буду керувати державою». Ми повинні перейматися загальною освітньою

системою, адже уряд має намір ліквідувати місцеву незалежність у цьому питанні для контролю змісту підручників, щоб навчати нашу молодь, як це колись робив і Гітлер.

Дарвінівський расизм стояв у центрі всього нацистського режиму: Геринг (дарвініст, № 2 у командуванні Рейхом), Геббельс (пропагандист антихристиянства, убив своїх власних дітей), Гітлер (СС, очолював знищення 6 мільйонів євреїв), Менгеле (проводив дослідни на євреях (як на піддослідних кроликах)). Те, що зробив Гітлер, має співвідноситися із найогиднішими злочинами в історії, подібно як і Дарвін, батько одної з найбільш нищівних філософій в історії». Доктор Бергман переконаний, що якби дарвіністський расизм не вивчався в нацистській Німеччині, II Світової війни не було б. Він рекомендує більше вивчати й пропагувати християнську апологетику, щоб досягнути освіченості населення, здатного протистояти дарвінізму.

Виклик

Крісе, чи ти вивчав класичну книгу Єна Тейлора «У людській свідомості: Дарвін та новий світовий порядок»? Він історично показує, чому дарвінізм став прийнятним, і це трапилося не завдяки науці. По факту, вчені за часів Дарвіна найсильніше протистояли його гіпотезам.

Чи читав ти книги і статті Генрі Морріса? Дона Морріса? Брюса Мелоуна? Чи читав ти «Дії і факти»? Журнал «Створення» (Creation Magazine)? Журнал «Відповіді» (Answers Magazine)?

Узагалі, я так розумію, що ти повинен для себе та твоїх студентів виконати твоє домашнє завдання, а не відмітати вбік тих із нас, хто намагаються заволодіти твоєю увагою й кидають тобі виклик переглянути ті небезпечні доктрини, що ти пропагуєш.

Я би все ще хотів підписатись: «З повагою твій і Його» – (але щиро кажучи, повага зменшується).

Твій і Його,
Рік.

Як не вразити атеїста

Тепер, перед моїми основними питаннями і викликом для тебе, мій читачу, хотів би поділитися з тобою деякими дуже доречними і могутніми думками від одного з найвизначніших учених у світі Джонатана Сарфаті. Ці думки взяті з його статті «Просто проповідуй Євангелію! або Як не вразити атеїста», опублікованій в журналі «Створення» («Creation»), випуск 35 (липень – вересень, 2013), С. 16-17 (розділи «Атеїсти знають, що основа Євангелії – в Книзі Буття» і «Проблема смерті й страждань», <http://creation.com/just-preach-gospel>).

Атеїсти знають, що основа Євангелії – в Книзі Буття

Головна причина, чому атеїсти відкидають Євангелію, це те, що вона «глупота тим, хто гине» (1 Коринтян 1:18). І однією з причин на сьогодні для безперечної глупоти є те, що багато євангелістів намагаються проповідувати Євангелію без її фундаменту, який закладений у Книзі Буття. Відтак атеїсти правильно бачать це безглуздом. Наприклад, відомий американський атеїст Франк Зіндлер:

«Найбільш руйнівним, що зробила біологія для християнства, було відкриття біологічної еволюції. Тепер, коли ми знаємо, що Адам і Єва ніколи не були реальними людьми, основний міф християнства зруйнований. Якщо Адама і Єви ніколи не існувало, то ніколи й не було гріхопадіння. Якщо ж гріхопадіння не було, то й немає ніякої потреби в спасінні. Якщо ж немає потреби в спасінні, то немає ніякої потреби й у Спасителеві. І я погоджуюсь, що це відставляє Ісуса, історично чи іншим чином, у ряди безробітних. Я вважаю, що еволюція буквально є похоронним дзвоном для християнства»⁸.

⁸ Зіндлер, американський атеїст, у дебатах із доволі відомим християнським апологетом Вільямом Крейгом, «Атеїзм проти християнства», відео, Zondervan, 1996.

Як і Зіндлер, апостол богоненависництва, Ричард Докінс⁹, не має часу для тих, хто намагаються примирити еволюцію з християнством:

«О, але звісно, історія Адама і Єви була ж лише символічною, чи не так? Символічною?! Тож Ісус особисто пішов на тортури й був страчений за символічний гріх неіснуючих особистостей? І ніхто, не вихований у вірі, не зможе дійти іншого висновку, ніж: "безумці"!»¹⁰

Проблема смерті й страждань

У наведених вище розділах Павло чітко вказує на зв'язок смерті та страждань із Адамовим гріхом. Для Павла смерть є «останнім ворогом» (1 Коринтян 15:26) та «заплата за гріх» (Римлянам 6:23) – тож вона не могла бути частиною Божого оригінального (первісного) творіння, яке Він назвав «вельми добрим» (Буття 1:31).

Більше того, панування людства над усім творінням (Буття 1:26-28) означало, що коли Адам згрішив, то все творіння, що йому підкорялося, стало також проклятим.

Тож гріхопадіння мало космічні масштаби, вплинувши на абсолютно все творіння¹¹. Як написано в Римлянам 8:22, «бо знаємо, що все створіння разом зітхає й разом мучиться аж досі» – адже Бог Сам віддав творіння марноті після падіння Адама (ст.20)¹².

Відтак заперечення Книги Буття через намагання змішати мільйони років із вченням Біблії викликає *величезні* проблеми. Ті довгі епохи вимагають

⁹ Докінс називає теїстичну релігію «вірус розуму», що робить її видом захворювання чи патології, і батьки, що навчають її своїх дітей, із точки зору Докінса, неприпустимо практикують дитяче ментальне насильство. Але види критеріїв, які використовує Докінс, змушують задуматись, чи його власний фанатичний атеїзм не може бути ментальною патологією – а отже, «атеопатією».

¹⁰ Dawkins, R., The root of all evil? Channel 4, UK, 16 January 2006.

¹¹ Sarfati, J., The Fall: a cosmic catastrophe: Hugh Ross's blunders on plant death in the Bible, J. Creation 19(3):60-64, 2005; creation.com/plant_death.

¹² Для ретельної оцінки наслідків гріхопадіння, викладених у Римлянам 8, див. Smith, H.B., Cosmic and universal death from Adam's Fall: an exegesis of Romans 8:19-23a, J. Creation 21(1):75-85, 2007; creation.com/romans8.

того, щоб гірські породи були закладені в відповідних часових рамках. Але ці гірські породи містять скам'янілості. І скам'янілості є рештками вимерлих організмів! Це є останки людей¹³, тварин¹⁴ і рослин¹⁵. Ще ця теорія щодо мільярдів років відносить більшість решток до часу перед Адамовим гріхопадінням, підриваючи біблійний причинно-наслідковий (смерть-гріх) зв'язок. Чимало християн, прихильників довгих епох, не обізнані з цими проблемами (головна причина, чому ми не називаємо віруючих у довгі епохи неспасеними¹⁶).

Щодо теїстичної еволюції, то вона взагалі позбавлена логіки (що багато пояснює), тому що стверджує, що смерть, «останній ворог» – це засіб, за допомогою якого Бог створив своє «вельми добре» творіння. Ось що пише сам Дарвін:

«Таким чином, *природна боротьба через голод і смерть* привела до походження так званих вищих тварин, яких ми пізнаємо на сьогодні»¹⁷.

Виникає питання: чи усвідомлюють самі теїстичні еволюціоністи, що вони стверджують? Натомість, уважні атеїсти знають це чи не занадто добре. Наприклад, доктор філософії Девід Холл написав:

«Яким би не був Бог у розумінні теорії еволюції та даних природної історії, він явно не є протестантським Богом. Не є Він і люблячим Богом, який турбується про Своє творіння. Він навіть не є страшним Богом, змальованим у Книзі Йова. Це – Бог Галапагоських островів – безтурботний, марнотратний, байдужий, майже

¹³ Для детальнішого пояснення смерті, захворювань і пошкоджень у людських скам'янілих рештках, а також проблеми віри в довгі епохи див. Lubenow, M., Pre-Adamites, sin, death and the human fossils, J. Creation 12(2):230, 1998; creation.com/pre-adamites-and-human-fossils.

¹⁴ Gurney, R., The carnivorous nature and suffering of animals, J. Creation 18(3):70-75, 2004, creation.com/carniv.

¹⁵ Gurney, R., The carnivorous nature and suffering of animals, J. Creation 18(3):70-75, 2004, creation.com/carniv.

¹⁶ Moritz, K.P., creation.com/can-christians-believe-evolution, 21 October 2010.

¹⁷ Darwin, C.R., On the Origin of Species by Means of Natural Selection, or the Preservation of Favoured Races in the Struggle for Life, 1st ed., p. 490, John Murray, London, 1859; Darwin-online.org.uk (виділено мною).

сатанинський. Він явно не Бог, перед яким би всі хотіли схилитись у молитві»¹⁸.

Атеїст, лауреат Нобелівської премії, генетик Жак Моно (1910–1976) був навіть жорсткішим, кажучи, що еволюція є «...найжорстокішою, тому це процес ліквідації, знищення. Боротьба за життя і винищення найслабкіших – це жажливий процес, проти якого повстає вся етика сучасного світу. Ідеальне суспільство – це суспільство, яке не пройшло через систему виборів, в якому слабкі захищені, що є точною протилежністю так званому природному закону. *Я здивований, що християни відстоюють цю ідею, як процес якимось чином установлений Богом, щоб мати еволюцію* [виділення додане]»¹⁹.

Хто мене ненавидить, ті смерть покохали!

Мудрість, персоніфікована в Приповістях 8:36

Ось написи з двох стікерів, розміщених на одній машині:

Сумнівайся у владі!

Урятуй планету – вбий себе!

Це примушує мене поставити кілька запитань:

1. Що відбувається в голові особистості, яка виставила ці стікери? Як ви вважаєте?
2. Можливо, це змусить вас здивуватися, але чи не хоче власник показати іншим приклад?
3. Чи не вказує це вам на очевидні причини різкого зростання суїциду, душогубства і масових убивств в Америці за останні десятиріччя? У школі Колумбайн, Колорадо, вбивці у своїх роботах відкрито вихвалялися свастикою та ідеєю виживання найбільш пристосованих (природним відбором).

Тож ось уривок із Писання в безпосередньому контексті вищесказаного. Пам'ятайте, що це поетичний виклад

¹⁸ Hull, D., The God of the Galapagos, Nature 352:485-86, 8 August 1991.

¹⁹ [Monod, Jacques, The Secret of Life, ABC interview, Australia, 1976. See also Gadsby, P.W., Jacques Monod and theistic evolution, Creation 3(2):18-19, 1980; creation.com/monod (виділено мною).]

того, що нам дасть істинна мудрість. «Хто бо знаходить мене, той знаходить життя, і одержує милість від Господа. А хто проти мене грішить, ограбовує душу свою; всі, хто мене ненавидить, ті смерть покохали!» (Приповісті 8:35-36).

Значення еволюції

Атеїст написав:

«Християнство боролось, бореться і буде боротися із наукою до переможного кінця над еволюцією, тому що еволюція абсолютно й остаточно ліквідує всі причини, через які Ісусове життя на землі мало значення. Зниште Адама, Єву та їхнє гріхопадіння і на самому дні ви знайдете жалюгідні рештки Сина Божого. **Якщо Ісус НЕ був Спасителем, який умер за наші гріхи, як говорить еволюція, тоді християнство є порожнім**» (G. Richard Bozarth, 'The Meaning of Evolution', *American Atheist*, p. 30. 20 September 1979).

Я абсолютно не згодний із судженням Ричарда Бозарта, що християнство бореться з наукою, через дві причини:

1. Наукові методи зросли на біблійному світогляді.
2. Еволюція не є наукою! Це – натуралістична філософія.

Що ж мене засмучує, так це те, що Ричард Бозарт розуміє значення еволюції, водночас, як безліч християн його не розуміють!

Відкриті лапки від учених

Зараз хотів би поділитись із вами кількома чіткими й доречними коментарями вчених щодо еволюції з «Ілюстрованої книги відповідей щодо створення» Пола С. Тейлора, С. 114. Ці вирази можна знайти в розділі під назвою «Коментарі до теорії еволюції та теперішній стан науки»:

«**На жаль, багато освічених і неосвічених людей перетворили еволюцію на релігію**, на щось, що має відстоюватися перед тими, хто в неї не вірить. З мого власного досвіду, багато дослідників біології – професорів та авторів

підручників – так захоплювались обороною еволюції, що забували піддавати її сумнівам. Вони проповідували її студентам коледжів, які, пройшовши через таку замкнуту систему освіти, самі ставали вчителями та йшли в вищі школи, щоб продовжити процес, використовуючи підручники, написані колишніми однокласниками чи професорами. Високі стандарти наукових ступенів і навчання розпадаються. Гонитву за знаннями замінили пропаганда й гонитва за владою. Освіта стала фальшивкою» (науковий письменник і біолог Д. Коган. Цитовано за: George Kocan, “Evolution Isn’t Faith But Theory,” *Chicago Tribune* (Monday, April 21, 1980) [виділено мною]).

«Еволюціонізм – це казка для дорослих. Ця теорія нічим не допомогла в прогресі науки. Вона є непотрібною» (доктор Луї Бонуар, директор із наукової роботи в Французькому національному центрі наукових досліджень, директор Зоологічного музею та колишній президент Біологічного товариства в Страсбурзі. Цитовано за: Wilbert H. Rusch, “Analysis of So-Called Evidences for Evolution,” *Bible-Science Newsletter*, Vol. 5, No. 6 (P.O. Box 32456, Minneapolis, Minnesota 55432, Phone 612-635-0614: Bible-Science Association, 1967), p. 1., and *The Advocate* (March 8, 1984), p. 17 [виділено мною].

«Учені, які стверджують, що еволюція – це факт життя, є видатними шахраями, а історія, яку вони розповідають, найбільшим міфом. У нас немає жодного факту для пояснення еволюції» (доктор Т. Н. Тамісян, фізіолог комісії США з атомної енергії. Цитовано за: *The Fresno Bee* (August 10, 1959) and Robert Whitelaw, “Voices of Science on Evolution,” *Bible-Science Newsletter*, Vol. 10, No. 8 (P.O. Box 32457, Minneapolis, Minnesota 55432; Phone 612-635-0614: Bible-Science Association, 1972), p. 11, and N.J. Mitchell, *Evolution and the Emperor’s New Clothes* (3D Enterprises Limited, 1983), title page).

«Особисто я переконаний, що теорія еволюції, особливо в тому обсязі, в якому вона застосовується, у майбутньому буде одним із найбільших жартів в історичних

книгах. Нащадки будуть дивуватися, що така крихка та сумнівна гіпотеза могла бути прийнята з такою надзвичайною довірою» (Малкольм Маггеридж, відомий філософ і журналіст. Цитовано за: Malcolm Muggeridge, well-known philosopher and journalist) [Malcolm Muggeridge, Pascal Lecture (Ontario, Canada: University of Waterloo) [виділено мною]].

Моє глибоке питання і виклик тобі, мій читачу:

1. Моє питання: що ти робитимеш із цією інформацією?
2. Мій виклик: щоб ти не відклав цю істину бік та не проігнорував її могутню значимість, щоб ти не дозволив тиранії термінових справ відсунути на маргінес життєво важливе питання та не залишив своє серце, розум і душу в спокої доти, доки не матимеш тверді переконання щодо істини створення.

Те, що апостол Павло пише як свою останню волю та настанови своєму синові в вірі, повинно логічно розглядатися надзвичайно важливим – найголовнішим у його думках та серці. Правильно? Будь ласка, зверніть увагу на цей сильний уривок: «Отже, я свідкую тобі перед Богом і Христом Ісусом, що Він має судити живих і мертвих за Свого приходу та за Свого Царства. Проповідай Слово, **допоминайся вчасно-невчасно, докоряй, забороняй, переконуй з терпеливістю та з наукою.** Настане бо час, коли здорової науки не будуть триматись, але за своїми пожадливостями виберуть собі вчителів, щоб вони їхні вуха влещували. Вони слух свій від правди відвернуть та до байок нахилияться. Але ти будь пильний у всьому, терпи лихо, **виконуй працю благовісника, сповняй свою службу**» (2 Тимофію 4:1-5). Тепер розгляньте цей розділ у новітньому перекладі: «Отож, закликаю тебе перед Богом і Господом (нашим) Ісусом Христом, Котрий буде судити живих і мертвих у з'явленні Його і Царства Його. Проповідай Слово, **наполягай у певний час і поза певним**

часом, викривай, забороняй, умовляй з усіляким довготерпінням і навчанням. Тому що настане час, коли справжнього вчення приймати не будуть, але за своїми похотями вибиратимуть собі навчителів, котрі будуть лестити слухові і від істини відвернуть слух, і будуть схильні до байок. Але ти будь пильним у всьому, долай скорботи, **звершуй справу благовісника, виконуючи служіння твоє»** (пер. О. Гижі, виділення автора).

У чому різниця між поглядом та переконанням?

Я вважаю, що важливо висвітлити різницю між поглядами та переконаннями. Погляди є короткочасними та вибірковими. Переконання ж не будуть ані вибірковими, ані короткочасними, якщо не йдуть на компроміс із вашою чесністю й спонукають вас обмежити себе як особистість. Ось чому так важливо для вас особисто молитися та старанно оцінювати і ваші погляди (переваги в виборі), і ваші переконання. Якщо ж ви бажаєте піти на компроміс із вашими переконаннями задля якоїсь особистої вигоди, то я пропоную вам також офіційно змінити ім'я на Юда, щоб застерегти оточуючих.

Мої рекомендації і заклик

Тепер, старанний читачу, я хвалю тебе за наполегливість у читанні цієї книги, адже ти не відклав її набік і не проігнорував найважливіші питання життя. Оскільки лідери завжди є читачами, той факт, що ти вже так далеко зайшов, свідчить про тебе позитивно – дуже добре!

Тепер, знаючи людську природу (і мою власну здатність відкладати все на потім), хочу повторити глибокі питання й закликати тебе бути мужнім! **Будь відважним! Стій за правду і праведність!**

Що ти збираєшся робити з інформацією, яку прочитав? Якщо ти ще не переконався в істині біблійного створення чи в надзвичайній небезпеці доктрини й у

руйнівних наслідках еволюції в усіх її видах, **я закликаю тебе зробити своє домашнє завдання!** Від цього залежить твій спосіб життя! Також твій вплив, який поширюється на твою сім'ю, друзів, знайомих, твоїх співпрацівників і твоїх нащадків, яких ти ще навіть не знаєш, залежить від того, що ти робитимеш із цією інформацією. Коли ти цілком переконаєшся в правді, що ти з нею робитимеш? Відкинеш її? Проігноруєш її? Заглушиш її? Будеш боротися з нею? «Ми від Бога, хто знає Бога, той слухає нас, хто не від Бога, той не слухає нас. **Цим пізнаємо Духа правди та духа обмани**» (1 Івана 4:6).

Якщо ж ти вже переконаний, що Ісус є Бог і що Він створив усе силою Свого Слова, що ти робитимеш із цією надзвичайною істиною? Чи усвідомлюєш ти, що те, ким Ісус є як Творець, прямо пов'язано і є вирішальним у Його ролі як Спасителя? Його ролі як воскреслого Господа? Будь ласка, уважно це прочитай:

«...зміцнюючись усякою силою за могутністю слави Його для всякої витривалості й довготерпіння з радістю, дякуючи Отцеві, що вчинив нас достойними участі в спадщині святих у світлі, що визволив нас із влади темряви й переставив нас до Царства **Свого улюбленого Сина, в Якім маємо відкуплення** і прощення гріхів. **Він є образ невидимого Бога, роджений перш усякого творива. Бо то Ним створено все на небі й на землі, видиме й невидиме**, чи то престоли, чи то господства, чи то влади, чи то начальства, **усе через Нього й для Нього створено!** А Він є перший від усього, і все Ним стоїть. І Він Голова тіла, Церкви. **Він початок, первороджений з мертвих, щоб у всьому Він мав першенство**. Бо вгодно було, щоб у Нім перебувала вся повнота, і щоб Ним поєднати з Собою все, примиривши кров'ю хреста Його, через Нього, чи то земне, чи то небесне» (Колосян 1:11-20).

Чи любиш ти Істину?

Наскільки важливо любити істину? Вірити в істину? Прочитайте 2 Солунян 2:9-13: «Його прихід за чином

сатани буде з усякою силою й знаками та з неправдивими чудами, і з усякою обманою неправди **між тими, хто гине, бо любови правди вони не прийняли, щоб їм спасти-ся**. І за це Бог пошле їм дію обмани, щоб у неправду повірили, щоб стали засуджені всі, **хто не вірив у правду, але полюбив неправду**. А ми завжди повинні дякувати Богові за вас, улюблені Господом браття, що **Бог вибрав вас спочатку на спасіння освяченням Духа та вірою в правду**»

Я закликаю тебе любити істину! Ісус є Істина! Вір Істині! Прийми Істину і ніколи її не відпускай! Ділися істиною! Проголошуй істину іншим будь-яким можливим для тебе чином, відповідно до дарів, якими наділив тебе Бог. Чи бажаєш ти прожити осмислене життя? Життя, наповнене значенням, радістю і повнотою? Якщо це так, я закликаю тебе зберегти застереження Якова і прийняти Павлове формулювання мети.

«Будьте ж виконавцями слова, а не тільки слухачами, що обдурюють самі себе» (Якова 1:22; пер. О. Гижі).

«Котрим Бог зажадав показати, яке багатство слави у таємниці оцій для поганів, котра є Христос у вас, надія слави, котрого ми проповідуємо, напучуючи всіляку людину і навчаючи всілякої премудрости, щоб явити кожну людину досконалою у Христі Ісусі. Для чого я якраз і працюю, і докладаю зусиль силою Його, що діє в мені могутньо» (Колосян 1:27-29; пер. О. Гижі).

Це сформульована мета Павла на його життя і служіння. Чи хотів би ти застосувати цю мету в своєму житті? Ось цей уривок із перекладу Біблії І. Огієнка: «Що їм Бог захотів показати, яке багатство слави цієї таємниці між поганями, а вона Христос у вас, надія слави! Його ми проповідуємо, нагадуючи кожній людині й навчаючи кожну людину всякої мудрости, щоб учинити кожну людину досконалою в Христі. У тому й працюю я, борючися силою Його, яка сильно діє в мені».

Якщо ж ти обереш Павлову мету для свого життя, тоді тебе напевне цікавитиме, як ефективно її внести в коло людей, близьких тобі. Наприкінці Павлового Послання до колосян

ти також знайдеш цей стислий, але могутній план, щоб втілити бажання твого серця досягнути інших для Ісуса:

«Будьте тривалі в молитві, і пильуйте з подякою в ній! Моліться разом і за нас, щоб Бог нам відчинив двері слова, звіщати таємницю Христову, що за неї я й зв'язаний, щоб з'явив я її, як звіщати належить мені. Поводьтеся мудро з чужими, використовуючи час. Слово ваше нехай буде завжди ласкаве, приправлене сіллю, щоб ви знали, як ви маєте кожному відповідати» (Колосян 4:2-6).

Висновки до Розділу 2

Хочу підсумувати цей розділ Павловою високою похвалою християн у Солуні за прийняття і розповсюдження Слова Божого. «Тому-то й ми дякуємо Богові безперестанку, що, **прийнявши** почуте від нас **Слово Боже, прийняли ви не як слово людське, але як правдиво то є Слово Боже, що й діє в вас, віруючих**» (1 Солунян 2:13).

Питання до Розділу 2

1. Чи вірите ви, що теїстична еволюція є логічним і біблійним розв'язанням конфлікту еволюціонізму з креаціонізмом? Обґрунтуйте свою відповідь.

2. Проаналізуйте й дайте свою оцінку цьому виразу: «Я знаю, що Бог створив світ і мені неважливо, як Він це зробив!»

3. У чому суть вибору вірити в теїстичну еволюцію?

4. Чому, на вашу думку, теїстичні еволюціоністи (або ж креаціоністи довгих епох, як вони самі бажають, щоб їх називали) надзвичайно неохоче обговорюють те, що на правду написано в Книзі Буття? (Тут не може бути неправильної відповіді!)

5. В якому стилі написана Книга Буття? Як це впливає на її сприйняття?

6. У моїх листах до молодого проповідника креаціонізму я висвітлив шахрайські вчення чоловіка, який доволі відомий серед багатьох євангелістів як «захисник

правди». Я не тільки розкрив його фальшиве вчення, але також назвав його й попередив щодо небезпеки слідування за ним. Багато християн гидують розкривати імена вчителів шахрайських учень, а деякі навіть учать, що неправильно так робити. Що ви думаєте з цього приводу? Перед тим як ви відповісте, дуже рекомендую вам дослідити й поміркувати над Матвія 23; 1 Тимофію 1:19-20; 2 Тимофію 4:14-15; 2 Петра 2; Об'явлення 2:14-26.

7. Чи можете ви назвати хоча б три оманливих вчення, які поширюють теїстичні еволюціоністи?

8. Чи вірите ви в те, що є різниця між вірою в теїстичну еволюцію та вірою в «прогресивний креаціонізм»? Якщо так, тоді в чому ця різниця? Дайте конкретну і чітку відповідь.

9. Яке відношення біблійний опис потопу з Книги Буття 6-9 має до питання протистояння креаціонізму й еволюціонізму?

10. Чи можна вірити в те, чому насправді навчас Біблія, і водночас поширювати ідею, що потоп був локальним явищем? (Будь ласка, уважно перечитайте Буття 6-9 до того, як дати відповідь. Також рекомендую вам звернути увагу й перечитати «Помилки локального потопу», розділ моєї невеликої книги «Чи містить Біблія помилки?», що доступна на нашому сайті: www.overseasoutreach.com).

11. Учені-креаціоністи, які заснували майже кожен основну галузь науки, вірили, що «наука – це продумування Божих думок після Нього». Чи це тотожне твердженню «природа – це 67-ма книга Біблії»? Поясніть чому так, або чому ні.

12. Як ви вважаєте, яка доктрина найнебезпечніша з поширюваних теїстичним еволюціонізмом?

13. Чи є вік Землі основним питанням у боротьбі з теїстичним еволюціонізмом? Якщо ні, то яке ж тоді? Обґрунтуйте свою відповідь.

14. Як віра в теїстичний еволюціонізм спотворює характер Бога?

15. Чи можете ви назвати хоча б три дуже хороших джерела інформації щодо науки про створення?

16. Чи багато християн мають білі плями в своєму розумінні біблійного світогляду, відтак вірять суперечливим ідеям? Якщо це так, то чи означає це, що вони не є християнами?

17. Чи можна побачити різницю між віруючим, збитим із пантелику, і лжевчителем? Якщо так, то як це зробити?

18. Дайте коротке резюме аналізу доктора Джеррі Бергмана наслідків «теорії» Чарльза Дарвіна.

19. Чи вірите ви, що доктор Бергман надає чіткі докази своєї позиції відносно негативного впливу Чарльза Дарвіна на світ? Роз'ясніть, який, на вашу думку, є його найсильніший аргумент.

20. Коротко перекажіть зміст статті доктора Джонатана Сафарті «Як не вразити атеїста».

21. Що є спільного між американцем Франком Зіндлером і британцем Ричардом Докінсом? Якби ви мали можливість поставити кожному з них гостре запитання, яким би воно було?

22. Атеїсти розглядають проблему смерті й страждання як їхній найбільший аргумент проти існування Бога. Що б ви їм відповіли?

23. Що саме, як говорить нам атеїст Г. Ричард Бозарт, є «значенням еволюції»?

24. Чому проникливий аналіз значення еволюції Ричарда Бозарта є доречним і вагомим у розкритті помилковості теїстичного еволюціонізму?

25. Що сказав Грег Коган щодо того, що багато «освічених і неосвічених» зробили з «еволюцією»? Ви погоджуєтесь? Чому так, або чому ні?

Додаткові запитання

1. У чому різниця між поглядом і переконанням?

2. Чи ви особисто сприймаєте теїстичну еволюцію як небезпечну, помилкову доктрину? Чому так, або чому ні?

3. Чи приходили ви в своєму власному розумінні до висновку, що біблійний креаціонізм є переконанням? Якщо так, то що ви плануєте з цим робити?

Розділ 3

Ніяких виправдань!

Нас оточують докази Задуму

«**А**ле запитай хоч худобу і навчить тебе, і птаство небесне й тобі розповість. Або говори до землі й вона вивчить тебе, і розкажуть тобі риби морські. Хто б із цього всього не пізнав, що Господня рука це вчинила? Що в Нього в руці душа всього живого й дух кожного людського тіла?...Мудрість та сила у Нього, Його рада та розум» (Йова 12:7-10, 13).

«Бо я не соромлюсь Євангелії, бож вона сила Божа на спасіння кожному, хто вірує, перше ж юдеєві, а потім гелленові. Правда бо Божа з'являється в ній з віри в віру, як написано: А праведний житиме вірою. Бо гнів Божий з'являється з неба на всяку безбожність і неправду людей, що правду гамують неправдою, тому, що те, що можна знати про Бога, явне для них, бо їм Бог об'явив. Бо Його невидиме від створення світу, власне Його вічна сила й Божество, думанням про твори стає видиме. Так що нема їм виправдання...» (Римлян 1:16-20).

«О глибино багатства, і премудрости, і знання Божого! Які недовідомі присуди Його, і недосліджені дороги Його! Бо хто розум Господній пізнав? Або хто був дорадник Йому? Або хто давніш Йому дав, і йому буде віддано? Бо все з Нього, через Нього і для Нього! Йому слава навіки. Амінь» (Римлян 11:33-36).

«Тоді Павло став посередині ареопагу й промовив: Мужі атенські! Із усього я бачу, що ви дуже побожні. Бо, проходячи та оглядаючи святощі ваші, я знайшов також жертовника, що на ньому написано: Незнаному Богові. Ось Того, Кого навмання ви шануєте, Того я проповідую вам. Бог, що створив світ і все, що в ньому, бувши Господом неба й землі, проживає не в храмах, рукою збудованих, і Він не вимагає служіння рук людських, ніби в чомусь Він мав би потребу, бо Сам дає всім і життя, і дихання, і все. І увесь людський рід Він з одного створив, щоб замешкати всю поверхню землі, і призначив окреслені доби й границі замешкання їх, щоб Бога шукали вони, чи Його не відчують і не знайдуть, хоч Він недалеко від кожного з нас. Бо ми в Нім живемо, і рухаємось, і існуємо, як і деякі з ваших поетів казали: Навіть рід ми Його! Отож, бувши Божим тим родом, не повинні ми думати, що Божество подібне до золота, або срібла, чи до каменю, твору мистецтва чи людської вигадки. Не зважаючи ж Бог на часи невідомости, ось тепер усім людям наказує, щоб скрізь каялися, бо Він визначив день, коли хоче судити по правді увесь світ через Мужа, що Його наперед Він поставив, і Він подав доказа всім, із мертвих Його воскресивши» (Дії 17:22-31).

«Споконвіку було Слово, а Слово в Бога було, і Бог було Слово. Воно в Бога було споконвіку. Усе через Нього повстало, і ніщо, що повстало, не повстало без Нього... І Слово сталося тілом, і перебувало між нами, повне благодаті та правди, і ми бачили славу Його, славу як Однородженого від Отця» (Івана 1:1-3, 14).

Мій друже, тепер ви знаєте, хто є Ісус: Усемогутній Бог, що відклав убік Свою славу, щоб зодягнутись

у людську плоть задля того, щоб віддати Себе як єдину кровну жертву на відплату за твій гріх.

Він – ваш Усемогутній Творець

Він – ваш воскреслий Господь і Володар

Він – ваш Спаситель і Відкупитель

Він – той, хто любить вашу душу

«Так бо Бог полюбив світ, що дав Сина Свого Однородженого, щоб кожен, хто вірує в Нього, не згинув, але мав життя вічне» (Івана 3:16).

Коли Пилат поставив Ісуса перед вороже налаштованим натовпом в Єрусалимі, що був зібраний ревливими єврейськими лідерами, щоб звинуватити Христа, він сказав: «Ось чоловік!». Пилат уже віддав наказ, щоб Ісуса бичували до кривавого місива, оскільки так сподівався викликати до Нього співчуття, щоб натовп Його звільнив. (Пилат знав, що Ісус був невинним у тому, в чому його звинувачували.) Натомість, вони кинули виклик, від якого холоне кров: «Розіпни Його! Розіпни Його!» Тепер хочу попросити вас уявити Господа Ісуса, що стоїть перед вами із відкритими обіймами й цим запрошенням: «Прийдіть до Мене, усі струджені та обтяжені, і Я вас заспокою! Візьміть на себе ярмо Моє, і навчіться від Мене, бо Я тихий і серцем покірливий, і знайдете спокій душам своїм. Бо ж ярмо Моє любе, а тягар Мій легкий!» (Матвія 11:28-30).

Моїм останнім запитанням до вас буде: Що **ви** зробите з Ісусом?

Зверніть, будь ласка, вашу увагу на цю глибоку статтю, написану моїм близьким другом Джимом Скоттом:

«Привіт, мене звуть Джим, і нещодавно мені зробили ехо-кардіограму серця. Картинка на екрані спершу захопила мій погляд, але далі це привело до роздумів над дизайном та авторською роботою мого Творця. Це надзвичайно! Це радує мій дух. Моє серце пульсує життям із кожним ударом. Скоро, однак, моя радість отримала неочікуваний поворот. Коли я вдивлявся глибше й глибше в порожнини артерій, картинка потемнішала і наблизилась. Я почав згадувати, що Святий Дух Божий також туди дивиться. Він бачить крізь стіни й завіси плоті, вдивляючись у самі думки й мотиви людини. Немає гріха, якого б там не бачив Святий Дух.

На мить я злякався, серце завмерло – цей момент закарбувався в моїй пам'яті. Час ніби застиг. Я усвідомив, що моє власне серце на тому екрані теж було чорним. Мені стало цікаво, що могло там ховатись, і якого болю воно може завдати в майбутньому. За мить я пригадав слова мого пастора, сказані мені в день мого сповідання віри в Ісуса і мого хрещення: «Той, Хто в вас, більший від того, що в світі» – саме ті слова, що я використав, коли вимкнув світло біля мого ліжка й лицем до лица зустрівся з демоном. Темінь людського серця – це не жарти.

Християни не можуть таїти темряву в своєму житті й водночас проголошувати Ісусове світло і Його слово як «світильник для ноги моєї». Що є спільного в темряві зі Світлом? Нічого. Вони несумісні. Я не давав ніяких підстав, коли той демон намагався злякати мене й скорити. Натомість я нахилився вперед і сказав: «Я знаю, хто ти є, в ім'я Ісуса Христа – забирайся звідси! Той, Хто в мені, більший від того, що в світі!» Його очі спалахнули злістю – і він зник! Я відповів із вірою, а Ісус тієї ж миті довів

мені Свою вірність. Від того досвіду я ледь не отримав
серцевий напад, але за цим прийшла повнота радості і на-
повнення даром Духа Святого – від кінчиків моїх пальців
і до мого носа!

Коли ж я повернувся додому від лікаря, то записав
думки з цього приводу.

Той шлях, яким Дух Святий досліджує серця
і душі людей,

Щоб виміряти широту і глибину людської душі,
Щоб зазирнути в темінь і суєтність її думок, запитуючи:
«Де ти, Адаме? Чому ховаєшся від Мене?»

Адам, схилившись у темноті, відказує:

«Не дивися на мене, ГОСПОДИ,
бо я не готовий чути слова Твої чи йти шляхами твоїми.
Тепер я маю відшукати мої власні відповіді
й покладатися на їхню силу.
У Твоїй присутності – істина, але мій вибір –
іти окремо від Тебе».

Дух засмучується і відходить на відстань та спостерігає.

Адам бореться, і ридає, і лякає серце своє,
набиваючи собі синці в темряві.

Його зір притуплюється, а слух заглушається
від тягара світу,

Він звертається до інших людей
у пошуках підтвердження і прийняття,
І сідає з напруженим заспокоєнням, знаючи,
що він не може нікому довіряти.

Він не роздумує про вічність,
порядок чи досконалість творіння.

Він планує, замишляє і сподівається на краще,
відкидаючи невидиме.

Він знаходить знайомий спокій у темряві глибокої ночі,

Відчуття свободи від очей, які спостерігають,
і свободу від прокляття.

Слабке відлуння лунає у темряві:
«Повертайся до Мене, Адаме, повертайся до Мене...»

У потрібний час ГОСПОДЬ відкрив
Свою таємницю згори з небес,
Син Його був посланий до людей проголосити
Царство і його визвольну любов.
Ангели, що спершу тихо мовчали
в завісі небесного Світла,
Гучно вигукують свої слова хвали і втіхи.
Час завмер, поки творіння хвилюється в надії.
Люди чують і бачать, а потім збентежено дивуються.
Як це може бути? Що ж це значить?
Чи ти є пророк Божий чи жорстокий ошуканець?

Ісус запитав сліпого: «Що ти хочеш,
щоб зробив Я тобі?»
«Господи, якщо Ти бажаєш, то щоб я прозрів».
«Я бажаю. Я прийшов, щоб сліпі прозріли,
а поневолені звільнилися,
Щоб виповнилася воля мого Небесного Отця.
Вірте в Мене.

Ніхто до Отця не приходить,
як через Його обітницю в Мені.
Я – вузькі ворота й вузький шлях, що ведуть до життя.
Чи ж ви не чули? Чи ж ви не знаєте?
Чи вірите ви в любов із першого погляду?
Увійди в мій спокій, Адаме, або ж згинь
у темряві своїх насолод.
Адаме, Ми знаємо тебе від початку створення.
Твої гріхи я винести не можу,
і все ж я зроблю це в свій час.
Якщо визнаєш мене своїм Господом і Спасителем
і розкаєшся в своїх гріхах і вчинках,

Ти знову підеш зі Мною і матимеш Мою прихильність».
Зараз час короткий, як вечірня тінь.
Багрянний колір – то кров Ісуса,
що проливається за всі нації та землі.
Що ж ти зробив, Сине Божий?
Ти нас залишив на самоті!
Пам'ятайте слова, мої брати:
«Стою перед вами в кістках і плоті.
І з вами я в Дусі, ніколи не будете ви одні».

І знову досліджує Дух серця і душі людей,
Шукаючи Світло, закладене в них Христом Ісусом.
Бо призначено людині одного разу померти
й чекати на поклик,
І стати перед Ісусом, Суддею та присяжними,
Господом всього.

Повстали з могил, святі у красивому
та величезному натовпі;
В єднанні голосів, що виголошують:
«Слава нашому Богу, вся хвала і поклоніння!»
Вірні Ісусові стоять поряд із Царем,
Вони схиляються і підкидають свої корони,
співаючи: «Святий, Святий, Святий!»
Вирвані зі своїх гробниць, роздягнені й оголені,
незчисленним натовпом;
Багато з них викрикують: «Господи! Господи?»,
інші кричать слова скверни.
Ніяких перекручувань правди чи виправдань долею.
Ви схилитеся перед Царем! Вічне жало смерті чекає!

«Петре, чи любиш ти Мене?»

Цей натхненний вірш також написаний *Джимом Скоттом:*

О, Батьку, нехай Твоя воля буде сьогодні в моєму серці,
Бо я бажаю потішити Тебе, ходити в Твоєму Світлі.
Я жадаю побачити лице Твоє і почути Твій голос,
І все ж боюсь Твоєї справедливості – і дивлюся на хрест:
Твоя милість і співчуття впокорюють мене.
Я ридаю, коли думаю про Твою спасенну благодать.
У Дусі Твоєму моє життя відкрите, Царство Твоє в
полі зору.

Як всиновлений син, я приймаю Твої настанови.
Моє тіло стогне, дух радіє, коли я встаю, щоб зустріти
новий день.

Ісусе, Ти моє бачення, моя надія і моя віра.
Знання, що Ти зі мною, зміцняє мої наміри
Бути сильним у вірі та слугою усім.
Підготуй у мені серце чисте, о Боже,
Допоможи мені бути чоловіком, якого ти покликав.
Відкрий мої очі, Господи, щоб я міг бачити,
Славу вічності в Твоєму лиці.

Споглядаючи Його обличчя

Чи молитесь ви цією молитвою з Джимом? Чи жадаєте ви виконувати Його волю, ходити в Його світлі, бачити Його обличчя й чути Його голос? Якщо так, то продовжуйте дивитись на Ісуса, автора й звершителя нашої віри. Він утілить переміни! «Ми ж відкритим обличчям, як у дзеркало, дивимося всі на славу Господню, і змінємося в той же образ від слави на славу, як від Духа Господнього» (2 Коринтян 3:18).

Чи змінюєтесь ви в образ Його Сина?

Що ж робить вірний слуга?

Писання каже: **«Бо ми не себе самих проповідуємо, але Христа Ісуса, Господа, ми ж самі раби ваші ради**

Ісуса. Бо Бог, що звелів був світлу засяяти з темряви, у серцях наших засяяв, щоб просвітити нам знання слави Божої в Особі Христовій. А ми маємо скарб цей у посудинах глиняних, **щоб велич сили була Божа, а не від нас**» (2 Коринтян 4:5-7).

Доречність?

Якщо ви думаєте, що Боже Слово недоречне, поміркуйте:

Бог обрав Савла із Тарсу, Павла, апостолом для всіх націй. Він був євреєм із євреїв, фарисеєм із фарисеїв, котрий жорстоко переслідував християн, аж поки Бог не поставив його перед воскреслим Христом на дорозі в Дамаск. Основними культурними впливами в часи Павла, окрім єврейської субкультури, були греки та римляни. Для євреїв найважливішим було **світло**, для греків – **знання**, для римлян найголовнішою суттю життя та мотиватором була **слава**. Павло був євреєм із грецького міста Тарс, якому випадково «трапилося» бути римським громадянином (що надавало великі привілеї). Тепер, будь ласка, перечитайте 2 Коринтян 4:6: «Бо Бог, що звелів був **світлу** засяяти з темряви, у серцях наших засяяв, щоб просвітити нам **знання слави Божої в Особі Христовій**». Хіба міг ще більше Павло піддаватись своєму культурному впливу? Вражаюче! Доречно! Чи помічаєте ви надзвичайне Боже провидіння в обранні Павла бути місіонером для язичників (націй)? Чи Євангелія доречна для вас у вашій життєвій ситуації? Вона настільки ж доречна, як і **світло** в вашій темряві! Настільки ж доречна, як і **знання** для вашого невігластва! Настільки ж доречна, як і **слава** в ваших поразках! Відкрийте Йому своє серце і віддайте свою волю Йому зараз!

Проникливі листи до редакторів журналу
«Створення» (*Creation* **35** (4) 2013):

Однією з ключових причин стрімкого зростання християнського домашнього навчання і приватних шкіл є пригнічення правди в громадських школах.

Ми скористалися матеріалами ЗМІ та іншими матеріалами науки про створення, щоб розробити курс навчання для нашої дівчинки, і продовжуємо дивуватись, наскільки вона вбирає в себе цю інформацію.

Ваші матеріали були для нас надзвичайним благословенням, і сподіваємося, продовжать благословляти наступні покоління.

П. Б., Австралія.

Я почув в одній церкві фразу, яка мені припала до душі. Вони казали: «Брехня має швидкість, але правда має довговічність». Брехня еволюції дуже швидко поширилася, але правда виходить назовні й еволюція не має, де сховатися».

К. Т., Сполучені Штати Америки.

Сумний приклад

На моєму столі лежить копія статті під назвою «Бог зробив це», написана Керолін Арендс та опублікована в журналі «Християнство сьогодні» («Christianity Today») за листопад 2012. Підзаголовок статті: «Але я не знаю напевне, як було створено світ» – це дуже сумний приклад того, наскільки глибоко теїстичний еволюціонізм проник в євангельський рух. Авторка описує, як запитала в свого чотирнадцятирічного сина: «Чи розглядав ти можливість того, що Бог використав процес еволюції для створення світу?» Він відповів: «Ні! Мамо, я вірю Біблії!»

Вона також використала цитату Біллі Грема 1964 року, яка засвідчує, що він відкритий для теїстичної еволюції. Ось уривок із тієї цитати: «...Я вірю в те, що Бог створив людину. Чи, може, вона з'явилась у процесі еволюції... Це жодним чином не впливає на те, ким є людина і на її стосунки з Богом». Очевидно, що Біллі Грем не виконав своє домашнє завдання на цю тему, коли сказав таке; це, напевне, найгірша з усіх промов, яку Біллі Грем колись написав. Це було білою плямою для нього, подібно як і колись для К. С. Льюїса. Це могло статись у той час, коли він протистояв проблемам, і його друг Чарльз Темплтон посіяв це в його душу. На жаль, Темплтон відвернувся від правди до брехні й, урешті-решт, став атеїстом.

Вона також написала: «Значна кількість єврейських учених, які підтверджують авторитетність Писання, доводять, що підрахунки біблійного створення взагалі не збігаються з наукою створення, та були записані задовго до світанку доби просвітницького емпіризму». Невже? Книга Йова була написана до Книги Буття. І в ній Бог змінює погляди Йова, ставлячи одне наукове запитання за іншим (шістдесят чотири, як я припускаю).

У Приповісті 1:7 сказано: «Страх Господній початок премудрости». Слово «премудрости» безпомилково можна перекласти як «науки». Бог був і є першим ученим – задовго до «просвітницького емпіризму».

Чесно кажучи, я читав в літературі свідків Єгови суперечку з приводу Трійці, що звучала більш переконливо, ніж ці докази. Направду я вважаю цю статтю та аналогічні до неї більш небезпечними для ортодоксального біблійного вчення, аніж публікації «Сторожової башти», адже більшість християн розуміють, що адепти цього релігійного вчення перекручують Писання. Мене дуже засмутило те, що «Християнство сьогодні» надрукувало таку статтю.

Наприкінці статті авторка написала: «Наразі припущення можливості еволюційного створення таїть у собі труднощі». Так! І набагато більше, ніж вона собі усвідомлює, враховуючи небезпечну оманливу доктрину. Навіть сам термін «еволюційне створення» – це оксюморон. Еволюція не є створенням! Створення не є еволюцією! Вони є протилежними і суперечливими світоглядами. Те, що Керон запропонувала власному синові, – це компроміс із сатанинською монументальною брехнею, що створює димову завісу для виникнення більшої кількості атеїстів, ніж через будь-яку язичницьку філософію в історії. Безкомпромісна істина є шляхом для досягнення загублених і виховання спасених!

Нечасто буває, щоб я вважав підлітка мудрішим від його матері, але в цьому випадку це беззаперечно. Я молюся, щоб Керолін Арендс переглянула це питання в світлі того, що справді сказано в Біблії, і прочитала як атеїстичні еволюціоністи вказують на вражаючу непослідовність християн, які намагаються дотримуватися двох протилежних і суперечливих світоглядів. Сподіваюся, вона розкається і вибачиться перед своїм сином.

Ванільне морозиво кидає виклик еволюції

Майже кожному довелося смакувати ванільне морозиво. Це надзвичайно смачний десерт. Проте ванільного морозива не існувало би, якби еволюція була правдою.

Розпочнемо з невеличкої історії. До недавніх часів Мексика була єдиним постачальником ванілі. У 1520-х роках чоловік на ім'я Ернан Кортес подорожував Мексикою і відкрив для себе ваніль. Тож він привіз її з собою до Європи. Упродовж наступних 300 років європейці намагалися, але не могли, виробляти ваніль.

Бачите, ваніль росте на лозі. За певних обставин на ліані виростає орхідея. А задля того, щоб утворилися ванільні боби, орхідея має запилюватися. Проблема в тому, що для запилення вона зацвітає лише одного ранку за цілий рік. Якщо вона не запилюється впродовж 12 годин, вона в'яне. Процес утворення ванільних бобів ускладнюється ще й тим, що перепона у вигляді мембрани покриває частинку квітки, яка виробляє пилок.

1836 року Шарль Франсуа Антуан Моррен приїхав у Мексику, щоб з'ясувати, чому ж вони в Європі не могли отримати ванільні боби. Поки Моррен досліджував квітку ванілі, його увагу привернула маленька бджола (мексиканська бджола Меліпона). Ця бджола сіла на квітку, підняла маленьку перепону, схожу на мембрану, збрала пилок і далі полетіла до наступної квітки. Ця бджола запилювала орхідею. Згодом на місці орхідеї з'явилися ванільні боби. І до цього самого дня мексиканська бджола Меліпона є єдиною комахою, яка знає, як запилювати квітку ванілі. Цей простий факт ставить еволюцію в надзвичайно складне становище. Без мексиканської бджоли Меліпони ми не мали б ванілі. Бджола й ванільні ліани

мусили бути створеними одночасно. Не буду нагадувати, що в цю бджолу мала бути закладена особлива інформація щодо того, як запилювати квітку ванілі. Повторюся – жодна інша комаха не знає, як це зробити. Ця бджола мала бути спланована й створена саме для запилювання орхідеї ванілі, а отже, вироблення ванілі.

Багато що в нашому світі вказує на Творця. Наскільки б дивно це не звучало, навіть ванільне морозиво звіщає Божу славу. Тож наступного разу, коли ви присядете, щоб насолодитися повною піалою ванільного морозива, пам'ятайте, що ви куштуєте це смачне задоволення, яке є можливим лише завдяки могутності Бога! Амінь.

«Божу точність можна спостерігати в... вилупленні яєць. Наприклад:

- яйця колорадського жука вилуплюються за 7 днів;
- яйця канарки за 14 днів;
- домашньої курки за 21 день;
- яйця качок і гусей за 28 днів;
- яйця диких качок за 35 днів;
- яйця папуги й страуса за 42 дні.

(Зверніть увагу, усі терміни діляться на 7, кількість днів у тижні!)

Божа мудрість видима у створенні слона. Усі чотири коліна цієї величезної тварини згинаються вперед, в однаковому напрямі. Жодна інша чотиринога тварина так не створена. Бог спланував, що ця тварина матиме величезне тіло, занадто велике, щоб жити на двох ногах. Саме з цієї причини Він дав їй чотири точки опори, щоб вона могла легко підійматися з землі.

Кінь підіймається з землі спочатку на двох передніх ногах. Корова спершу підіймається з землі на двох своїх задніх кінцівках. Наскільки ж мудрим є Господь в усіх ділах Свого створення!

Божа мудрість розкривається в Його впорядкуванні секцій і сегментів плодів, а також у кількості зернин.

- Кожен кавун має парну кількість смуг на своїй шкірці.
- Кожен апельсин має парну кількість сегментів.
- Кожен качан кукурудзи має парну кількість рядів.
- Кожна стеблинка пшениці має парну кількість зернин.

- Кожна бананова гілка нижнього ряду має парну кількість бананів і кожен ряд зменшується на один, так що один ряд має парну кількість, а наступний ряд непарну кількість.
- Морські хвилі котяться до берега двадцять шість разів за хвилину за будь-якої погоди.
- Усі зернові знаходяться в парних кількостях на стеблинках, і Господь визначив вкупі по тридцять, по шістдесят і по сто — усе парні числа.

Бог викликає цвітіння квіток у спеціально відведений час упродовж дня. Великий ботанік Лінней одного разу сказав, що якби він мав лабораторію, що була б заповнена правильним видом ґрунту за відповідної вологості й температури, він міг би визначати час дня або ночі за тими квітами, що розкривалися, чи тими, що були б зі згорнутими пелюстками!

Життя кожного з вас може бути прекрасним чином впорядковане Господом задля Його слави, якщо ви лише довірите Йому своє життя. Якщо ж ви самотужки намагаєтеся керувати своїм життям, то отримаєте безлад і поразку. Лише Той Єдиний, хто створив мозок і серце, може успішно скерувати до сприятливого завершення.

Коваadlo Божого Слова

Минулого вечора я зупинився біля дверей коваля

Й почув дзвін коваadlo, вечірній передзвін.

І, поглянувши на підлогу,

Я побачив багато стертих, збитих із часом молотів.

Як багато коваadlo тобі знадобилося, щоб збити усі ці молоти?

Тоді відказав він із мерехтінням в очах:

«Ти знаєш: лише одне коваadlo зносить молоти».

Тож я подумав про Коваadlo Божого Слова:

Роками удари скептиків б'ють по ньому,

І був чутний звук ударів падіння –

Коваadlo неушкоджене, а молоти зникли.

Джон Д. Кліффорд

Зворушлива розповідь із притулку

У процесі розпаду Радянського Союзу в критичний період 1989–1991 років деякі російські високопосадові особи почали серйозно переоцінювати свою філософію та політику, засновану на дарвінізмі та марксизмі вкупі з фрейдизмом. Їхній уряд, економіка, суспільство та сім'ї були в безладі. Вони намагались вигнати Бога з їхніх життів, щоб досягнути комуністичної утопії, але завершилося це жахіттям злочинів, корупції, злиднів та песимізму, тому вони й прагнули завернути процес назад, запросивши християнські місіонерські команди приїжджати й проповідувати Євангелію Христову та проводити навчальні семінари в державних закладах, школах, університетах, театрах, притулках тощо. (Ми все ще пожинаємо добрі плоди ланцюгової реакції того рішення. Підозрюю, що саме тому я можу навчати контрастам світоглядів у коледжах, університетах та інститутах так само, як і в державних школах. Також в Україні Євгена Молодчого запрошують викладати етику Десяти заповідей у тюрмах та поліцейних дільницях – із семінарами для офіцерів поліції.)

1994 року команда місіонерів у період різдвяних свят планувала поділитись історією про Ісуса Христа у притулку, де раніше ніколи не чули Євангелії. Команда працівників, також і діти, сиділи на краєчку своїх стільців, нахилившись уперед та зосереджено слухаючи про цей надзвичайний вияв любові Бога Отця, який віддав нам Свого єдиного Сина, щоб Він був нашим Господом і Спасителем. Вони дізнались про Його смиренне народження, яке відбулося в антисанітарних та принизливих умовах. Надзвичайно! Дивний Порадник і Князь миру відклав убік Свою славу, щоб прийти на землю як смиренний слуга і жертва за наші гріхи. Але смерть не могла Його утримати! Він воскрес! Він вознісся! Він знову прийде –

наступного разу в силі й славі, щоб покликати додому Своїх дітей і принести справедливість і засудження цьому злому світові.

Продовжуючи розповідь євангельської історії, учителька та її помічники роздали дітям кольоровий папір, кольорові олівці, ножиці тощо, щоб ті виготовили власний вертеп. Ходячи навколо по кімнаті й споглядаючи дитячу роботу, вчителька була здивована виявом креативності й уяви маленького Мишка. Вона попросила хлопчика, якому було близько шести років, пояснити, чому в його вертепі був ще один маленький хлопчик поряд із немовлям Ісусом. Із блиском в очах Мишко ретельно переказав історію Ісусового народження так, ніби вона мала до нього безпосередній стосунок. Він пояснив учительці, як сильно він бажав принести дар Ісусові, але не мав нічого, щоб віддати. Він сказав, що розповів Ісусові, що в нього нікого і нічого немає: ані мами, ані тата, ніякої власності. Він сказав Ісусові, що він немає нічого, окрім самого себе, і запитав Його: «Чи можу я віддати Тобі себе? Чи можу я допомогти Тебе зігріти?» Тоді він запевнив учительку, що Ісус йому сказав: «Це найкращий дар, який будь-хто міг би Мені дати». Потім маленький Мишко схилив голівку на свої рученята, ридаючи і схлипуючи. (Переконаний, що вчителька та її перекладач також були розчулені.)

Коли я вперше приїхав в Україну в травні 2001 року, то не усвідомлював, наскільки безнадійною є ситуація для сиріт у Східній Європі й, зокрема, в Росії, але Бог знав її. Він влаштував для мене зустріч із Анатолієм Щалбетським на Фестивалі сім'ї після симпозіуму. Анатолій дав мені фото зі своєю сім'єю і попросив молитися за них. Я молився. Потім я почав запитувати Бога: «Господи, що Ти бажаєш, щоб я робив?» І Бог відповів на цю молитву, давши мені можливість бути каналом із додаткового фінансування для сиріт і вихованців, про яких турбувалися Анатолій і Лариса Щалбетські, і ще кільком іншим служінням у цій сфері.

Чи хотіли б ви досягнути й доторкнутися такої дитини, як Мишко? Ви можете! Ви можете надіслати пожертву сиротам України. Місія «Колиска любові» потребує сімей для будинків сімейного типу. Чи Бог закликає вас особисто проявити Божу любов до сиріт?

Чи проходите ви крізь скорботи і труднощі в вашому житті? Для Бога жодне з наших переживань не є марним – Він використовує їх, щоб підготувати нас бути більш ефективними в досягненні інших Його любов'ю. «Благословенний Бог і Отець Господа нашого Ісуса Христа, Отець милосердя й Бог потіхи всілякої, що в усякій скорботі Він нас потішає, щоб змогли потішати й ми тих, що в усякій скорботі знаходяться, тією потіхою, якою потішує Бог нас самих» (2 Коринтян 1:3-4).

Саме перед тим, як Бетсі тен Боом померла жахливою смертю в нацистському концентраційному таборі за «злочин» переховування євреїв, вона сказала своїй сестрі Коррі: «Не існує такої глибокої ями, щоб Божя любов не була глибша від неї». Коррі тен Боом ділилась цією цитатою в своїх записах і свідченнях знову і знову, щоб розповсюдити її по всьому світу. Твій досвід не випадковий і не марний перед Богом. Але чи не марнуєш його ти? Чи переживаєш ти глибину Божої любові посеред своєї ями? «Майте, брати мої, повну радість, коли впадаєте в усілякі випробовування, знаючи, що досвідчення вашої віри дає терпеливість. А терпеливість нехай має чин досконалий, щоб ви досконалі та бездоганні були, і недостачі ні в чому не мали. А якщо кому з вас не стає мудрости, нехай просить від Бога, що всім дає просто, та не докоряє, і буде вона йому дана» (Якова 1:2-5).

Біблія стоїть

Біблія стоїть твердо, як камінь,
Посеред бурхливих штормів часу;
Сторінки її палають вічною істиною,
І світять вони піднесеним світлом.

Приспів:

Біблія стоїть, хоч гори можуть впасти,
Вона стоятиме, коли розвалиться земля,
Буду стояти на її міцній основі,
Бо Біблія стоїть!

Біблія стоїть, як піднесена гора,
Високо над ділами всіх людей,
Її величну правду не спростують,
Не вдасться знищити її повік.

Біблія стоїть і так назавжди буде,
Коли весь світ вже щезне, промине.
Вона була дана через натхнення,
Її закон підкорює мене.

Стоїть вона у всіх випробуваннях,
Бо її Автор – вічний Бог, Творець;
Лиш в благодаті сподіваюсь по ній жити,
Щоб стати її живим доказом, щоб зробити її моєю.

Приспів:

Біблія стоїть, хоч гори можуть впасти,
Вона стоятиме, коли розвалиться земля,
Буду стояти на її міцній основі,
Бо Біблія стоїть!

Халдор Ліннеус, 1917

Брюс Мелоун
«Діамант: Зроблений за образом Божим»

Нова книга, що нещодавно вийшла в світ, розкриває правильність біблійних історичних записів і висвітлює кілька з останніх знахідок, що суперечать еволюційним часовим рамкам.

Брюс Мелоун, засновник «Search for the Truth Publications», відомий християнський промовець і автор кількох книг, зокрема «Переглянута наука». Його остання книга під назвою «Діамант» досліджує часові лінії світової історії через призму біблійного світогляду.

«Культури по всьому світу наповнені таємницями, які не відповідають поширюваним еволюційним часовим рамкам, зате цілком мають сенс, якщо розуміти історію в біблійній часовій лінії», – сказав Мелоун у передмові. «“Діамант” серйозно ставиться до Біблії, і кожна сторінка містить артефакти якоїсь давньої культури, що підтверджують реальність цих дійсних історичних подій».

«Діамант» висвітлює багато останніх історичних та археологічних знахідок, що спростовують уніформістські еволюційні часові рамки. Льодовиковий період, вимирання динозаврів, Великий потоп та багато інших історичних подій задокументовані на сторінках цієї книги.

У своєму інтерв'ю «Християнській мережі новин» (Christian News Network) Мелоун сказав, що багато християн сьогодні сумніваються, або ж відкидають вірогідність біблійних історичних записів – частково і тих, що в Книзі Буття. Таке мислення є «вкрай шкідливим для надійності християнства», – сказав Мелоун.

«Я не наполягаю, що це є питання спасіння, – стверджує Мелоун, – але маю на увазі, що коли ви не приймаєте Біблію простим і безпосереднім чином, то ви підриваєте деякі з найосновніших доктрин християнства».

Хоча багато християн і звертають увагу, в основному, на духовні речі й лише трішки на те, що стосується історичних подій, утім, як говорить Мелоун, такий світогляд немудрий: «В Івана 3:12 – лише за чотири вірші до найвідомішого вірша з Біблії – Ісус каже: “Коли Я говорив вам про земне, та не вірите ви, то як же повірите ви, коли Я говоритиму вам про небесне?” Він поєднує ці речі в одне».

Коли християни знецінюють значення історичних подій Писання, це негативно впливає на довіру до сприйняття всієї Біблії, вважає Мелоун.

«Безсумнівно, поглиблюється несприйняття вчення Біблії серед нехристиянського світу, і більшість коледжів, навіть християнських коледжів і деномінацій, цілком ігнорують те, що Біблія говорить щодо реального історичного та фізичного стану справ у світі навколо нас, – говорить він. – Я думаю, що це відіграє важливу роль, і, ймовірно, є основною причиною, чому Біблії все менше довіряють у навколишньому світі».

Мета «Діаманта» – переглянути історію через буквальне тлумачення Писання.

«Ця книга стверджує достовірність Біблії, – заявляє він. – Вона допускає, що Біблія має те значення, яке відповідає тому, що в ній написано, замість припускати, що вона означає не те, про що сама говорить».

Історія має набагато більше сенсу, якщо її розглядати через учення Біблії, зізнається Мелоун «*Search for the Truth Publications*». Наприклад, як він говорить, десятки легендарних потопів по всьому світу вказують на Великий потоп і підтверджують концепцію молодोї Землі.

З точки зору еволюції, існування цих легендарних потопів є просто незрозумілим.

«Історія тісно пов'язана зі вченням Біблії, що ми були створені не так давно» – підмічає він.

«Діамант» не тільки пояснює, чому історія набуває сенсу, якщо дивитись через призму Біблії, він візуально демонструє, де саме відбувалися світові події в біблійних часових рамках.

Кожна сторінка «Діаманта» має часову шкалу, яка проходить через вершину, що відносить створення близько 6000 років тому, потоп, приміром, 4350 років тому... Вона показує, до якого часу підходить Вавилонська вежа і також коли трапився льодовиковий період», – пояснив Мелоун.

«Привести людей до реальних, істинних взаємин із Богом є кінцевою метою [книги], – стверджує Мелоун. – Та, на мою думку, ми втілюємо це, говорячи про достовірність Біблії й достовірність науки, показуючи, що вона не суперечить Божому Слову, але навпаки – підтримує Його і підтверджує достовірність історії, щоб люди зрозуміли, що вона не суперечить Божому Слову, а лише стверджує Його».

<http://christiannews.net/2014/12/01/new-book-validates-bibles-historical-accounts-challenges-evolutionary-timeline/>

Християнське служіння бажає надати всім дітям можливість навчатись у християнському світогляді

Стаття з сайту www.renewantion.org

«Наше бачення є набором припущень і вірувань, які ми використовуємо для тлумачення і формування поглядів і цінностей, що стосуються життя, людяності, сім'ї, авторитету, справедливості, істини, обов'язків тощо. Наш світогляд є «великою картиною» і кульмінацією всього, у що ми віримо. Це спосіб нашого сприйняття реальності. Це фундамент, на якому базуються наші повсякденні рішення.

Якщо ж ми придивимось ближче до будь-якого світогляду, ми виявимо, що він складається з базових вірувань (чи припущень), виражених у п'яти ключових моментах, що складаються в одну велику картину «реальності». Ви можете зрозуміти чий-небудь світогляд (зокрема ваш власний), проаналізувавши відповіді до запитань у наступних п'яти сферах:

1. **Бог** (Чи існує Особистість, трансцендентна вища Істота, якій ми всі є підзвітними? Якщо це так, то яким є цей Бог? Якщо ні, тоді як? і т. ін.)

2. **Створення** (Звідки пішов світ? Що підтримує його існування? Чи є духовна частина в реальності, чи вона вся лише матеріальна? і т. ін.)

3. **Людство** (Хто ми є? У чому наша унікальна цінність? і т. ін.)

4. **Моральний порядок** (Хто визначає/установлює моральні закони? Чи стосуються такі правила всіх? і т. ін.)

5. **Мета** (Чому ми існуємо? Чи є якась причина для існування світу, в якому ми живемо? і т. ін.)

Ось чому світогляд має значення.

Що ж таке християнський світогляд?

Християнський світогляд – це всеосяжне розуміння світу, що сформоване авторитетом Біблії й особистістю Ісуса Христа».

У травні 2012 року колонка новин «Design Science Association Newsletter» опублікувала цю коротку статтю.

Темний бік Дарвіна

Д-р Джеррі Бергман

«Лише один чоловік стоїть за найвеличнішим із обманів в історії. Ідеї Чарльза Дарвіна все ще проникають у кожен аспект нашої культури, зокрема науку, релігію та освіту. І поки багато досліджень висвітлюють його внесок у розвиток еволюційної гіпотези, у нас мало публікацій про білі плями біографії Дарвіна, які пояснюють обумовленість його наукових і філософських пошуків. Ми приймаємо почесного гостя, автора й професора доктора Джеррі Бергмана²⁰, який говоритиме на цю тему. Заплановані теми включатимуть у себе обговорення звинувачення в плагіаті, висунені проти Чарльза Дарвіна, його негативне ставлення до темношкірих та жінок, його підтримку расистських євгенічних поглядів та головну мету його еволюційної теорії, за його словами, – “знищити Бога”» (Design Science Association, PMB 218, 465 NE 181st Av., Portland OR 97230).

²⁰ Доктор Джеррі Бергман протягом 35 років викладав у коледжах біологію, генетику, хімію, біохімію, антропологію, геологію і мікробіологію. У нього 9 ступенів, зокрема 7 наукових ступенів; автор понад 900 публікацій; читав лекції на тему створення й еволюції в США, Канаді та Європі.

Уся Божа мудрість

Генрі М. Морріс III, D.Min

Ми живемо в той час, коли наука й учені, здається, беруть на себе роль остаточного авторитету для людства. Християнські лідери мають або ж спростовувати науково хибну еволюційну філософію, або ж зняти з себе відповідальність за спростування єресі, що повстає проти достовірності й авторитету Божого Слова (2 Петра 2:1). Надзвичайна брехня сатани про еволюцію перекручує навіть історію створення (2 Петра 3:4) і псує всю біблійну доктрину, підриваючи найпершу з потреб – відкуплення.

Немає фактів, немає довіри

Книга Буття, очевидно, була написана як історична повість. Просте перечитування тексту показує недавнє творіння, викликане до буття Всемогутнім і Всезнаючим вічно Існующим. І все ж багато біблійних учених цілком змітають перші 11 розділів до купи містичних алегорій, перекручуючи й граючись словами, переробляючи текст під людські філософські теорії, що відповідають атеїстичному еволюційному мисленню.

Деякі заповнюють прогалини між словами в 1 і 2 віршах 1 розділу Буття, щоб впустити усі довгі епохи, що жадані для «науки». Інші доводять, що розбіжності між 1 і 2 розділами показують, що древні не могли достовірно переказати свої історії, і що ми, як більш освічений світ останніх віків, маємо неодмінно відкинути ці «історії» заради «фактів» сучасної науки.

Але виникає проблема: Ісус цитував обидва розділи, як перший, так і другий, і до обох з них ставився, як до реальної історії. Якщо ж ця частина Буття не була історичною

оповіддю, то це має означати, що Ісус або помилявся, або ж обманював. Більшість із тих, хто писали Новий Заповіт, також посилалися на перші розділи Буття, і всі вони ставилися до цих слів, як до реальних, букввальних подій в історії. Багато з авторів книг Старого Заповіту цитували (зокрема Мойсея) або ж згадували тиждень створення й усі вони визнавали ці події, як правдиву історію. Бог часто згадував Себе як Творця, коли звертався до пророків і царів в історії. Через усі 66 книг Біблії тиждень створення подається як факт – основоположна подія реальності.

Якщо ж записи про створення не є реальною історією, тоді – або все Писання помиляється щодо створення, або ж Бог, який говорить, що надихав слова Писання, був неточним. Жодне з тверджень не відстоює належним чином те, що будь-якій книзі Біблії можна довіряти.

Смерть: добро чи зло?

Для мільярдів років, необхідних для еволюційних теорій, також уплетеним у різноманітні гібридні моделі створення, смерть є нормальною і важливою частиною життя. В усій еволюційній історії смерть є «хорошим і природним» шляхом відбору непридатних задля процвітання «прийнятних». Смерть – цілком необхідний для «природного відбору» елемент, що в результаті привела до найвеличнішої з усіх тварин – людини.

Біблійне послання значно відрізняється.

Смерть є вироком, винесеним для всього й усіх через гріх Адама, прабатька людства (Римлянам 5:12). Смерть же «як ворог останній... знищиться», коли Господь Ісус Христос створить «небо нове й нову землю» (1 Коринян 15:26; Об'явлення 21:1). Усі, хто вивчає Писання, знають, що смерть у Біблії ніколи не позиціонується як хороша річ, але як вічно ненаситний ворог, принесений до цього світу через відкритий бунт і свідоме порушення Адамом єдиного Божого застереження, як написано в Книзі Буття 3.

Усе Писання змінює настрій у 3 розділі Буття. Після подій в Едемському саду решта історії концентрується на викупленні. Знову і знову наш Творець демонструє Євангелію як надзвичайно велику кількість історичних звершень (подій), щоб смерть була переможена актом заступництва Його улюбленого Сина на Голгофі.

Якщо події, про які йдеться в перших трьох розділах Книги Буття, не є нічим більшим, аніж алегоричний міф, тоді решта Писання – це просто колекція цікавих історій із повчальним підтекстом, що може як прийматись, так і бути залишеним на розсуд читача.

Не може існувати гібридного рішення, бо гібридне рішення – це напівправа, а напівправа, що видається за правду, це брехня! Тож смерть мусить бути або ж нормальним, природним станом і засобом, за допомогою якого еволюційний розвиток може «оперувати» впродовж епох – *хороший* механізм, – або ж смерть має бути вироком, винесеним Богом Творцем його повсталим підданим, – *лихі* наслідки людських учинків. Натуралістична філософія наполягає на тому, що смерть – це пересічний процес природи, що безперестанку діяв протягом мільярдів років. Біблія ж стверджує, що смерть є «останнім ворогом», який буде знищений самим Творцем, коли Він «поєднає з Собою все» (Колосян 1:20).

«Немає Бога» проти «Бог скрізь»

На жаль, золотої середини не існує. Тут або атеїст має рацію: Всесвіт – це все, що є, чи коли-небудь буде, або ж насправду існує Незрівнянний, Усемогутній, Всезнаючий і Вічно Існуючий, «Хто все чинить за радою волі Своєї...» (Ефесян 1:11). Ці два полярно протилежні положення не є новоявленою дихотомією. Близько 15 років тому Мішель Рус наполягав:

«Еволюція просувається тими, хто її практикує не просто як науку. Еволюція поширюється як ідеологія, як світська релігія – повноправна альтернатива християнству за

значенням і моральністю... Еволюція є релігією. Це було зрозуміло від початку і це все ще є правдою і на сьогоднішній день»²¹.

«Боротьба між ученими-еволюціоністами й науковцями-християнами, які намагаються синтезувати теорію еволюції з біблійним ученням, продовжувалась із першої половини ХХ століття. Різноманітні форми теїстичної еволюції чи теорія днів-епох стали популярними в християнському науковому колі, але так ніколи й не були прийнятими еволюціоністами. Процес еволюції багатий на випадковості, імовірності, надзвичайні витрати, смерть, біль і жах... [За версією теїстичного еволюціонізму] Бог не є люблячим Богом, що турбується про Своє творіння. [Він] є безтурботним, марнотратним, байдужим, майже сатанинським. Він точно не є Богом, якому будь-хто хотів би молитися»²².

На щастя, Боже Слово не вдається до компромісів. Навіть атеїсти, як виявляється, знають це.

Божественна природа чи природний відбір?

Це волаюче протиріччя тривалий час було очевидним. Бог, який розкривається в Біблії, не демонструє той невіддільний характер, необхідний для розвитку еволюції. Святість лежить в основі природи Божої. Найпершою постановою, до якої Творець зобов'язав Всесвіт, була святість дня відпочинку – Він шість днів працював, а на сьомий спочивав.

Його свята природа проявлялась у способі, яким Він діяв, і ця фундаментальна природа є настільки багатозначною, що особистості, яких Він створив для цього світу, щоб панувати над творінням, були спроектовані так, щоб функціонувати таким же чином (Марка 2:27). Це є однією з причин, чому одна з Десяти заповідей наполягає на тому, що все людство має поважати день відпочинку (Вихід 20:11).

²¹ Ruse, M. Saving Darwinism from the Darwinians. National Post, May 13, 2000, B-3.

²² Hull, D. L. 1991. The God of the Galapagos. Nature. 352 (6335): 485-486.

Хоча Бог «так... полюбив світ» (Івана 3:16), Його свята природа вимагає покарання всіх людей, які оскверняють цю святість. Тому було необхідно абсолютно святій людині замінити грішників, щоб святий Бог міг би пробачити їхній гріх (2 Коринтян 5:21). Незалежно від твоїх поглядів, свята Божа природа керує тим, що Він робить і як Він ставиться до Свого творіння.

Бог є святий (1 Петра 1:16), відтак *не може* брехати (Тита 1:2).

Бог має відкривати істину в створених «речах» (Псалми 18:1-4; Римлян 1:20). Творіння не здатне спотворити нічого, що стосується Бога чи самого творіння. Бог не міг зробити нічого, що невблаганно вело би нас до неправильних висновків, також не міг Він створити і процеси, які б суперечили Його власній природі, чи які б приводили нас до неправильних висновків щодо Нього.

Жахливий процес випадкових сил, що вивергають смерть і руйнують епохи, зі сліпою і невмілою природою «відбору пристосованих», безсумнівно, не відображає характер Бога, описаний у Біблії.

Бог не може бути еволюціоністом.

Первинна досконалість чи уявний розвиток?

Деякі припускають, що текст у 1 і 2 Книзі Буття розповідає про «уявний розвиток» усього, що було створено. Але таким чином вони фактично звинувачують Творця у спотворенні істини – брехні, якщо так бажаєте, щодо реального становища.

Нонсенс!

Всезнання передбачає, що Господь творив те, що бездоганно спроектоване, а всемогутність вимагає, щоб Творець створював те, що ідеально функціонуватиме відповідно до Його плану. Святість передбачає, що Творець нікого і ні про що не обманює. Незнижувана складність є не тільки біологічним терміном – це безсумнівна вимога до Божественної природи. Усе мусить функціонувати,

і робити це відповідно до плану й мети того Єдиного, хто спричинив його існування.

Усі види гібридних теорій перекручують чи ігнорують ясність слів Писання і створюють історію з натуралістичним посланням, що цілком виключає Всемогутнього й Усезнаючого Творця. Усі ці гібридні теорії приречені на боротьбу проти Бога: «...і честь віддавали, і служили створінню більш, як Творцеві» (Римлян 1:25). Усі ці теорії наполягають на тому, що фізична смерть є природною частиною створення і що повільний еволюційний розвиток життя є просто таким, як і має бути. Деякі можуть припускати, що Адам був створений за кілька тисяч років до появи різноманітних популяцій долюдських гомінідів, але всі ці різноманітні гібриди надають сучасній натуралістичній, еволюційній, атеїстичній науці останнє слово в «тлумаченні» Писання.

Еволюціоністи ніколи не здаються. Урешті-решт вони можуть змінитися, але поки вони залишаються еволюціоністами, вони не йдуть на компроміс зі своїм баченням. Прикро, що ті, хто намагаються «гармонізувати» біблійну історію з тим, що стверджують у своїй суті безбожні теорії, відстоюють це як християнську істину.

Нехай Бог простить їм.

Усе виконавши, витримати!

Після опису життєво важливої Божої зброї, наданої для християн, після попередження, що наша битва є саме духовною, спрямованою проти «начальств та сил», після переконання, що наша сила і могутність не приходять від нашої людяності, досвіду, навчання чи життєвої позиції, Павло просто говорить нам: «Через це візьміть повну Божу зброю, щоб могли ви дати опір дня злого, і, все виконавши, витримати» (Ефесян 6:13).

Великий реформатор Мартін Лютер колись сказав: «На цьому я стою, й не можу інакше». Відтак Інститут дослідження створення (ICR) посвячений абсолютному

авторитету й істинності Писання. Уся Божа мудрість має бути проголошена. Особисто наша битва лежить у відстоюванні історичності й точності перших 11 розділів Книги Буття. Якщо ці основні істини відкидаються чи нехтуються, тоді решта Писання впаде, як ряд доміно.

Стійте із нами. Моліться за нас. Діліться частиною своїх ресурсів із нами. Так багато потрібно зробити, і жар боротьби посилюється».

(1994–2014, Інститут дослідження створення,
www.icr.org)

Шлях до душі

Е. Джоел ван Хуген, Чарльз А. Кук

Провина понад провинами

Усі люди на якомусь рівні борються з провиною. Провина є однією з наших звичних емоцій. Деякі з найвидатніших творів мистецтва базуються на цій темній емоції в житті людей. Новаела Аруша Шалома «Прохід у ночі» («A Passage in the Night») оповідає історію про багатого чоловіка, який збудував величезну імперію для своєї сім'ї. Початком цієї імперії став результат дрібного злочину, який він скоїв, коли був ще молодим чоловіком і працював у магазині дешевого одягу в Нью-Йорку. Він знайшов гаманець, ненароком загублений бідним працівником фабрики, котрий заощаджував на придбання костюма, який збирався вдягнути на весілля його доньки. У гаманці було двадцять сім доларів, які стали початковою інвестицією для великої імперії, збудованої ним. Багатого чоловіка все життя мучило почуття провини за викрадення тієї невеликої суми грошей, і, зрештою, це призвело до нервового зриву²³.

У книзі «Плач серця» доктор Раві Захаріас перераховує п'ять способів, за допомогою яких люди намагаються впоратися зі своїм почуттям провини. Один зі способів полягає в тому, що людина топить провину в атмосфері неповаги, де кожне чиєсь твердження, основане на моральних стандартах, буде осміяним. Другий спосіб передбачає притлумлення болю провини через вчинки самоправедної поведінки. Ідея цього способу в тому, що, *якщо я роблю достатньо хороших справ чи якщо я достатньо хороший, ніхто не дізнається, що я почувуюсь винним*. Третій спосіб полягає в спробі навмисне сховати провину від цікавих очей. Проте це не видаляє

²³Sholem Asch, A Passage in the Night (New York: St. Martin's, 1974).

провину, а натомість призводить до життя з прихованою виною і, на додаток до того, зі страхом, що хтось дізнається правду. Діючи четвертим способом, людина може відкидати провину як певний культурний досвід. Вона може говорити собі: «Цей сором виникає тому, що саме культура хоче змусити мене розчулитися й підкоритися». П'ятий спосіб боротьби з провинною – люди можуть прикидатися, що вони взагалі не вірять у це почуття. Вони можуть стверджувати, що невинні, бо відкидають будь-які підвалини провини. Тож люди казатимуть: «Не існує ані правильного, ані неправильного».

У результаті, жодна з цих спроб заспокоїти почуття нашої провини не діє – почуття провини залишається. Раві Захаріас указує на те, що також поширеним є відчувати вину за провину – і не існує зцілення від вини за провину²⁴.

Тоді як не існує вирішення проблеми вини за провину, є розв'язання проблеми вини за гріх. Захаріас пише: «Провина – це реальний досвід життя. Але коли вона проявляється лише в почутті вини, то воно поглиблюється з кожним корисливим зусиллям неповаги, гордості, страху, відмови від моральності чи ствердженні невинності. Лише в визнанні гріха є справжнє відновлення, тому що вина є спершу вертикальною проблемою до того, як стане горизонтальною»²⁵.

Бог благодаті

Ми вчинили наш гріх проти Бога справедливості й благодаті. Через благодать Бог прийшов, щоб узяти наші гріхи на Себе і понести біль гріха й покарання за нього.

Це суміш благодаті й справедливості, що робить можливим божественне прощення, коли ми визнаємо нашу провину: «Коли ми свої гріхи визнаємо, то Він вірний та праведний, щоб гріхи нам простити, та очистити нас від неправди всілякої» (1 Івана 1:9).

²⁴Sholem Asch, *A Passage in the Night* (New York: St. Martin's, 1974). В своїй книзі Захаріас використовує сюжетну лінію фільму «Полунична поляна» Інгмара Бергмана. У цьому класичному фільмі суддя засуджує професора, що, мовляв, він «винний у вині», що дуже серйозно, адже ця хвороба невиліковна.

²⁵Там само, 118.

Вільям Різ у пісні періоду Валлійського відродження «Ось любов» уловив той момент, коли на Христовому хресті божественне прощення зустрілось із серцем, яке кається:

На горі розп'яття відкрились
фонтани широкі й глибокі;
Через шлюзи розтеклась Божа милість,
неосяжна милостива хвиля.
Благодать та любов, як могутні ріки,
проливались невинно згорі,
І мир небес та досконала справедливість
із любов'ю цілували винний світ²⁶.

Бог запланував щось краще для всіх людей, пов'язаних почуттям провини. У Нього є Добра Новина, яку Він бажає розділити з нами, але ця Євангелія має сенс лише тоді, коли ми розуміємо реальність нашої ситуації:

- Добра Новина полягає в тому, що Він знайшов спосіб, щоб очистити нас від усіх наших гріхів, адже погана новина – усі ми нечисті грішники.
- Добра Новина полягає в тому, що через Нього ми маємо можливість бути прощеними, адже погана новина – ми в боргах, банкрути в гріху.
- Добра Новина полягає в тому, що Він підняв і звільнив нас від нашої залежності й рабства гріха, адже погана новина – без Нього ми безнадійно прикуті й поневолені гріхом.
- Добра Новина полягає в тому, що Він прийшов, щоб дати нам безкоштовний дар вічного життя, адже погана новина – без цього дару ми залишаємося мертвими в наших гріхах і приреченими на вічність без Христа.
- Бог хоче, щоб люди знали і приймали Добру Новину. Він бажає потішити їх усіма її обітницями. Але Він має переконатися, що їм відомо й про погану новину.

²⁶Режим доступу: William Rees, "Here is Love," stanza two (originally published in 1876—now in the public domain), <http://www.hymntime.com/tch/pdf/h/e/r/Here%20Is%20love.pdf>.

Тож як Бог збирається відкрити очі людей на їхню гріховну природу? Як Він переконає людей в існуванні поганої новини? Дух Святий прийшов саме для того, щоб скерувати роботу в людському серці, яка виявить гріховну провину.

У Книзі Буття 6:3 Господь каже: «Не буде Мій Дух перемагатися в людині навіки». Це означає, що від самого створення Дух продовжував робити ту ж саму роботу в світі, що й зараз. Але є різниця в способі цієї роботи сьогодні. Ще з дня П'ятидесятниці Дух Святий виявляв людям їхній гріх, звертаючи їхній погляд на Ісуса Христа. В Івана 16:8-9 Ісус каже: «А як прийде, Він світові виявить про гріх, і про правду, і про суд: тож про гріх, що не вірують у Мене» (*виділено автором*).

У Господі Ісусі ми бачимо повчальну красу і цінність безгрішної людини. Ми знаходимо Того, чие серце наповнене любов'ю і співчуттям. Він є Тим, хто завжди говорить правду. Він Той, хто володіє бездоганною святістю. Він усемогутній, але водночас смиренний і стриманий.

Він є саме тією Особистістю, яка дарує нам усвідомлення нашої гріховності, але Він є й тим Світлом, яке просіює темряву наших гріхів. І саме тому люди вбили Його. Вони не могли витримати напруги Його праведного світла. Це змушувало їх почуватися задавленими провиною їхнього власного гріха, тож вони намагалися загасити це Світло: «Суд же такий, що світло на світ прибуло, люди ж темряву більш полюбили, як світло, лихі бо були їхні вчинки!» (Івана 3:19).

Що ж робити з Ісусом?

Якщо особистість Христа приносить осуд провини, пропозиція, яку Він робить людям, посилює його. В Об'явленні 3:20 Христос говорить нам, що Він стоїть перед дверима нашого серця й ніжно стукає. Хтось досконалий хоче ввійти і принести Свою присутність у наші життя. У якийсь

момент християнського свідчення про Христа треба поставити людям запитання: «Що ти робитимеш із Ісусом?»

Студентка коледжу, яка зі своєю матір'ю натхненно розмовляла про Євангелію, запитала свою маму, чи готова вона впустити Христа увійти в її серце, щоб принести прощення і життя її душі. Матір схопилася за своє серце й сказала: «Я завжди цього хотіла». Та коли донька пояснила своїй мамі, що через прийняття Христа вона визнає, що запрошує Його жити в її серці й керувати її життям, як її Цар, вираз її обличчя змінився.

– Мамо, чи готова ти прийняти Його сьогодні? – запитала донька.

Мамина відповідь була короткою й твердою:

– Ні, не сьогодні.

– Це тому, що ти Йому не довіряєш?

– Ні.

– Може, це тому, що ти відчуваєш, що не потребуєш Його допомоги?

– О, ні.

– Тоді чому ж, мамо?

– Я не прийматиму Його зараз, тому що я не хочу. Я не прийму Його, тому що обираю свій шлях, а не Його.

Проектуючи Христа

Те, що людина зрештою відкидає Христа, не є питанням інтелекту; *це питання волі*. Як у наведеному вище випадку, Той, Хто помер за її гріхи, стоїть відкинутий на порозі її серця. І ця відмова від Нього є гріхом, за який Дух осуджує невікуплених людей.

Як Дух Святий сьогодні показує Його викривальну роботу для невіруючих? *Через життя праведних*. Завдяки Духові Святому, який мешкає в наших серцях, ми маємо можливість жити таким чином, що Христа в нашому житті буде видно. Дух Святий прийшов у день П'ятидесятниці, щоб віруючі були уповноважені жити як свідки Ісуса в словах і вчинках. Ось як Дух Святий сьогодні виконує свою викривальну роботу в світі.

У наших намаганнях ділитися Доброю Новиною ми не тільки *говоримо* людям про Ісуса; більшість часу ми *відображаємо* Його. Це вражає, але це правда: ми можемо бути єдиним відображенням Ісуса, яке деякі люди взагалі коли-небудь бачитимуть. Як посланці Христа ми маємо жити справжнім життям в світі, в якому Дух Святий активно переконує людей, закутих гріхом і провиною. За нами спостерігають, і ми можемо бути ключем до чийогось спасіння.

Ми маємо жити таким чином, щоб, завдяки Духу Божому, який у нас працює, було видно Христа в наших життях. Це має бути справжнім, це не можна підробити. Ісус хоче відобразити Своє життя через нас, коли ми віддаємось Йому.

З такими думками переглянемо Об'явлення 3:20 і пригадаємо, що ці слова Спасителя були адресовані Церкві. Тепер ми маємо запитати себе, чи відчинили ми для Нього двері нашого життя, щоб Він міг контролювати його. Тільки коли Ісус наповнює життя, Він починає вільно говорити через наші уста. Коли ми, християни, говоримо з іншими про Бога Отця та Ісуса Христа, ми беремо участь у викривальній роботі Духа Святого. Дух допоможе нам слухати, коли наші співрозмовники розповідатимуть про свою боротьбу з провиною і гріхом. Звісно, ми зможемо зрозуміти їх у цій боротьбі. Коли вони дізнаються про Того, хто взяв на Себе гріхи світу на хресті, то будуть і чудово зігріті, і водночас глибоко зворушені. У якийсь момент їм доведеться приймати особисте рішення, як вони ставитимуться до Ісуса, і в ту мить Дух скеровуватиме дискусію в їхніх свідомостях.

(E Joel Van Hoogen with Charles A. Cook,
Pathway to the Soul, Camp Hill, Pennsylvania,
Wing Spread Publishers, 2013, p. 33-39).

Біблія – це істина!

**«Тому то й ми дякуємо Богові безперестанку, що,
прийнявши почуте від нас Слово Боже, прийняли ви
не як слово людське, але як правдиво то є
Слово Боже, що й діє в вас, віруючих»
(1 Солунян 2:13).**

Рекомендований для читання і перегляду список книг та DVD

Baker Book House Co.
P.O. Box 6287
Grand Rapids, MI 49516-6287
Bakerbooks.com

**The Collapse of Evolution, by Scott M. Huse*

Concordia Publishing House
St. Louis, MO

**The Flood: In the Light of the Bible, Geology, and Archaeology, by Alfred M. Rehwinkel, M.A., B.D., LL.D.*

Creation Book Publishers
Atlanta, GA
Creationbookpublishers.com

**Without Excuse, by Werner Gitt, Ph.D., Bob Compton, Ph.D. & Jorge Fernandez, Ph.D.*

Creation Resource Publications
P.O. Box 570
El Dorado, CA 95623
Creationresource.org

**Unlocking the Mysteries of Creation, by Dennis R. Petersen*

Living Waters Publications
9818 Arkansas St.
Bellflower, CA 90706
Livingwaters.com
**The Atheist Test, by Ray Comfort*
****180 DVD**
****Evolution vs. God DVD**
****Noah and the Last Days DVD**

New Eden Productions
1214 E. Palmar Dr.
Phoenix, AZ 85020
**The Illustrated Origins Answer Book, by Paul S. Taylor*
Search for the Truth Ministries
3275 E. Monroe Rd.
Midland, MI 48642

- * *Brilliant*, by Bruce Malone
- * *Censored Science*, by Bruce Malone
- * *Search for the Truth*, by Bruce Malone
- * *A Closer Look at the Evidence*, by Richard & Tina Kleiss
- * *Inspired Evidence: Only One Reality*, by Julie Von Vett & Bruce Malone
- ** A Matter of Time (How Dating Methods Work) DVD
- ** The Creation Foundation DVD
- ** Explosive Geological Evidence for Creation: Mt. St. Helens DVD
- ** Monkey Business (The Search For Man's Ancestor) DVD
- ** The Red Record DVD
- ** Why America Is Losing Its Christian Heritage (The Relevance of Creation) DVD
- * *True Science Agrees with the Bible*, by Malcolm Bowden

Sovereign Publications
Box 88, Bromley, Kent BR2 9PF

Журнали

Answers in Genesis
P.O. Box 510
Hebron, KY 41048
www.answersingenesis.org
* *Answers Magazine*

Creation Ministries International
P.O. Box 350
Powder Springs, GA 30127
www.Creation.com
* *Creation Magazine*

Institute for Creation Research
P.O. Box 59029
Dallas, TX 75229
www.Icr.org
* *Acts & Facts Magazine*

Семінари з християнського сімейного життя

Смійся! Навчайся! Люби! Живи!

Семінари з сімейного життя в Україні та Росії довели свою ефективність у євангелізації так само добре, як і в зміцненні сімейних стосунків. Якщо ваша церква зацікавлена в семінарі на вихідних, будь-ласка зв'яжіться з нами і ми надамо вам більше інформації щодо розкладу.

Теми:

Слово щодо стосунків

1. Як збудувати міцні взаємини?
2. Біблійний погляд на сексуальність
3. Як перемогти спокусу
4. Як побороти гіркоту
5. Жахливі проблеми – надзвичайний Бог!
6. Три відтінки любові
7. Як відновити романтику в шлюбі
8. Як вдосконалити зв'язок у шлюбі
9. Як навчити дітей послуху
10. Виховання позитивних й успішних дітей
11. Любов та повага (для могутнього прогресу в стосунках)
12. Благодать – основа нашої віри

Слово християнських доказів:

1. Чому я вірю в Бога
2. Ісус: не просто тесля
3. Створення чи еволюція – як це впливає на те, у що ми віримо?
4. Буття чи Парк юрського періоду?

5. Жахливі проблеми – надзвичайний Бог!
6. Реальність воскресіння
7. Чи суперечить Біблія сама собі стосовно спасіння?
8. Джерело спасіння
9. Могутність перспективи
10. Катастрофічні наслідки дарвінізму
11. Місце створення в наукових знаннях
12. Буття – правдива історія чи міфічна алегорія?

Інші теми:

1. Церква має владу
2. Реальність пекла
3. Реальність небес (не пропустіть небеса для світу!)
4. Живучи наповненим життям
5. Переможне християнське життя (дві лекції)
6. Тріумфальний трикутник
7. Геометрія радості
8. Джерело радості
9. Достатність Ісуса Христа
10. Висота Ісуса
11. Поглянь, хто за тобою спостерігає!
12. Яка мета твого життя?
13. Конфлікт світоглядів
14. Поглянь на хрест
15. Як сповнюватись Духом Святим

Радіючи в Ісусі,
Рік Дейтон.

ЗМІСТ

Присвята	13
Подяка	15
Розділ 1	16
Розділ 2	86
Розділ 3	116
Додатки 1–13	119
Рекомендований список для читання і перегляду	155
Семінари з християнського сімейного життя	157

Рік Дейтон Мільйони чудес

(пер. з англійської)

Переклад: *Олександра Гузюк*
Редактор: *Світлана Филипчук*
Корректор: *Марина Новицька*
Макет: *Тарас Бойко*
Обкладинка: *Олексій Декань*

УДК 213 + 22
ББК 86.37
Д 27

Дейтон Рік

Мільйони чудес – К.: Книгоноша, 2017. – 160 с.

ISBN 978-617-7248-72-8

У книзі Ріка Дейтона ви знайдете цінну інформацію для тих, хто бажає знати правду щодо створення світу й теорії еволюції. Але вона не тільки забезпечує читача інформацією, але також підштовхує до роздумів над Божою силою і могутністю. Чи можна одночасно і вірити Біблії, і приймати еволюційну точку зору? З сумішню сарказму, гумору та істини (здебільшого, істини) автор порушує питання, з якими ми маємо зіткнутись, якщо справді щиро шукаємо правди про походження світу.

Рік Дейтон – місіонер у країнах колишнього Радянського Союзу. Його статті, трактати, буклети та книги видані англійською, німецькою, корейською, грузинською та російською мовами.

УДК 213 + 22
ББК 86.3

ТОВ «Книгоноша», м. Київ, а/с 73, 02002, тел. +38 067 4416345

Свідоцтво суб'єкта видавничої справи

ДК № 3997 від 10.03.2011 року

Підписано до друку 12.03.2017

Формат 60х90/8

Наклад 1000 прим.

Замовлення №

Віддруковано ПП «Фірма “Гранмна”»

м. Київ, Повітряфлотський пр-кт, 94А